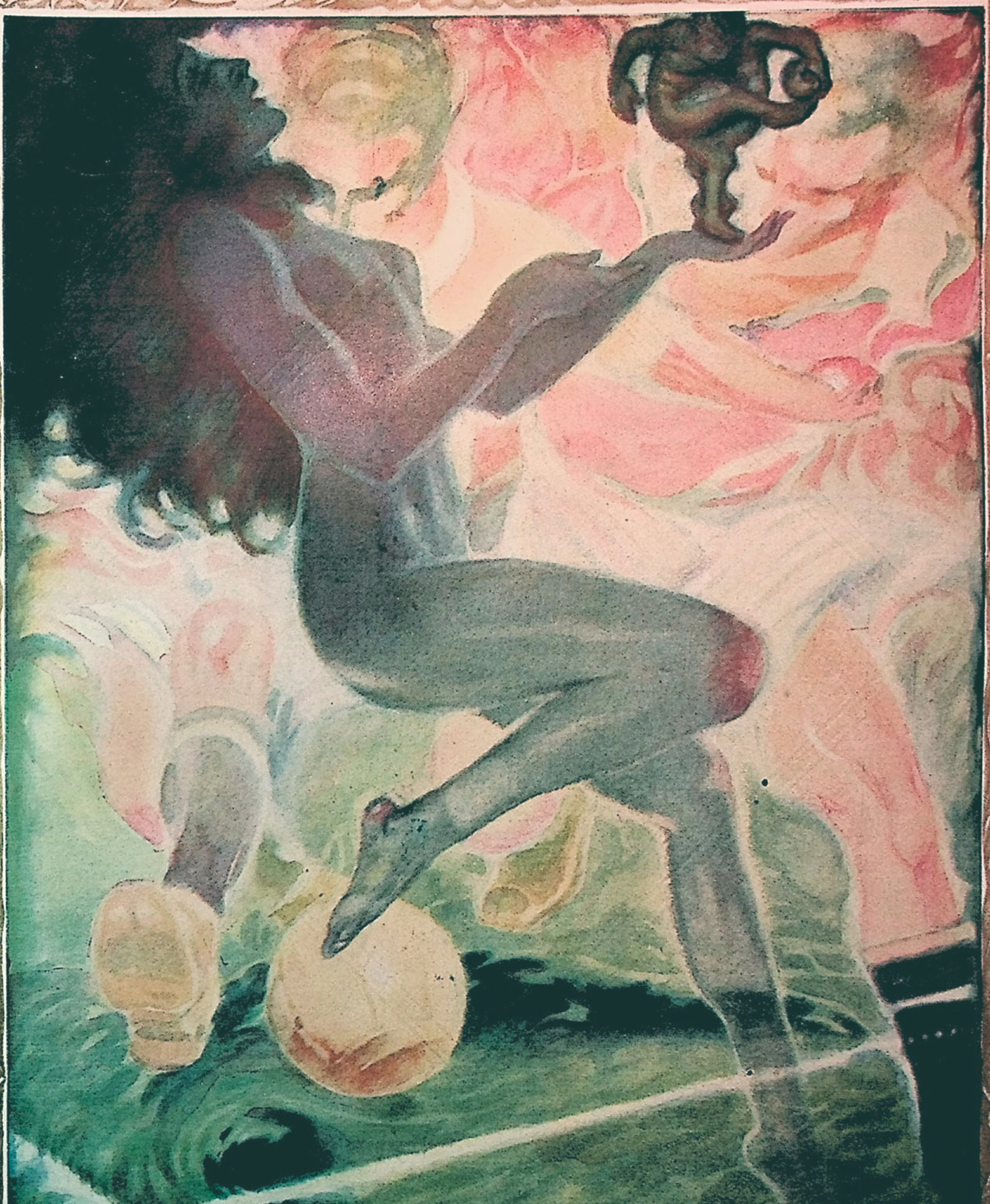
LLIBRE D'OR DEL FÚTBOL CATALÀ

J. ROCA - GRAVAT I TIRATGE

LLIBRE D'OR DEL
FUTBOL CATALÀ

LLIBRE D'OR
DEL
FUTBOL CATALÀ

CATALUNYA I BALEARS

***

LLIBRE D'OR DEL FUTBOL CATALÀ

Amb unes interessants notes gràfiques i informatives a honor del Futbol Nacional i Internacional

Edició recomanada i patrocinada per la FEDERACIÓ CATALANA DE FUTBOL ASSOCIACIÓ

LIBRO DE ORO DEL FUTBOL CATALÁN

Con unas interesantes notas gráficas e informativas en honor del Futbol Nacional e Internacional

*

Edición recomendada y patrocinada por la FEDERACIÓN CATALANA DE FUTBOL ASOCIACIÓN

LIVRE D'OR DU FOOTBALL CATALAN

Contenant d'intéréssantes illustrations et notes d'informations en honneur du Football National et International

Edition sous le patronage et recommandée par la FÉDÉRATION CATALANE DE FOOTBALL ASSOCIATIONJ

THE GOLDEN BOOK OF CATALAN FOOTBALL

With some interesting illustrated notes and information about National and International Football

*

Edition recommended and patronised by THE CATALONIAN FEDERATION OF THE FOOTBALL ASSOCIATION

BARCELONA : MCMXXVIII

B. RIBES BANCELLS : EDICIONS "MONJOIA"

VIA LAYETANA, 17 : BARCELONA

CLUBS DE FUTBOL DE CATALUNYA

Província de Barcelona

C. D. ADRIANENC : Major, 17 : Sant Adrià de Besós
A. E. DE LES CORTS : Provença, 63 : Barcelona
A. E. SAGRERENCA : Sagrera, 155 : Barcelona
S. C. AGUILA FORT-PIUS : Sant Pau, 82 : Barcelona
C. D. AMERICÀ : Trinxant, 6 i 8 : Barcelona
ARGENTONA F. C. : Cinema Glòria : Argentona
ARTESENC F. C. : Artés
ARTIGUENSE - LLEVANT F. C.
Valentí Almirall, 13 : Badalona
ASSOCIACIÓ D'ALUMNES OBRERS
Ateneu : Vilanova i Geltrú
ATENEU IGUALADÍ : Sant Pau, 2 : Igualada
ATLÈTIC DE SABADELL F. C.
Rambla, 203 : Sabadell
ATLÈTIC S. C. : Sant Simplici, 6 : Barcelona
ATLÈTIC DE CORNELLÀ F. C.
Major, 130 : Cornellà de Llobregat
ATLÈTIC DEL TURÓ : Mariano Cubí, 184 : Barcelona
U. S. ATLÈTIC FORTPIENC
Ausias March, 128 : Barcelona
BADALONA F. C.
Passeig Martínez Campos, 11 : Badalona
BALOMPIÉ F. C. : Marquès del Duero, 102 : Barcelona
BARCANONA C. D. : Amàlia, 38 : Barcelona
BARCELONA F. C. : Plaça del Teatre, 2 : Barcelona
BARCELONÈS C. S.
Ronda de la Universitat, 4 : Barcelona
BARCELONÍ F. C. : Sepúlveda, 186 : Barcelona

CLUBS DE FUTBOL DE CATALUNYA

Província de Barcelona

✶

BATLLÓ C. D. : Coello, 95 : Barcelona

CANET F. C. : Canet de Mar

CATALÀ S. C. : Santa Anna, 21 : Barcelona

CATALANA C. D. : Plaça Santa Anna, 16 : Barcelona

CATALUNYA S. C. : Morales, 40 : Barcelona

C. D. E. CALELLA : Calellenc Bar : Calella

CENTRE ARAGONÈS C. D.
Joaquim Costa, 68 : Barcelona

CENTRE ESPORTIU F. C.
Plaça de la Constitució : Sant Vicents de Castellet

CENTRE OBRER ARAGONÉS C. E.
Mercaders, 26 : Barcelona

EUROPA C. D. : Salmerón, 62 : Barcelona

EUROPA F. C. : Rambla, 198 : Sabadell

ESPANYA F. C. : Plaça de l'Angel, 25 : Sabadell

ESPAÑOL R. C. D. : Carretera de Sarrià : Barcelona

FLOR DE LIS F. C. : Sabateria, 5 : Manresa

GRÀCIA F. C. : Salmerón, 60 : Barcelona

GRAMANET F. C.
Major, 2 : Santa Coloma de Gramanet

GRANOLLERS S. C. : Clavé, 33 : Granollers

GÜELL F. C.
Colonia Güell : Santa Coloma de Cervelló

HOSPITALENC S. C.
Rambla Just Oliveres, 11 : Hospitalet de Llobregat

ILURO S. C. : Rambla Mendizàbal, 68 : Mataró

JOVENTUT TERRASSENSE F. C.
Sant Francesc, 52 ; Terrassa

C.D. ADRIANENC
A.S. DE LES CORTS
A.E. SAGRERENCA
S.C.A. FORT-PIVS
C.D. AMERICA
ARGENTONA F.C.
ARTESENC F.C.
ARTIGUENSE LLEVANT F.C.
A.A. OBRERS

S.E.A.I.
ATENEU IGUALADÍ
ATLETIC FC SABADELL
ATLÈTIC DE SABADELL F.C.
ATHLETIC ESPORTING CLUB BARCELONA
ATLÈTIC S.C.
ATLÈTIC DE CORNELLÀ F.C.
ATLÈTIC DEL TURÓ
U.S.A.F.
U.S. ATLÈTIC FORTPIENC
B.F.C.
BALOMPIÉ F.C.
BARCANONA C.D.
C S B
BARCELONÈS C.S.

CLVBS DE FVTBOL DE CATALVNYA

CLUBS DE FUTBOL DE CATALUNYA

Província de Barcelona

JUNIOR F. C. : Sarrià : Barcelona

JÚPITER C. D. : Wad-Ras, 219 : Barcelona

L'ALIANÇA S. D. : Sant Joan (Societat) : Ripollet

C. E. MANRESA : Passeig de Pere III, 24 : Manresa

MARGARIT C. D. : Margarit, 58 : Barcelona

MARTINENC F. C. : Internacional, 50 : Barcelona

MARIÀ-AUSA F. C. : Dos Solas : Vich

MASNOU C. D. : Secció futbol : Masnou

MERCANTIL E. C. : Roger de Flor, 154 : Sabadell

MOLLET E. C. : Berenguer III, 89 : Mollet

NOIA C. E. : Sant Sadurní de Noia

NEW CATALÒNIA F. C. : Muntaner, 216 : Barcelona

OLÍMPIC C. D. : Comerç, 2 : Barcelona

OLESA F. C. : Olesa

PALMA F. C. : Blasco de Garay, 57 : Barcelona

POPULAR F. C. : Pi i Margall, 2 : Arenys de Mar

PUIGREIG F. C. : Plaça de la Creu, 1 : Puigreig

RAYO C. D. : Marquès del Duero, 104 : Barcelona

C. E. SABADELL F. C. : Rambla, 1 i 3 : Sabadell

SALLENT F. C. : Sallent

SANTBOIÀ F. C.
Rambla R. Casanova, 2 : Sant Boi de Llobregat

SANTFELIUENC F. C.
Laureà Miró, 152 : Sant Feliu de Llobregat

SANT CUGAT F. C.
Santa Maria, 17 : Sant Cugat del Vallès

SANT ANDREU U. E. : Sant Andreu, 52 : Barcelona

R. Figuerola

CLUBS DE FUTBOL DE CATALUNYA

Província de Barcelona

*

SANT SADURNÍ F. C.
Indústria, 1 : Sant Sadurní de Noia

SARRIÀ ESPORTIU : Major, 20 : Sarrià-Barcelona

SITGETÀ C. D. : Plaça Marquès de Montroig, 1 : Sitges

SPORTING MARTINENC : Rosselló, 706 : Barcelona

SÚRIA F. C. : Diputació, 10 : Súria

TERRASSA F. C. : Arrabal, 31 : Terrassa

TORRASSENC F. C.
Pujós, 77 : Hospitalet-Barcelona

UNIÓ ATLÈTICA D'HORTA
Alta Mariné, 16 : Barcelona

U. E. HOSTAFRANCS : Creu Coberta, 58 : Barcelona

U. E. POBLE NOU : Mariano Aguiló, 38 : Barcelona

U. E. SANT JUST-ESPLUGUES : Sant Just Desvern

U. E. SANT GERVASI
Príncep Astúries, 3 : Barcelona

U. E. DE SANS : Galileo, 9 : Barcelona

U. E. VICENTINA
Centre Catòlic : Sant Vicens dels Horts

U. E. VILAFRANCA
Rambla de Sant Francesc, 41 : Vilafranca del Penedés

U. E. VILASSAR : Café Círcol : Vilassar de Mar

VICH F. C. : Rambla del Passeig, 18 : Vich

VICTÒRIA C. D. : Mallorca, 384 : Barcelona

VILAFRANCA F. C.
Rambla de Nostra Senyora : Vilafranca del Penedés

VILASSAR C. E.
Plaça de la Constitució, 1 : Vilassar de Dalt

VILUMARA F. C. : Ample, 33 : Pont de Vilumara

AGRUPACIÓ ESPORTIVA DE LES CORTS

Aquest club fou fundat per un grup de bons entusiastes del futbol que s'aplegaven al bar «Ven y Ven», del carrer de París. El seu primitiu camp era aquest mateix carrer, on celebraven partits nocturns renyidíssims. Solien prendre-hi part els jugadors Mauri i Huesca, socis fundadors tan l'un com l'altre.

Tot just organitzat, llogaren un camp prop de la carretera de Güell. El primer partit oficial que jugaren fou contra l'«Hostafrancs», al camp d'aquest últim. Es disputaven una copa regalada per l'Agrupació i va guanyar-la per 2 a 1.

La seva primera sortida fou a Múrcia, on, si bé perdé el partit, en canvi es va revelar el seu porter Oscos. Després anà a Castelló, i empatà a zero el primer partit i perdé el segon per 3 a 1. Tornà a Castelló, reforçat aleshores amb Mauri, Vidal, Sancho, Ismael i Mallorquí, guanyant per 2 a 1. Va repetir les seves anades a Castelló. Més tard anà a la capital llevantina a lluitar amb el reserva del «València», perdent els tres partits que va jugar.

Havent fet gestions per tal de tenir un camp apropiat, i gràcies a l'ajut del generós pròcer

Este club fué fundado por un grupo de entusiastas del futbol, que se reunían en el bar «Ven y Ven», de la calle de París. Su primitivo campo de juego era la misma calle, en la que se celebraban partidos nocturnos reñidísimos. En ellos tomaban parte los jugadores Mauri y Huesca, ambos socios fundadores.

Una vez organizado el club, alquilaron un campo corca de la carretera de Güell. El primer partido oficial que jugaron fué contra el «Hostafrancs», en el campo de este último, en el que se disputaron una copa donada por la Agrupación, ganando por 2 a 1.

La primera salida fué a Murcia. Perdieron el encuentro; pero allı se reveló su portero Oscos. Después marchó a Castellón, empatando a cero el primer partido y perdiendo el segundo por 3 a 1. Volvieron, reforzando esa vez el equipo con Mauri, Vidal, Sancho, Ismael y Mallorquí, ganando por 2 a 1. Repitió sus salidas a Castellón, y en la capital levantina, donde fué luego a luchar con el reserva del «Valencia», perdió los tres encuentros que sostuvo.

Habiendo hecho gestiones para tener un campo apropiado, y merced a la ayuda del gene-

Primer equip 1924-25 : Primer equipo 1924-25

Oscos, Lara, Ferràndiz, Piguillèn, Borràs, Gutièrrez, Gonzalo
Alsina, Rabella, Chalaman, Cebrian

Segon equip 1925-26 — Segundo equipo 1925-26

Gallego, Lòpez, Arzuello, Ruís, Montesinos, Blanch, Montroi
Duran, Bonet, Jon, Capdevall

don Genar de la Riva, pogué inaugurar el camp que ara té al carrer de Provença, entre Rocafort i Entença, el 2 de novembre de 1923, jugant contra una selecció de l'«Español», en el qual partit quedaren empatats a dos gols. El camp, tancat, posseeix dues habitacions pels jugadors, dutxes, waters, etc., etc.

Relativament a la seva modesta categoria, aquest club és un veritable model.

roso prócer don Genaro de la Riva, inauguró el campo que actualmente posee en la calle de Provenza, entre Rocafort y Entenza, el 2 de noviembre de 1923, luchando contra una selección del «Español», en cuyo partido empataron a 2 gols. El campo, cercado, posee dos cuartos para los jugadores, duchas, lavabos, retretes, etcétera, etc.

Dentro de su modesta categoría, este club es un verdadero modelo.

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

(Fot. Artigas Carbonell)

AGRUPACIÓ ESPORTIVA DE LES CORTS

Aquest club fou fundat per un grup de bons entusiastes del futbol que s'aplegaven al bar «Ven y Ven», del carrer de París. El seu primitiu camp era aquest mateix carrer, on celebraven partits nocturns renyidíssims. Solien prendre-hi part els jugadors Mauri i Huesca, socis fundadors tan l'un com l'altre.

Tot just organitzat, llogaren un camp prop de la carretera de Güell. El primer partit oficial que jugaren fou contra l'«Hostafrancs», al camp d'aquest últim. Es disputaven una copa regalada per l'Agrupació i va guanyar-la per 2 a 1.

La seva primera sortida fou a Múrcia, on, si bé perdé el partit, en canvi es va revelar el seu porter Oscos. Després anà a Castelló, i empatà a zero el primer partit i perdé el segon per 3 a 1. Tornà a Castelló, reforçat aleshores amb Mauri, Vidal, Sancho, Ismael i Mallorquí, guanyant per 2 a 1. Va repetir les seves anades a Castelló. Més tard anà a la capital llevantina a lluitar amb el reserva del «València», perdent els tres partits que va jugar.

Havent fet gestions per tal de tenir un camp apropiat, i gràcies a l'ajut del generós pròcer

Este club fué fundado por un grupo de entusiastas del futbol, que se reunían en el bar «Ven y Ven», de la calle de París. Su primitivo campo de juego era la misma calle, en la que se celebraban partidos nocturnos reñidísimos. En ellos tomaban parte los jugadores Mauri y Huesca, ambos socios fundadores.

Una vez organizado el club, alquilaron un campo corca de la carretera de Güell. El primer partido oficial que jugaron fué contra el «Hostafrancs», en el campo de este último, en el que se disputaron una copa donada por la Agrupación, ganando por 2 a 1.

La primera salida fué a Murcia. Perdieron el encuentro; pero allí se reveló su portero Oscos. Después marchó a Castellón, empatando a cero el primer partido y perdiendo el segundo por 3 a 1. Volvieron, reforzando esa vez el equipo con Mauri, Vidal, Sancho, Ismael y Mallorquí, ganando por 2 a 1. Repitió sus salidas a Castellón, y en la capital levantina, donde fué luego a luchar con el reserva del «Valencia», perdió los tres encuentros que sostuvo.

Habiendo hecho gestiones para tener un campo apropiado, y merced a la ayuda del gene-

Primer equip 1924-25 : Primer equipo 1924-25

Oscos, Lara, Ferràndiz, Piguillèn, Borràs, Gutièrrez, Gonzalo
Alsina, Rabella, Chalaman, Cebrian

ho és encara per condensar en unes ratlles un historial brillant.

Amb tot i això, de tots els actes que ha organitzat i de tots els concursos en què ha pres part sempre n'ha sortit amb èxit esperançador.

Ens abelleix recordar la ressonància del partit d'inauguració del seu camp. Jugà contra el «Castillejos F. C.», disputant-se la copa «Francesc Vives Pons», i la guanyà per 3 gols a 1 (12 novembre de 1926).

L'any passat l'«Agrupació Esportiva Sagrerenca» fou presentada al primer campionat.

Després d'una sèrie de partits jugats excellentment, quedà en segon lloc.

Compta amb un notable segon equip, el qual l'any passat arribà a campió del seu grup.

Hom espera que enguany l'«A. E. Sagrerenca» farà el paper que li pertoca en el campionat, quedant en el lloc que els seus socis desitgen.

tiene reservado. Más lo es todavía para condensar en unas líneas un brillante historial.

Sin embargo, de todos los actos que ha organizado y de todos los concursos en que ha tomado parte siempre ha sabido salir con éxito esperanzador.

Nos apetece recordar la resonancia del partido inaugural de su campo. Jugó contra el «Castillejos F. C.», disputándose la copa «Francisco Vives Pons», ganándola por 3 gols a 1 (12 de noviembre de 1926).

El año pasado la «Agrupació Esportiva Sagrerenca» concurrió al primer campeonato.

Después de una serie de partidos jugados de modo excelente, quedó en segundo lugar.

Cuenta también con un notable segundo equipo, que al año pasado llegó a campeón de su grupo.

Se espera que en el año presente la «Agrupación Esportiva Sagrerenca» desempeñará el papel que le corresponde en el campeonato, quedando en el sitio que sus socios desean.

S. C. AGUILA FORT-PIUS

Primer equip 1924-25 Primer equipo 1924-25

Navarro, (Sr. Bonet), Recasens, Cebrian, Sanmartí, Díaz, Quiroga, Ortega (M.)
Lòpez, García, Segarra, Juandó, Menèndez

De la fusió de l'«S. C. Aguileño» i de l'«Esbart Fort-pius», ocorreguda l'any 1923, nasqué el club que ara coneixem amb el nom d'«S. C. Aguila Fort-Pius», des del primer any de vida del qual constituí ja una seriosa amenaça per als seus companys de grup.

Gràcies a l'entusiasme i intel·ligència del seu primer president N'Angel Puig—al qual, dit sigui de passada, el donà a conèixer N'Amadeu Bonet—i directius senyors Sànchez, Parra, Aldea, Mercet i Sibecas, per l'«Aguila Fort-Pius» han passat gairebé desapercebuts els moments crítics i les adversitats que s'oposaven al seu desenvolupament, mantenint sempre vius els colors de llur club, els quals els seus braus jugadors feien triomfar en els camps de joc.

Des de la seva fundació, l'«Aguila Fort-Pius» ha estat bressol d'excel·lents jugadors que avui formen part de clubs de superior categoria —«Sitges», «Poble Nou», «Santfeliuenc», etcètera—com el notable jugador Gisleno, que figurà en el primer onze del «Júpiter», i Ramon Menéndez, que avui juga amb l'«Sporting de Gijon».

Els seus quatre anys de vida esportiva són un brillant historial. A la seva localitat i a fora

De la fusión del «S. C. Aguileño» y del «Esbart Forpius», acaecida en 1923, nació el club que ahora conocemos con el nombre de «S. C. Aguila Fort-Pius», desde cuyo primer año de vida constituyó una seria amenaza para sus compañeros de grupo.

Gracias al entusiasmo e inteligencia de su primer presidente, don Angel Puig—, quien, dicho sea de paso, lo dió a conocer don Amadeo Bonet—y directivos señores Sánchez, Parra, Aldea, Mercet y Sibecas, para el «Aguila Fort-Pius» han pasado casi inadvertidos los momentos críticos y las adversas contrariedades que constantemente se oponían a su desenvolvimiento, habiendo mantenido siempre vivos los colores de su club, que sus bravos jugadores hacían triunfar en los campos de juego.

Desde su fundación, ha sido cuna de excelentes jugadores que hoy forman parte de clubs de superior categoría—«Sitges», «Pueblo Nuevo», Sanfeliuense», etc.—como el notable jugador Gisleno, que figuró en el primer once del «Júpiter», y Ramón Menéndez, que juega hoy en el «Sporting de Gijón».

Sus cuatro años de vida deportiva son un brillante historial dentro y fuera de la localidad

Trofeu guanyat en el partit amb l'Avant Forpienc

Trofeo gan3do en el partido con el Avant Forpienc

(21-9-1923)

—Calella, Mataró, Martorell, Cornellà, Mongat, Argentona, etc.—hi té inesborrables records de magnífiques actuacions.

Ha lluitat, a més a més, amb primers equips de promoció i reserves de primera categoria —«Badalona», «Iluro», etc.—, fent-hi sempre un paper meritíssim. Degut a això i als seus quatre anys de campió, se'l considera com el grup més fort de la seva categoria.

En l'últim campionat (1926-1927) presentà tres equips. Compta també, i oficialment, amb un d'infantil, que és una esperança i una realitat alhora, coses totes elles que donen perfecta idea de la seva potencialitat i de la confiança i interès dels seus socis.

Tro'eu guanyat en el partit amb el F. C. Imperial

Trofeo ganado en el partido con el F. C. Imperial

(1-11-1923)

—en Calella, Mataró, Martorell, Cornellá, Mongat, Argentona, etc.—ha dejado recuerdos imborrables de magníficas actuaciones.

Ha contendido, además, con primeros equipos de promoción y reservas de primera categoría —«Badalona», «Iluro», etc.—, en los que siempre ha desempeñado un papel meritísimo. Es debido a esto y a sus cuatro años de campeón que se le considera como el grupo más fuerte de su categoría.

En el último campeonato (1926-1927) presentó tres equipos. Sostiene también, y oficialmente, un infantil que es una realidad y una esperanza al mismo tiempo, cosas que dan clara idea de su potencialidad y de la confianza e interés de sus socios.

Capità d'equip
Campionat 1924-25

Capitán de equipo
Campeonato 1924-25

JOAQUIM SANMARTÍ

C. D. AMERICÀ

Primer equip actual — Primer equipo actual

Alarcon, Sabaté, Font, Martínez, Ballester, Sala, Pasanau, Suñé, Pla, Muntaner, Parera

El «C. D. Americà» fou fundat l'any 1921 per uns quants entusiastes del futbol, assidus concurrents al «Bar Espuña».

L'any 1923, això és, dos després d'ésser fundat, el «C. D. Americà» ingressà a la Federació Catalana de Futbol Associació, prenent part per primera vegada en el campionat de tercera categoria, on se'l classificà campió de grup.

El «C. D. Americà» fué fundado el año 1921 por unos cuantos aficionados al futbol, asiduos concurrentes al «Bar Espuña».

En 1923, esto es, dos años más tarde de haberse fundado, el «C. D. Americá» ingresó en la Federación Catalana de Futbol Asociación, tomando parte por primera vez en el campeonato de tercera categoría, en el cual se le clasificó campeón de grupo.

Equip campió 1923-24 — Equipo campeón 1923-24

Sala, Prades, Badal, Suñé, Pedrol, Ballester, Cuni, Morató, Sanfeliu, Ardenuy, Solana, Barahona

Fundadors i directius del club

Fundadores y directivos del club

En els partits eliminatoris per a la categoria superior arribà a finalista, junt amb l'equip de la Colònia Güell, essent vençut per aquest últim per dos gols a un.

Fou classificat en segon lloc en el campionat de grup dels anys 1924, 1925 i 1926.

En los partidos de eliminación para la categoría superior llegó a finalista, junto con el equipo de la Colonia Güell, que le venció por dos gols a uno.

Fué clasificado en segundo lugar en el campeonato de grupo de los años 1924, 1925 y 1926.

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

(Fot. Artigas Carbonell)

F C B
BARCELONÍ F.C.
CDB
BATLLÓ C.D.
CANET F.C.
CANET F.C.
S. C. CATALÀ
CATALÀ S.C.
CATALANA C.D.
C.S.C.
L C
CATALUNYA S.C.
C.S.C.
C. D'E. CALELLA
S D C A
CENTRE ARAGONES C.D.
SANT VICENTS DE CASTELLET
CENTRE ESPORTIU F.C.

SABADELL
C.O. ARAGONES C.E.
EVROPA F.C.
FOOTBALL CLUB ESPANYA
FCE
SABADELL
ESPANYA F.C.
F C
FLOR DE LIS F.C.
FCG
GRAMANET F.C.
G.S.C.
GRANOLLERS S.C.
GVELL F.C.
S. C.
HOSPITALENC
HOSPITALENC S.C.
JT
JOVENTVT TERRASSENSE F.C.

ATLÈTIC SPORTING CLUB

Hom formà l'«Atlètic Sporting Club» a la Casa de Família del carrer de Sant Simplici, vers l'any 1910, sota els auspicis del seu director Mossèn Pedregosa i la tutela d'E. Juncosa (Corredisses).

Tingué el seu camp primitiu al carrer del Carme, un camp bon xic petit, però que bastava, no solament per efectuar-hi els entrenaments del seu equip de futbol, sinó també per a celebrar-hi partits i perquè hi fossin practicats els diferents esports a què es dedicaven les seccions de pedestrisme, atletisme i ciclisme que té organitzades el club.

Amb motiu de la construcció per l'Ajuntament d'un Grup Escolar, l'«A. S. C.» es veié obligat a traslladar el seu camp vora la Sagrada Família, on encara el té, essent cau-

El «Atlético Sporting Club» se formó en la Casa de Familia de la calle de San Simplicio, allá por el año 1910, bajo los auspicios de su director Mosén Pedregosa y de don E. Juncosa (Corredisses).

Tuvo su campo primitivo en la calle del Carmen, un campo de área muy reducida, pero que bastaba, no solamente para efectuar los entrenamientos de su equipo de futbol, sino que también para celebrar partidos en él y para practicar los diferentes deportes a que se dedican las secciones de pedestrismo, atletismo y ciclismo que tiene organizadas el club.

Con motivo de la construcción por el Ayuntamiento de un Grupo Escolar, el «A. S. C.» se vió precisado a trasladar su campo a las inmediaciones de la Sagrada Familia, donde

Primer equip 1927-28 — Primer equipo 1927-28

Serrano, Cepede, Matalonga, Arias, Morera, Tomero, Pedreria
Múrcia, Martí, Cruz, Omedo, Ruiz

Primer equip any 1911 — Primer equipo año 1911

Herrero, Doval, París, Gonzàlez, Inca, Serra, Costa, Vilagrasa, Brau, Toló, Gurí

sa això que perdés quelcom de la seva ja escasa importància.

Aquest simpàtic club conserva un bon nombre d'insígnies guanyades jugant contra equips de la seva classe. Recordem que en els començos de la seva activitat deportiva, que, dit sigui de passada, foren els seus millors temps, la premsa local parlà diferents vegades d'ell i de la seva organització, lloant l'esperit dels qui el dirigien i la constància i amor dels seus entusiastes jugadors.

lo tiene actualmente, siendo causa esto de que perdiera algo de su ya escasa importancia.

Este simpático club conserva un buen número de insignias ganadas jugando contra equipos de su talla. Recordamos que en los comienzos de su actividad deportiva, que, dicho sea de paso, fueron sus mejores tiempos, la prensa local habló distintas veces de él y de su organización, encomiando el espíritu de los que lo dirigían y la constancia y cariño de sus entusiastas jugadores.

ATLÈTIC CLUB TURÓ

Uns dissidents d'un club de barriada, el «Regional F. C.», en nombre insuficient per formar un equip, fundaren l'«Atlètic Club Turó» en l'any 1916

Els primers temps foren difícils. Malgrat la manca d'elements de tota mena, la bona voluntat dels jugadors i la confiança en ells mateixos feren que ben aviat se li oferís una posició.

En la immensa majoria dels partits que celebrava contra equips de la seva categoria en sortia victoriós inevitablement. Les dificultats començaren a desaparèixer i el nombre de socis a augmentar. La necessitat d'un guiatge que menés amb bon ordre l'esforç dels jugadors i vetllés incessantment per fer i retenir els socis, cristal·litzà en dos fets prometedors: la constitució de la primera Junta Directiva i la seva entrada com a membre de la Lliga Cultural Deportiva.

Es aquesta temporada l'època més brillant del club. Durant dos anys consecutius, els seus

Unos disidentes de un club de barriada, el «Regional F. C.», en número insuficiente para formar un equipo, fundaron el «Atlètic Club Turó» en el año 1916.

Sus primeros tiempos fueron difíciles. A pesar de la falta de elementos de toda clase, la buena voluntad de los jugadores y la confianza en sí mismos, hicieron que muy pronto se le deparara una posición en el mundo futbolístico.

En la inmensa mayoría de los partidos que celebraba contra equipos de su categoría salía inevitablemente victorioso. Las dificultades empezaron a desaparecer y el número de sus socios a aumentar. La necesidad de un guía que llevase con buen orden el esfuerzo de los jugadores y procurase incesantemente conseguir y retener los socios, cristalizó en dos hechos prometedores: la constitución de la primera Junta Directiva y su entrada como miembro de la Liga Cultural Deportiva.

Es esta temporada la época más brillante del club. Durante dos años consecutivos, sus pri

Equip 1927-28 — Equipo 1927-28

Chato, Reverter, Puig, Castañé, Tubert, Lòpez, Mèndez, Alay, Serrano, Juan, Ventura

Equip primitiu : Equipo primitivo

Palau, Pons, Juvé, Riba, Maurí, Padullés, Nacher, Abad, Perelló, Palau, Rallo

primer, segon i tercer equips i equip infantil foren els primers en els campionats de la Lliga, aconseguint sempre primeres medalles i dues de les magnífiques copes «A. Valentí». Això fou els anys 1918 i 1919.

En l'any següent, això és, el 1920, es separà de la Lliga, federant-se i ingressant a segona categoria. Cada any ha obtingut assenyalades victòries, aconseguint de formar part del grup de Promoció des que s'instituí aquesta categoria.

mer, segundo y tercer equipos y equipo infantil, fueron los primeros en los campeonatos de la Liga, consiguiendo siempre primeras medallas y dos de las magníficas copas «A. Valentí». Esto acaeció en los años 1918 y 1919.

En el año siguiente, esto es, en el 1920, se separó de la Liga, federándose e ingresando en la segunda categoría. Todos los años ha obtenido señaladas victorias, consiguiendo formar parte del grupo de Promoción desde que se instituyó esta categoría.

Els trofeus guanyats en diferents encontres
Los trofeos ganados en diferentes encuentros

U. E. ATLÈTIC FORTPIENC

Ha estat una tasca ben aclaparadora per a tots aquesta de dur a terme una obra que, concebuda com la més planera, ha estat executada de cara a mil contrarietats.

Una de les primeres notes contestades, la primera potser, fou la de la «U. E. Atlètic Fortpienc». Bastà una lleugera indicació, una curta visita al local social d'aquest club perquè tinguéssim tot seguit les notícies que ens faltaven. El senyor N'Isidre Ramon, amb amabilitat exquisida, cuità a treure'ns de dubtes.

Precedits d'aquest, penetràrem en la secretaria—un escaient model de simplicitat i d'ordre — que té el club en el magnífic Bar que dit senyor posseeix al carrer d'Ausias March, número 128.

El primer que se'ns oferí fou una pesant vitrina atestada de trofeus. Ens hi acostàrem. Del munt de copes — arrenglerades les unes, materialment apilades les altres per manca d'espai — en destacaven vigorosament dues: la del comte de la Vall de Canet i la regalada pels senyors N'Isidre Ramon i En Lluís Barber...

—Pot dir-se que les ha aconseguides totes— 44 — en el termini de tres anys — se'ns féu observar.

Efectivament, per bé que la «U. E. Atlètic

Ha sido una tarea agotadora para todos esta de llevar a cabo una obra que, concebida como la más fácil, ha sido ejecutada haciendo frente a mil contrariedades.

Una de las primeras notas contestadas, la primera tal vez, fué la de la «U. E. Atlètic Fortpienc». Bastó una ligera indicación, una breve visita al local social de este club para que tuviésemos en seguida las noticias que nos faltaban. Don Isidro Ramón, con exquisita amabilidad, se apresuró a sacarnos de dudas.

Precedidos de este señor, penetramos en la secretaría — un modelo de simplicidad y de orden — que tiene el club en el magnífico Bar que posee dicho señor en la calle de Ausias March, número 128.

Lo primero que se nos ofreció a la vista fué una maciza vitrina rebosante de trofeos. Nos acercamos a ella. Del tropel de copas — en fila las unas, materialmente apiñadas las otras por falta de espacio—, destacaban dos vigorosamente: la del Conde de la Vall de Canet y la que regalaron los señores don Isidro Ramón y don Luis Barber...

—Puede decirse que las ha logrado todas — 44 — en el término de tres años — se nos hizo observar.

Efectivamente, si bien la «U. E. Atlètic

Primer equip 1927-28 / Primer equipo 1927-28

Martín, Pineda, Marquès, Gonzàlez, Godas, Virgili, Torras, Zabalo, Martí, Gòmez, Langa

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Fortpienc» fos fundada pel juliol de 1922 amb el nom d'«Unió Esportiva Avant Fortpienc», essent-ne fundadors els senyors Pastor i Tresovares, fins a l'any 1925 no començà a celebrar partits interesants.

Començà a jugar l'«Avant Fortpienc», en camp obert, al costat de la Plaça Monumental. Caldrà dir que aleshores figurava en tercera lliga. La constància dels seus *equipiers* es traduí en un visible millorament i això portà com a conseqüència que l'esforç de tota la barriada es concentrés a aconseguir un camp tancat. Això no fou una realitat fins l'any 1925. La inaguració oficial s'escaigué el día 8 de juny. Des d'aquella data, la «U. E. Avant Fortpienc» passà a segona lliga, en la qual ocupá tot seguit un dels millors llocs.

El 9 de febrer de 1927 en assemblea general es prengué l'acord de canviar el nom d'«U. E. Avant Fortpienc» pel seu actual d'«U. E. Atlétic Fortpienc».

Per raó dels mèrits contrets i de l'excellent puntuació d'aquest club, després de prendre part brillantment en el torneig organitzat per la Federació ingressà aquesta societat al Grup de Promoció Centre en la temporada 1927-1928.

La «U. E. Atlètic Fortpienc» tingué l'honot d'ésser designada per formar part del Comitè Provincial de la Federació Catalana de Clubs de Futbol.

L'actual Junta Directiva la formen els senyors :

En Francesc Costa, president ; En J. M. Roura, vice-president ; En Joaquim Giralt, secretari ; N'Enric Lacruz, vice-secretari ; En Jaume Piquet, tresorer ; En Sebastià Gonzàlez, comptador ; En Manuel Bandó, En Melcior Peyron, N'Ignasi Escalada, En Joan Camps, vocals.

Fortpienc» fué fundada en julio de 1922 con el nombre de «Unió Esportiva Avant Fortpienc», siendo fundadores los señores Pastor y Tresovares, hasta el año 1925 no empezó a celebrar partidos interesantes.

Empezó a jugar el «Avant Fortpienc», en campo abierto, al lado de la plaza Monumental. No será necesario decir que figuraba entonces en tercera categoría. La constancia de sus *equipiers* se tradujo en un visible mejoramiento y eso llevó como consecuencia que el esfuerzo de toda la barriada se concentrase en conseguir un campo cerrado. Eso no fué una realidad hasta el año 1925. La inaguración oficial aconteció en el día 8 de junio. Desde aquella fecha, la «U. E. Avant Fortpienc» pasó a la segunda categoría, en la cual ocupó inmediatamente uno de los mejores puestos.

El 9 de febrero de 1927 en asamblea general se tomó el acuerdo de cambiar el nombre de «U. E. Avant Fortpienc» por el actual de «U. E. Atlètic Fortpienc».

Por razón de los méritos contraídos y de la excelente puntuación de este club, después de tomar parte brillantemente en el torneo celebrado por la Federación ingresó esta sociedad en el Grupo de Promoción Centro en la temporada 1927-1928.

La «U. E. Atlètic Forpienc» tuvo el honor de ser elegida para formar parte del Comité Provincial de la Federación Catalana de Clubs de Futbol.

La actual Junta Directiva la componen los señores :

Don Francisco Costa, presidente ; don J. M. Roura, vicepresidente ; don Joaquín Giralt, secretario ; don Enrique Lacruz, vicesecretario ; don Jaime Piquet, tesorero ; don Sebastián González, contador ; don Manuel Bandó, don Melchor Peyrón, don Ignacio Escalada y don Juan Camps, vocales.

BARCANONA C. D.

Pels voltants del mes de febrer de l'any 1922, una colla d'entusiastes del futbol, entre els quals hi figuraven els joves *sportmen* Ara, Blat i Enric Joan, formaren una petita «penya» esportiva, que anomenaren «C. D. Barcanona».

Força més tard hom redactà un Reglament i Estatuts, que foren portats a l'aprovació del

Hacia el mes de febrero de 1922, unos cuantos entusiastas del futbol, entre los cuales figuraban los jóvenes *sportmen* Ara, Blat y Enrique Joan, formaron una pequeña peña deportiva, que bautizaron con el nombre de «C. D. Barcanona».

Bastante más tarde se redactaron un Reglamento y Estatutos, que fueron sometidos a la

Equip actual — Equipo actual

Subirà, Romans, Parramon, Julian, Camps, Garcia, Domènech, Ara (J.M.), Valero
Patau, Garrido, Fàbregas, Ara (J.E.), Gràcia

Govern Civil el dia 23 de febrer de l'any següent, quedant des d'aquella data la «penya» transformada en entitat esportiva, sota la presidència honorària de l'excellentíssim senyor marquès d'Alella.

La Junta que s'encarregà de portar el club, ho féu amb tant d'encert, que ben aviat el seu nom es conegué arreu de Catalunya.

Compta amb valuosos trofeus conquerits, figurant-hi dues magnífiques copes de plata, do-

aprobación del Gobierno Civil el día 23 de febrero del año siguiente, quedando la peña desde aquella fecha transformada en entidad deportiva, bajo la presidencia honoraria del excelentísimo señor marqués de Alella.

La Junta que tomó a su cargo la función de dirigir el club, lo hizo con tanto acierto, que muy pronto fué conocido en todo Cataluña.

Tiene muchos y valiosos trofeos conquistados, figurando entre ellos dos magníficas copas

Equip primitiu — Equipo primitivo

Miranda, Roche, Domènech, "Xaquetilla", Picarin, Roig (P.)
Ara, Copons, Muñoz, Sànchez

natiu del senyor marquès d'Alella. Una d'aquestes copes fou oferta gentilment en homenatge i a benefici del jugador Màxim Roche, amb motiu d'un accident futbolístic, en el qual se li fracturà una cama.

Compta, demés, amb una llista ben nodrida de victòries entre equips de major categoria, com el «Canet F. C.», «C. E. Calella», «Olot E. C.», «Port-Bou F. C.», «U. E. Sant Andreu», etc., que li han valgut just renom.

Transcorregut el temps reglamentari, hom renovà la Junta, la qual, no satisfeta de la tasca que els seus antecessors havien fet, anà per l'adquisició d'un nou terreny de joc, que pot ésser considerat com un dels millors d'entre els que posseeixen els clubs de segona lliga.

El seu primer equip el formen: Potau, Gràcia, Garrido, Vidal, Camps, Julian, Parramon, Romans, Fàbregas, Santamaria, Ara y Valero. Demés té dos segons equips, dos quarts i dos infantils.

de plata, donadas por el señor marqués de Alella. Una de dichas copas fué ofrecida amablemente en homenaje y a beneficio del jugador Máximo Roche con motivo de un accidente futbolístico, en el cual se le fracturó una pierna.

Cuenta, además, con una lista muy nutrida de victorias alcanzadas contra equipos de superior categoría, como el «Canet F. C.», «C. E. Calella», «Olot E. C.», «Port-Bou F. C.», «U. E. Sant Andreu», etc., que le han valido justo renombre.

Transcurrido el tiempo reglamentario, procedióse a renovar la Junta, la cual, no satisfecha con lo mucho que sus antecesores habían hecho, procuró la adquisición de un nuevo terreno de juego, que puede considerarse como uno de los mejores de entre los que poseen los clubs de segunda categoría.

Su primer equipo lo forman: Potau, Gracia, Garrido, Vidal, Camps, Julián, Parramón, Romans, Fábregas, Santamaría, Ara y Valero. Tiene, además, dos segundos, dos cuartos equipos y dos infantiles.

C. E. BARCELONÈS

Primer equip

Primer equipo

En 15 de juny de 1923, va fundar-se aquest club, aplegant-se al voltant del seu fundador, En Lluís Arnau Querol, un nombre no molt considerable de jovent amant del futbol, for-

En 15 de junio de 1923 se fundó este club, reuniéndose en torno de su fundador, don Luis Arnau Querol, un número no muy considerable de jóvenes amantes del futbol, formándose

Lluís Arnau, fundador del club

Josep Bertran, capità primer equip

Equip fundador
Equipo fundador

mant-se un modest equip que lluità mantes vegades amb equips d'igual categoria, sortint-ne força airós.

Poc temps després veié augmentar el nombre dels seus adeptes. Ingressaren aleshores els onze animosos xicots que integraven l'equip «Català» de la «U. E. de Sans». A partir d'aquests ingressos, va formar-se un primer equip ben acceptable, lluint en gran manera en les lluites per al campionat i partits amistosos amb equips locals, així com amb equips forans de reconeguda vàlua, als quals vencé brillantment moltes vegades.

Avui, el professionalisme se li ha emportat alguns dels seus jugadors.

Entre ells, Anglès, Pueyo, Cabañero, Bertran, Arias, Bahú, Gonzàlez, Coll, Besolí, etcètera, que defensen actualment, i fins en primers equips, clubs de primera categoria, A i B, i Promoció.

un modesto equipo que luchó muchas veces con equipos de igual categoría, saliendo bastante airoso.

Poco tiempo después se vió aumentar el número de sus adeptos. Ingresaron entonces los once animosos muchachos que integraban el equipo «Català» de la «U. E. de Sans». A raíz de tal ingreso, formóse un primer equipo muy aceptable, luciendo grandemente en las luchas del campeonato y partidos amistosos jugados contra equipos locales, así como contra equipos de fuera de Barcelona de reconocida potencia a los cuales venció brillantemente en muchas ocasiones.

Hoy el profesionalismo le ha arrebatado algunos de sus mejores jugadores.

Entre ellos, Anglés, Pueyo, Cabañero, Bertrán, Arias, Bahú, González, Coll, Besolí, etcétera, que defienden en la actualidad, e incluso en sus primeros equipos, clubs de primera categoría, A y B, y Promoción.

Segon equip — Segundo equipo

BARCELONÍ F. C.

Hom fundà aquest simpàtic cercle l'any 1922 i amb data 22 de juny del mateix any quedà legalitzat d'acord amb la Llei d'Associacions, essent admès a continuació a la Federació Catalana de Futbol Associació.

El «Barceloní F. C.» sempre ha conreat el seu esport sense apartar-se de l'estricta definició d'aquest bell mot, és a dir, en tot moment ha entès per esport la pràctica de la cultura física a base de tota noblesa i caballerositat.

En el primer campionat a què va presentar-se (1922-23), segona categoria, quedà classificat en tercer lloc.

En l'any 1927 quedà finalista, essent vençut pel «Catalunya» de Les Corts per 1 a 0 en el camp del «Barcelona».

Al «Barceloní F. C.» li correspon l'honor d'ésser l'instituïdor de la «Copa Amateur».

Durant quatre anys ha tingut importants càrrecs en el clos del Comitè Provincial de Barcelona de la Federació Catalana.

Se fundó este simpático círculo en el año 1922. Con fecha 22 de junio del mismo año quedó legalizado de acuerdo con la Ley de Asociaciones, siendo admitido a continuación en la Federación Catalana de Futbol Asociación.

El «Barceloní F. C.» siempre ha cultivado su deporte sin apartarse de la estricta definición de esta bella palabra, es decir, en todo momento ha entendido por deporte la práctica de la cultura física a base de la mayor nobleza y caballerosidad.

En el primer campeonato a que se presentó (1922-23), segunda categoría, quedó clasificado en tercer lugar.

En el año 1927 quedó finalista, siendo vencido por el «Catalunya de Les Corts» por 1 a 0 en el campo del «Barcelona».

Al «Barceloní F. C.» le corresponde el honor de ser el instituidor de la «Copa Amateur».

Durante cuatro años ha desempeñado importantes cargos en el seno del Comité Provincial de Barcelona de la Federación Catalana.

Primer equip (Fot. Cabeza) Primer equipo

Martínez, Revilla, Giner, Hoyo, Sierra, Gonzàlez, Alagón, Escribà, Ventura (R.), Ventura (L.), Cabeza

C. D. BATLLÓ

Primer equip — Primer equipo

A la iniciativa dels senyors Baronet, Ros, Gonell, Ballart, Anglès, Peco, Ortiz, Mercader, M. Montoliu, Borrell, I. Sedó, Blanch, P. Ruiz, Barberà i A. Sàez, és deguda la fundació del «C. D. Batlló», la qual tingué lloc l'any 1922.

Gràcies als esforços i constància dels seus fundadors, equipiers i directius, el «C. D. Batlló» ha anat pujant l'escala de l'esport, a poc a poc, però amb pas ben segur. Es dels clubs que, tot i tenint en compte com és breu el seu

A la iniciativa de los señores Baronet, Ros, Gonell, Ballart, Anglés, Peco, Ortiz, Mercader, M. Montoliu, Borrell, I. Sedó, Blanch, P. Ruiz, Barberá y A. Sáez, se debe la fundación del «C. D. Batlló», acaecida en el año 1922.

A costa de los esfuerzos y constancia de sus fundadores, equipiers y directivos, el «C. D. Batlló» ha ido subiendo la cuesta de los deportes paulatinamente pero a pie firme. Es de los clubs que, aun considerando lo corto de

Primer equip campió de grup any 1926-27

Primer equipo campeón de grupo año 1926-27

Els trofeus guanyats en diferents encontres (Fot. Art Lux) Los trofeos ganados en diferentes encuentros

passat, menys sinuositats acusa la seva actuació. Avui integra el grup de Promoció, al qual lloc arribà després d'haver guanyat el campionat del grup Centre, temporada 1926-27, i haver estat finalista de Catalunya.

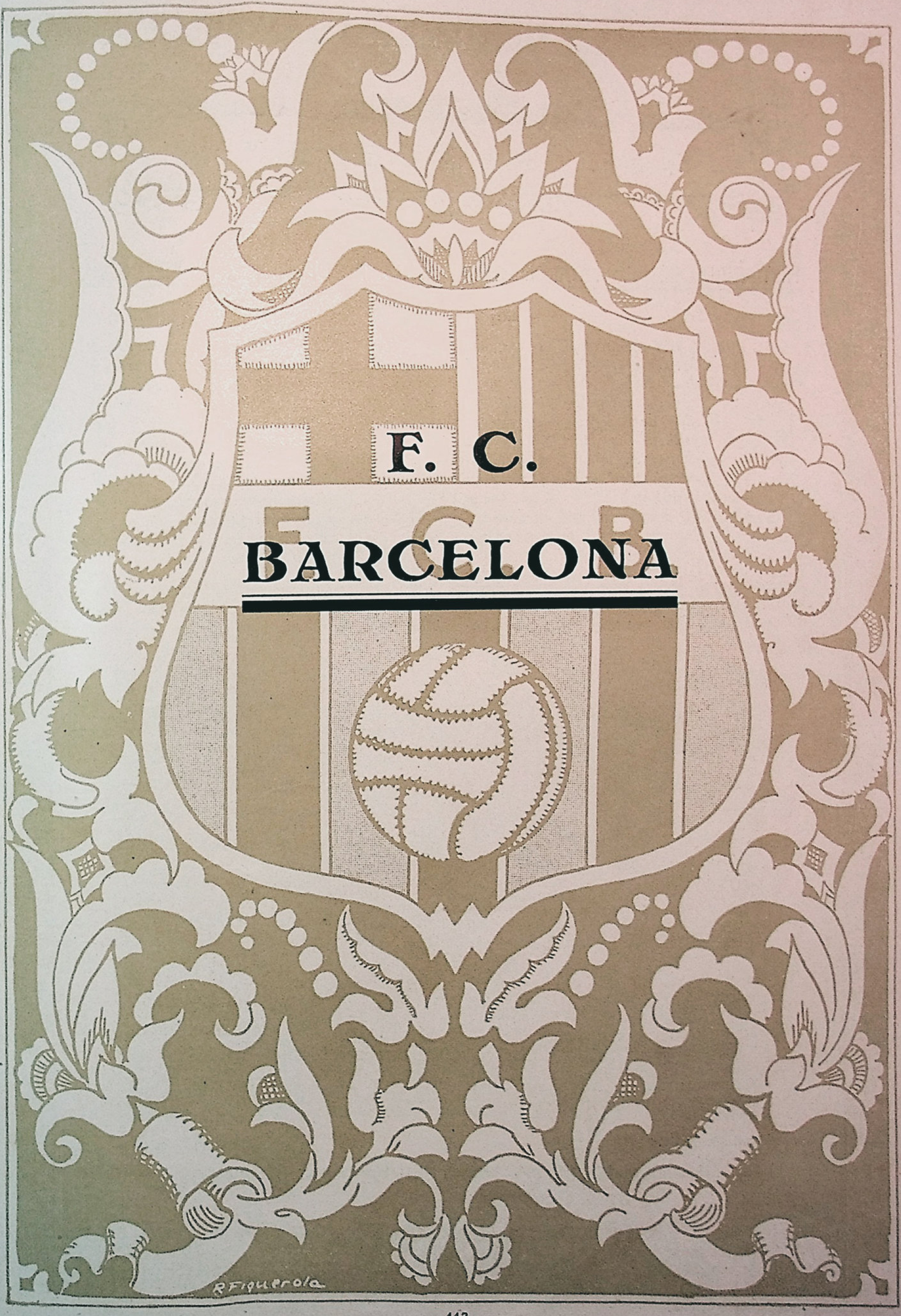
Va federar-se quan feia dos anys que era format, jugant de tercera categoria. En el primer campionat al qual assití, el seu primer equip arribà al segon lloc, i el seu segon equip a campió del grup i finalista de Catalunya.

Porta guanyades 16 vistoses copes. El nombre dels seus socis s'acosta als dos cents. Aquest detall és digne d'ésser considerat, car el «C. D. Batlló» és una humil societat de barriada.

su pasado, menos sinuosidades acusa su actuación. Hoy forma parte del grupo de Promoción, a cuyo lugar llegó después de haber ganado el campeonato del grupo Centro, temporada 1926-27, y habiendo sido finalista de Cataluña.

Federóse a los dos años de su fundación, jugando con los equipos de tercera categoría. En el primer campeonato a que concurrió, su primer equipo quedó en segundo lugar, y el segundo equipo campeón del grupo y finalista de Cataluña.

Lleva ganadas 16 hermosas copas. El número de socios se acerca a los doscientos, siendo este detalle muy digno de consideración, por cuanto se trata de una humilde entidad de barriada.

F. C.
BARCELONA
F C B
R. Figuerola

F. C. BARCELONA

HISTORIAL DEL "F. C. BARCELONA"

Introit

«El nostre amic i company M. Hans Gamper, de la Secció de Futbol de la Societat «Els Deports» i antic campió suís, desitjós de poder organitzar alguns partits a Barcelona, prega a tots els qui sentin aficions per l'esmentat esport vulguin posar-se en relació amb ell i es dignin passar per aquesta redacció els dimarts i divendres a la nit, de nou a onze.»

Heu-vos ací, lectors caríssims, com aquesta senzilla nota pregada, publicada el dia 22 d'octubre de 1899, donà peu a la creació de la po-

HISTORIAL DEL "F. C. BARCELONA'

Introito

«Nuestro amigo y compañero M. Hans Gamper, de la sección de Futbol de la Sociedad «Los Deportes», y antiguo campeón suizo, deseoso de poder organizar algunos partidos en Barcelona, suplica a todos los que sientan afición por el nombrado deporte quieran ponerse en relación con él y se sirvan pasar por esta redacción los martes y viernes por la noche, de nueve a once.»

He aquí, caros lectores, cómo esta sencilla gacetilla suplicada publicada el día 22 de octubre de 1899 dió pie a la creación de la po-

Primer equip 1901-2

Primer equipo 1901-2

Premier équipe 1901-2

First team 1901-2

Llovet, Gas, Reig, Vidal, Ossó, Steimberg, Meyer, Witty, Gamper, Harris, Lasaletta

F. C. BARCELONA

HISTOIRE DU "F. C. BARCELONA"

INTRODUCTION

«Notre camarade et ami monsieur Hans Gamper, de la section de football de la Société «Les Sports», ancien champion suisse, désireux de pouvoir organiser quelques parties à Barcelone, prie tous ceux qui sont amateurs du dit sport, de vouloir bien se mettre en rapport avec lui et de passer à la direction de 9 à 11 heures du soir.»

Voilà, chers lecteurs, comment cette simple annonce, publi e le 22 octobre 1899, a donné lieu à la création de la très puissante

HISTORY OF THE "BARCELONA F. C."

PRÉFACE

«Our friend and colleague mister Hans Gamper, of the Football Section of the Club «Los Deportes» formerly Swiss champion, being desirous of organizing a few matches in Barcelona, begs all who are interested in the above mentioned sport to be kind enough to communicate with him by visiting this office on the evenings of Tuesdays and Fridays between 9 and 11 pm.»

Here we have, dear readers, in this simple notice and appeal, published on the 22nd October 1899, the genesis of the formation of the

Primer equip 1902-3

Primer equipo 1902-3

First team 1902-3

Premier équipe 1902-3

Witty, Reig, Meyer, Cabot, Llobet, Widerkehr, Valdés, Parsons, Steimberg, Gamper, Green, Cenarro

Camp "Hotel Casanovas" el primer que va tenir el club

Terrain "Hôtel Casanovas" le premier qu'eût le club

Campo "Hotel Casanovas" el primero que tuvo el club

"Hotel Casanovas", country the first the club ad

tentíssima organització esportiva denominada «F. C. Barcelona».

Com a conseqüència d'aquesta invitació, i després de diferents reunions a les quals assistiren, ultra el convocant, mants elements de les colònies estrangeres de la capital en número de sis, juntament amb cinc compatriotes nostres, o siguin dotze en total, restà constituït en data del 29 de novembre de 1899 per primer cop a Catalunya un cercle futbolístic que adoptà el nom august de la ciutat que l'infantà, o sigui el de «Futbol Club Barcelona».

Cal convenir que, ja de bell antuvi, existí encert a escollir un nom tan grat als fills d'aquesta terra i no ens amaguem de dir que ací precisament radica la clau de la importància assolida.

* * *

Una de les grans virtuts que ha tingut el «F. C. Barcelona» és l'haver estat l'entitat propulsora dels esports a Catalunya, car si bé du-

tentísima organización deportiva denominada «F. C. Barcelona».

Como consecuencia de esta invitación y después de diferentes reuniones a las cuales asistieron, a más del convocante, diversos elementos de las colonias extranjeras residentes en la capital, en número de seis, junto con cinco compatriotas nuestros, o sean doce en total, quedó constituída con fecha de 29 de noviembre de 1899, por primera vez en Cataluña, una entidad futbolística que adoptó el nombre augusto de la ciudad que la vió nacer, o sea el de «Futbol Club Barcelona».

Hay que convenir que ya desde el primer momento hubo un completo acierto en escoger un nombre tan grato a los hijos de esta tierra y no nos recatamos en proclamar que precisamente en eso radica la verdadera clave de la importancia alcanzada.

* * *

Una de las grandes virtudes que ha poseído el «F. C. Barcelona» es la de haber sido la entidad propulsora de los deportes en Cataluña, pues si

Camp d'Horta

Terrain de Horta

Campo de Horta

The Horta country

Camp ex-velòdrom de la Bonanova, on celebrà el "F. C. Barcelona" els primers partits

Campo ex-velódromo de la Bonanova, donde celebró el "F. C. Barcelona" los primeros partidos

Terrain ex-vélodrome de la Bonanova, sur lequel le "F. C. Barcelona" effectua les premiers partis

The old Velodrome country, Bonanova, where the "Barcelona F. C." played its first matches

organisation sportive, nommée «F. C. Barcelona».

A la suite de cette invitation et après différentes réunions, auxquelles assistèrent, en sus du convocateur, plusieurs éléments des colonies étrangères résidant dans la ville, au nombre de six, conjointement avec cinq de nos compatriotes, soit douze en tout, fut fondée en date du 29 Novembre 1899, et pour la première fois en Catalogne, une Société de football qui prit l'auguste nom de la ville qui la vit naître c'est à dire celui de «Futbol Club Barcelona».

Il faut reconnaitre que déjà dés le premier moment, on eut l'hereuse idée de choisir un nom si cher aux enfants de cette ville, et nous proclamons hautement que c'est précisément en ce fait, que réside la vraie clé de l'importance acquise.

* * *

Une des plus grandes vertus qu'a possédée le «F. C. Barcelona» est celle d'avoir été une Société populaire des sports de Catalogne, car si il

powerful organization known as the «Barcelona Football Club».

As a result of this invitation several meetings were held. They were attended by the organizer, six members of the foreign colonies resident in the city and five of our own compatriots, a total of twelve persons. On the 29th November 1899 things had so far progressed that for the first time in Catalonia a football club was founded. The name it took was that of the august city which gave it birth, that is to say, it called itself the «Barcelona Football Club».

It must be acknowledged that from the very first the choice of name proved very much to the liking of the people of these parts, we will go as far as to say that it has formed the keystone of the great importance the club has attained.

* * *

One of the great virtues to be attributed to the «Barcelona F. C.» is that of having been a real backer of all sport in Catalonia. Although

Primer equip 1906-7
Primer equipo

Marial
Bru
Grau
Solà
Peris
Amechazurra

Premier équipe 1906-7
First team

Forns
Vallace
Mèndez
Quirante
Gil

Primer equip
1908-9
Primer equipo

Premier équipe
1908-9
Firts team

Morris
Grau
Bru
Solà
Dalmau
Peris (E.)

Forns
Buchlein
Comamala (C.)
Steimberg
Comamala (A.)

rant molts anys, i sempre amb certa preferència, ha conreat el futbol associació, no és menys cert que ha esmerçat també bona part de les seves activitats per a la difusió i expandiment d'altres branques de l'esport, com són els de futbol rugby, atletisme, hockey, ciclisme, basket-ball, tennis, etc., etc., i no sols això, sinó que entenent que la colectivitat barcelonista devia significar-se per la seva unió i per un pràctic concepte de germania, constituí, en profit de tots els socis, una Mútua per als casos de malaltia, impossibilitat física per al treball i defunció, i també una Borsa del Treball de la qual en fan ús els centenars de joves que en les especialitats respectives practiquen l'esport sota el colors blau i grana.

* * *

Esbossades ja a grans línies les característiques que en el «F. C. Barcelona» concorren, tenim el deure de fer constar que no solament és l'organisme més important dintre el medi esportiu de les terres catalanes, sinó que enlloc de la Península hi existix una Societat pariona i ben poques són les que arreu del món han assolit l'esplendor i el nom que tan legítimament té conquerits el «F. C. Barcelona».

L'OBRA ESPORTIVA DEL «FUTBOL CLUB BARCELONA» : :

L'obra esportiva del «Futbol Club Barcelona» no és redueix pas, com ja hem dit, al conreu i pràctica del futbol exclusivament. Existeix un veritable contrast entre la finalitat del mentat club amb la d'altres que es vanten de pur esportisme.

bien durante muchos años, y siempre con singular preferencia, ha cultivado el futbol asociación, no es menos cierto que ha prodigado también buena parte de sus actividades para la difusión y expansión de otras ramas del deporte, como son el futbol-rugby, atletismo, hockey, ciclismo, basket-ball, tennis, etc., etc., y no solamente esto, sino que entendiendo que la colectividad barcelonista debía significarse por su unión y por un práctico concepto de fraternalidad, constituyó en provecho de todos sus socios una Mutua para casos de enfermedad, imposibilidad física para el trabajo y defunción, y también una Bolsa del trabajo, de la que hacen uso los centenares de jóvenes que en las especialidades respectivas practican el deporte bajo los colores azul-grana.

* * *

Esbozadas a grandes trazos las características que en el «F. C. Barcelona» concurren, tenemos el deber de hacer constar que no sólo es el organismo más importante dentro el círculo deportivo de la tierra catalana, sino que en ninguna parte de la Península existe una Sociedad semejante y bien pocas son las que en el extranjero han alcanzado el esplendor y la fama que tan legítimamente tiene conquistados el «F. C. Barcelona».

LA OBRA DEPORTIVA DEL «F. C. BARCELONA» : : : :

La obra deportiva del «Futbol Club Barcelona» no se reduce sólo, como ya hemos dicho, al cultivo y práctica del futbol exclusivamente. Existe un verdadero contraste entre la finalidad de este club y la de otros muchos que alardean de puro deportismo.

Primer equip
1909-10
Primer equipo

Premier équipe
1909-10
First team

Gamper
Bru
Solà
Sans
Guirante
Melin
Forns

Morris
Peris (E.)
Grau
Comamala (A.)
Vallace (C.)
Comamala (C.)
Macià

a, pendant de nombreuses années, toujours cultivé avec une singulière préférence le football association, il n'est pas moins vrai qu'il a aussi consacré une bonne partie de son activité à la diffusion et à l'expansion d'autres sports, tels que le football-rugby, l'athlétisme, le hockey, le cyclisme, le basket-ball, le tennis, etc., etc., et non seulement cela, mais aussi, comprenant que la collectivité barcelonaise devait se signaler par son union et par ses principes de fraternité, le «F. C. Barcelona» créa pour le profit de tous ses sociétaires une Mutuelle pour les cas de maladie, d'impossibilité physique pour le travail, et de décés, ainsi qu'une Bourse du Travail, dont se servent les centaines de jeunes gens qui practiquent dans leurs spécialités respectives le sport sous les couleurs bleue-écarlate.

* * *

Aprés avoir ébauché à grands traits les caractéristiques du «F. C. Barcelona», nous avons le devoir de faire constater qu'il est non seulement l'organisme le plus important du territoire catalan dans le cercle sportif mais aussi qu'aucune société semblable n'existe nulle part dans la Péninsule, et que bien peu à l'étranger ont atteint la splendeur et la renommée que le «F. C. Barcelona» a conquis si légitimement.

L'OEUVRE SPORTIVE DU «F. C. BARCELONA» : : : :

L'oeuvre sportive du «F. C. Barcelona» ne se réduit pas seulement, comme déjà dit, à la culture et à la pratique du football exclusivement. Il existe un vrai contraste entre le but de ce club et celui de plusieurs autres qui se vantent d'être purement sportifs.

it has devoted itself in a special way to football for many years, football of the Association variety, it is none the less true that it has given lavish support to the growth and spread of other branches of sport such as rugby football, athletics, hockey, cycling, basket-ball, tennis, etc., etc., and not only this, realizing that a practical idea of union and fraternity should distinguish the great Barcelona club, it has instituted for the benefit of all its members a Mutual Society for cases of illness, physical incapacity for work and death benefits.

It also conducts a Labour Exchange and hundreds of youths who make a practice of the sports named and who wear the blue and red colours find in it a useful help.

* * *

Having roughly sketched the features of the «Barcelona F. C.» it is now our duty to say that not only is it the most important organization among Catalan sporting clubs but that there is no club to touch it in the whole of the Peninsula, there are in fact very few, even abroad, who have reached the fame and splendour which the «Barcelona F. C.» has legitimately won.

THE SPORTING WORK OF THE «BARCELONA FOOTBALL CLUB»

As we have already said, the sporting work of the «Barcelona F. C.» is not confined to the cultivation and practice exclusively of Football. There is a great difference between the end and object of this club and that of many others who make a display of pure sport.

Primer equip 1912-13 : Primer equipo 1912-13 : Premier équipe 1912-13 : First team 1912-13

Amechazurra, Berdié, Irizar, Massana (A.), Forns, Morales, Armet (P.), Rodriguez Estevez, Peris, Reñé

I si no tan brillants com en futbol, les seves actuacions en els altres esports que tenen vida dins el dit club, han estat ben falagueres.

En atletisme, per exemple, ha estat el «F. C. Barcelona» mantes vegades campió d'Espanya de cross per equips socials i de Catalunya en aquesta mateixa especialitat i en esports atlètics.

Aquesta secció del club, que després de la de futbol és la més antiga, ha tingut en els seus rengles als millors atletes de la Península i des del primers temps de l'atletisme català fins a la data han vestit el jersei blau i grana atletes de tanta nomenada com En Pere Prat, Calvet, Erra, Mestres, Vidal, Arbulí, Pajaron,

Y si no tan brillantes como en futbol, sus actuaciones en los demás deportes que tienen vida en el club han sido bien esperanzadoras.

En atletismo, por ejemplo, ha sido el «F. C. Barcelona» varias veces campeón de España de cross, por equipos sociales, y de Cataluña, en esta misma especialidad y en deportes atléticos.

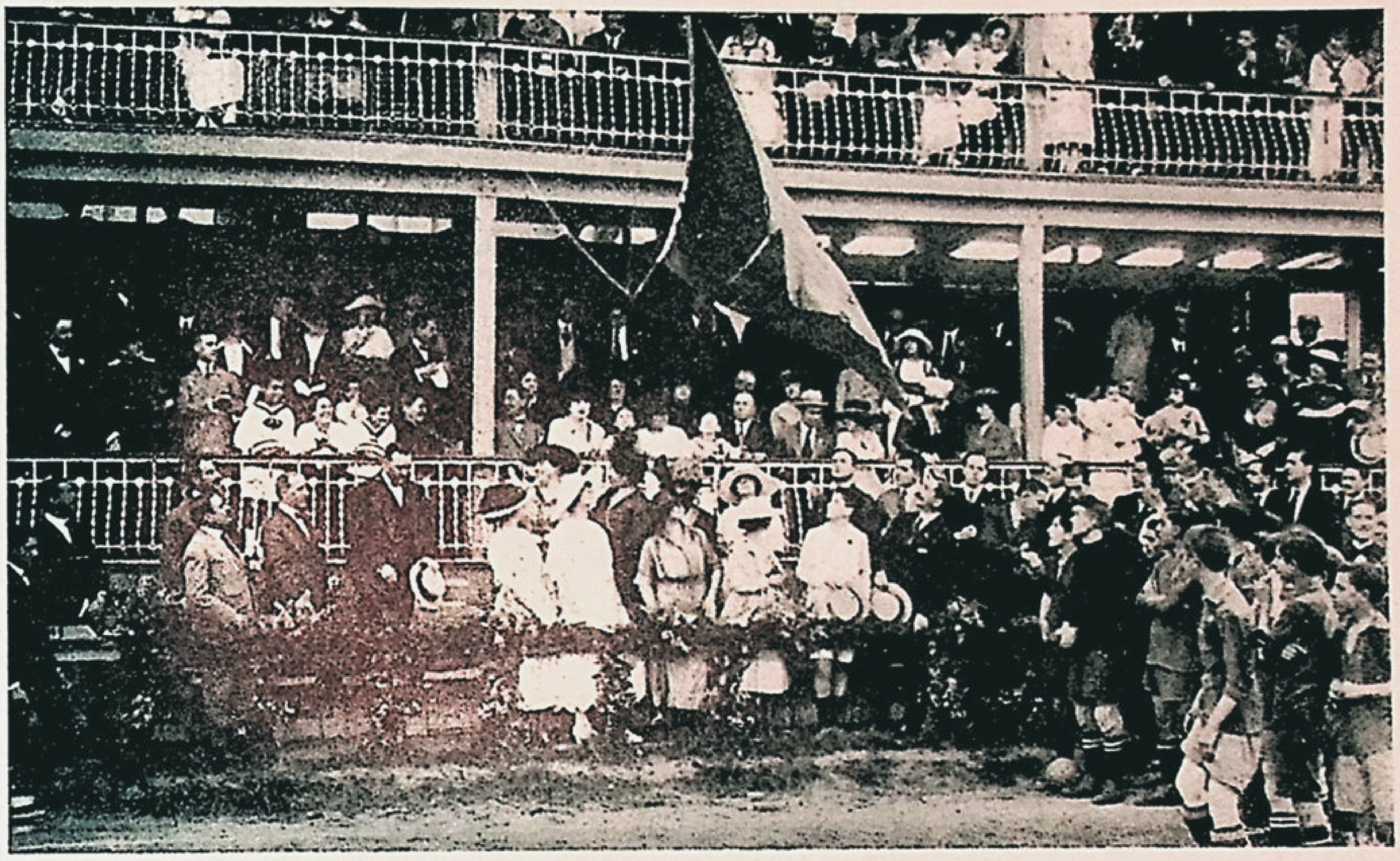
Esta sección del club, que, después de la de futbol, es la más antigua, ha tenido en sus filas los mejores atletas de la Península y desde los primeros tiempos del atletismo catalán hasta la fecha han vestido los colores azul-grana atletas de la talla y fama de Pedro Prat, Calvet, Erra, Mestres, Vidal, Arbulí, Pajarón, Junqueras,

Primer equip 1918-19 Primer equipo — Premier équipe 1918-19 First team

Blanco, Reguera, Costa, Bru, Martínez, Alcàntara, Sagi, Lakatos, Viñas, Torralba, Sancho

F. C. B.
F. C. BARCELONA

Festa de la Bandera en el camp vell (Indústria)
Fiesta de la Bandera en el campo antiguo (Industria)
(23-6-1918)
Fête du Drapeau sur l'ancien stade (Industria)
Flag Day on the old country (Industria)

Et quoique moins brillants qu'en ce qui concerne le football, les résultats obtenus dans les autres sports practiqués au sein de ce club, ont été cependant prometteurs. En athlétisme, par exemple, le «F. C. Barcelona» a été plusieurs fois champion d'Espagne de cross, avec des équipes sociales et de Catalogne; de cette spécialité et dans des sports athlétiques.

Cette section du club qui est la plus ancienne après celle du football, a compté dans ses rangs les meilleurs athlètes de la Péninsule et depuis les débuts de l'athlétisme catalan, jusqu'à ce jour, des athlétes de la taille et de la renommée de Pere Prat, Calvet, Erra, Mestres, Vidal,

Though not so brilliant as on the football side, its work in other sports kept up by the club has been full of promise.

Athletics, for example. Here the «Barcelona F. C.» has several times won the Championship of Spain for cross-country running. This section of the club, the oldest, next to that of football, has counted in its ranks some of the best athletes of the Peninsula. From the very beginning of Catalan athleticism down to the present time, the blue and red colours have been worn by famous athletes such as, Pere Prat, Calvet, Erra, Mestres, Vidal, Arbulí, Pajarón, Junqueras, L. Bru, Mani, Palau, etc., etc.

Primer equip 1920 Primer equipo 1920 Premier équipe 1920 First team 1920

Sancho, Coma, Sesúmaga, Martinez, Plaza, Alcàntara, Zamora, Samitier, Viñals, Torralba, Galícia

Junqueras, Bru (L.), Maní, Palau, etc., etc., la majoria d'ells internacionals, olímpics o *recordmen* d'Espanya.

En rugby també ha lograt distingir-se el «F. C. Barcelona» d'una manera ben palesa per cert, havent assolit durant dos anys seguits el campionat de Catalunya i d'Espanya.

El ciclisme, malgrat d'ésser una de les branques que el club practica de menys poc temps, ha portat al «F. C. Barcelona» dues vegades el

Bru (L.), Maní, Palau, etc., etc., la mayoría internacionales, olímpicos o *recordmens* de España.

También en rugby ha logrado el «F. C. Barcelona» sobresalir brillantemente, habiendo conquistado durante dos años seguidos los campeonatos de Cataluña y de España.

En ciclismo, a pesar de ser una de las ramas del deporte que el «F. C. Barcelona» practica desde hace más poco tiempo, ha conquistado ya

Un detall de la col·locació de la primera pedra del camp de Les Corts (19-2-1922) Un detalle de la colocación de la primera piedra del campo de Las Corts

Un détail de la pose de la première pierre du stade de Les Corts (19-2-1922) Laying the first stone at the Les Corts country

campionat d'Espanya de velocitat gràcies a la cooperació del seu soci En Julià Espanyol, i una, el de carretera, a favor d'en Mució.

En el seus rengles figuren homes de la categoria de Canyardó, Saura, Martínez, etc., etc., que estan classificats en primeríssima categoria.

En hockey i tennis és novell el club i, malgrat això, cal admirar la lluida intervenció que hi presta el «F. C. Barcelona» per tal de contribuir al conreu d'aquesta branca. En quan al tennis han estat organitzats darrerament els primers campionats socials del club a les seves pistes situades a La Salut, en els quals campionats hi han pres part una verdadera munió d'entusiastes d'aquest aristocràtic esport.

Finalment, cal dir, respecte al basket-ball,

por dos veces el campeonato de España de velocidad en la persona de Julián Español, y una, el de carretera, en la de Mució. Asimismo figuran en sus filas hombres de la categoría de Cañardó, Saura, Martínez, etc., que están calificados en primerísima categoría.

Aunque principiante en hockey y tennis, el «F. C. Barcelona» presta a estos deportes una voluntariosa intervención, siendo dignos de ser mencionados los primeros campeonatos sociales de tennis, recientemente organizados en sus pistas de La Salud, en los que han tomado parte gran número de entusiastas de este aristocrático deporte.

Finalmente, cábenos decir es la de basket-ball una de sus secciones de reciente constitución que hace esperanzar más en su porvenir por el

Arbuli, Pajaron, Junqueras, Bru (L.), Mani, Palau, etc., etc., la plupart internationaux, olympiques ou *recordmen* d'Espagne, ont revêtus les couleurs bleu-écarlate.

Dans le rugby aussi, le «F. C. Barcelona» a pu briller, ayant conquis pendant deux années de suite les championnats de Catalogne et d'Espagne.

Dans le cyclisme, malgré que le «F. C. Barcelona» ait pratiqué ce sport depuis peu de temps, il a déjà conquis deux fois le championnat d'Espagne pour la vitesse, avec Julian Espanyol, et une foix celui sur route avec Mució. Dans ses rangs, figurent également des hommes de la trempe de Canyardó, Saura, Martínez, etc., qui sont qualifiés de première catégorie.

Le «F. C. Barcelona» quoique débutant dans le hockey et le tennis, apporta dans ces sports une intervention obstinée. Les premiers championnats sociaux de tennis récemment organisés sur ses propres pistes de La Salut, sont dignes d'être mentionnés. Un grand nombre d'enthousiastes de ce sport aristocratique prirent part à ces championnats.

Finalement nous parlerons du basket-ball, l'une de ses sections récemment constituées, donne beaucoup d'espoir pour l'avenir, à cause

Most of these have been internationals, Olympians or recordmen of Spain.

In rugby too, the «Barcelona F. C.» has come brilliantly to the front. It has won for three successive years the championships of Catalonia and of Spain.

In rugby too, the «Barcelona F. C.» has come brilliantly to the front. It has won for three successive years the championship of Catalonia and of Spain.

As regards cycling, in spite of it being a form of sport which the «Barcelona F. C.» has taken up more recently, it has already twice won the speed championship of Spain, with Julià Espanyol, and the road competition, with Mució. In its ranks we also find men of the class of Canyardó, Saura, Martínez, etc., who are qualified to take their place among the best.

In hockey and tennis it is as yet only a beginner. The «Barcelona F. C.» however plays a dogged part in these sports too. Worth mentioning are the first tennis tournaments, only recently organized on the La Salut courts. Many enthusiasts for this aristocratic sport took part in these.

Finally, there is basket-ball, of this we would say that it is the one its recent formations which

Primer equip 1922-23 — Primer equipo 1922-23

Premier équipe 1922-23 — First team 1922-23

Samitier, Carulla, Gularons, Viñals, Zamora, Cella, Mallorquí, Piera, Planas, Sagi, Blanco

que és una secció de recent constitució, però que fa confiar molt en l'esdevenidor per l'entusiasme que hi posen els que la dirigeixen.

Hem descrit molt, però molt lleugerament, l'actuació de les seccions esportives del «F. C. Barcelona»; cal afegir, a honor a la veritat, que el «F. C. Barcelona» no s'ha preocupat pas, exclusivament, de prendre part en curses i partits per altres organitzats, sinó que les seves organitzacions i festivals de tota mena es compten en gran nombre.

L'OBRA DEL «F. C. BARCELONA» A FAVOR DELS JUGADORS NOVELLS : : : : :

Cal remarcar l'obra excel·lent i perseverant que en el sí del «F. C. Barcelona» es ve realitzant amb veritable amor i gran constància a profit dels jugadors novells, creant nous elements i cuidant del seu desenrotllament i perfeccionament tècnic d'una manera intensíssima i que no pot escapar als ulls dels veritables esportius.

L'obra estimulant, l'atenció amorosa i competent que des de fa anys es ve portant a cap en el «F. C. Barcelona» a favor dels quarts equips i infantils, i de l'element jove d'aquesta gran entitat, és mereixedora d'ocupar, en aquest

inagotable entusiasmo de que hacen gala sus dirigentes.

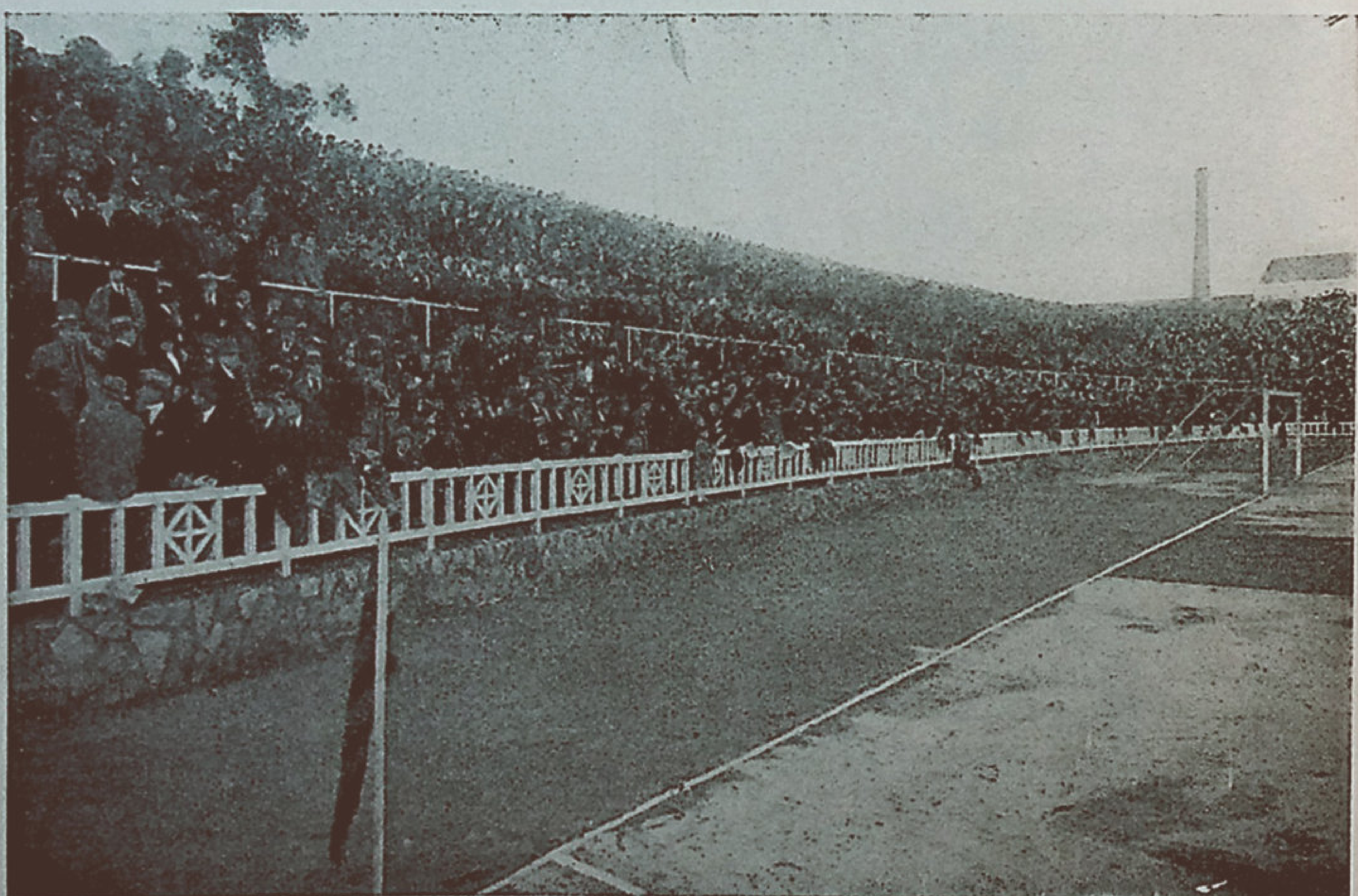
Hemos descrito ligerísimamente la actuación de las diversas secciones deportivas del «F. C. Barcelona»; es necesario añadir, haciendo honor a la verdad, que el «F. C. Barcelona» no se ha preocupado solamente de tomar parte en carreras y concursos por otros organizados, sino que, por su cuenta, las organizaciones y festivales de todas clases llevadas a cabo se cuentan a puñados.

LA OBRA DEL «F. C. BARCELONA» EN PROVECHO DE LOS JUGADORES NOVELES : : :

Es digna de ser mencionada la obra excelente y perseverante que en el seno del «F. C. Barcelona» se viene realizando, con verdadero amor y constancia, en favor de los jugadores noveles, creando nuevos elementos y cuidando de su desarrollo y perfeccionamiento técnico de una manera intensísima y que no puede escapar a los ojos de los verdaderos deportistas.

La obra estimulante, la atención cariñosa y competente que desde hace años se viene dedicando en el «F. C. Barcelona» a favor de los cuartos equipos e infantiles, y del elemento joven de esta gran entidad, es digna de ocupar en este

Un aspecte del camp de Les Corts — Un aspecto del campo de Las Corts

Un aspect du stade de Les Corts — View of the Les Corts Country

de l'enthousiasme inépuisable dont font preuve ceux qui la dirigent.

Nous avons décrit très légèrement le foctionnement des diverses sections sportives du «F. C. Barcelona»; il est nécessaire d'ajouter, pour faire honneur à la vérité, que le «F. C. Barcelona», ne s'est pas seulement contenté de prendre part à des courses et à des concours organisés par d'autres clubs, mais que les organisations et les fêtes de toute sorte qu'il a luimême amenées à bonne fin ne se comptent plus.

L'OEUVRE DU «F. C. BARCELONA» AU PROFIT DES JEUNES JOUEURS : : : : :

Il nous faut encore citer d'une manière toute spéciale l'oeuvre excellente et persévérante que le «F. C. Barcelona» réalise dans son sein avec un réel amour et la plus grande constance en faveur des jeunes joueurs. Il crée de nouveaux éléments, s'occupe de leur développement et de leur perfectionnement technique, d'une manière intense, qui ne peut échapper aux yeux des vrais sportifs.

L'oeuvre stimulante, la tendre et competente attention que le «F. C. Barcelona» voue depuis des années aux quatrièmes équipes, aux équipes enfantines, ainsi qu'aux jeunes éléments de cette

shows most promise for the future. This bright outlook it owes to the inexhaustible enthusiasm of its directors.

We have now briefly touched on the work of the various sporting sections of the «Barcelona F. C.»; we should add, it is only fair to say, that the «Barcelona F. C.» has in no way confined itself to taking part in races and meetings organized by others. On the contrary, it has, on its own account, organized and carried out no end of sporting events.

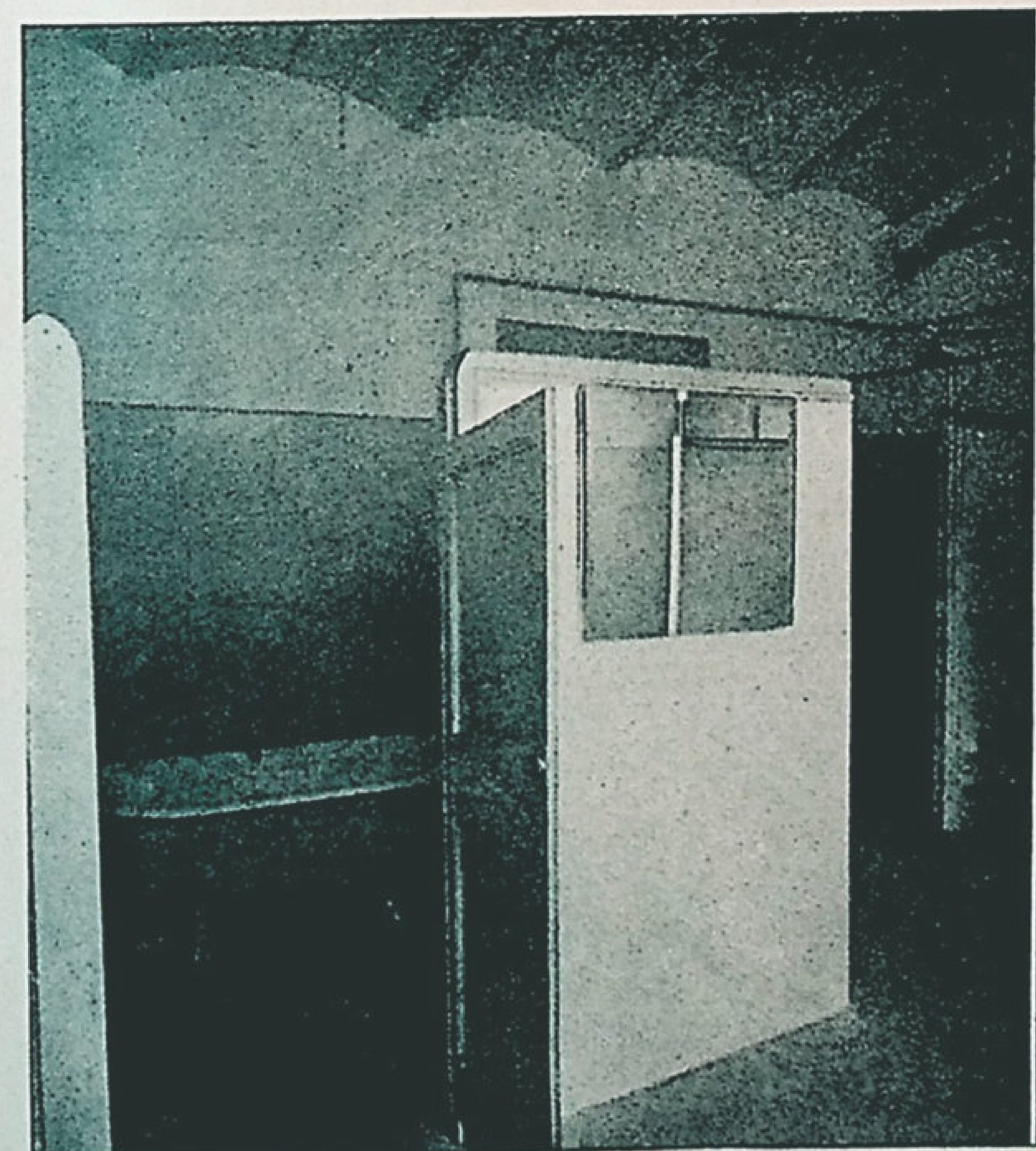
THE WORK OF THE «BARCELONA FOOTBALL CLUB» FOR THE BENEFIT OF YOUNG PLAYERS : :

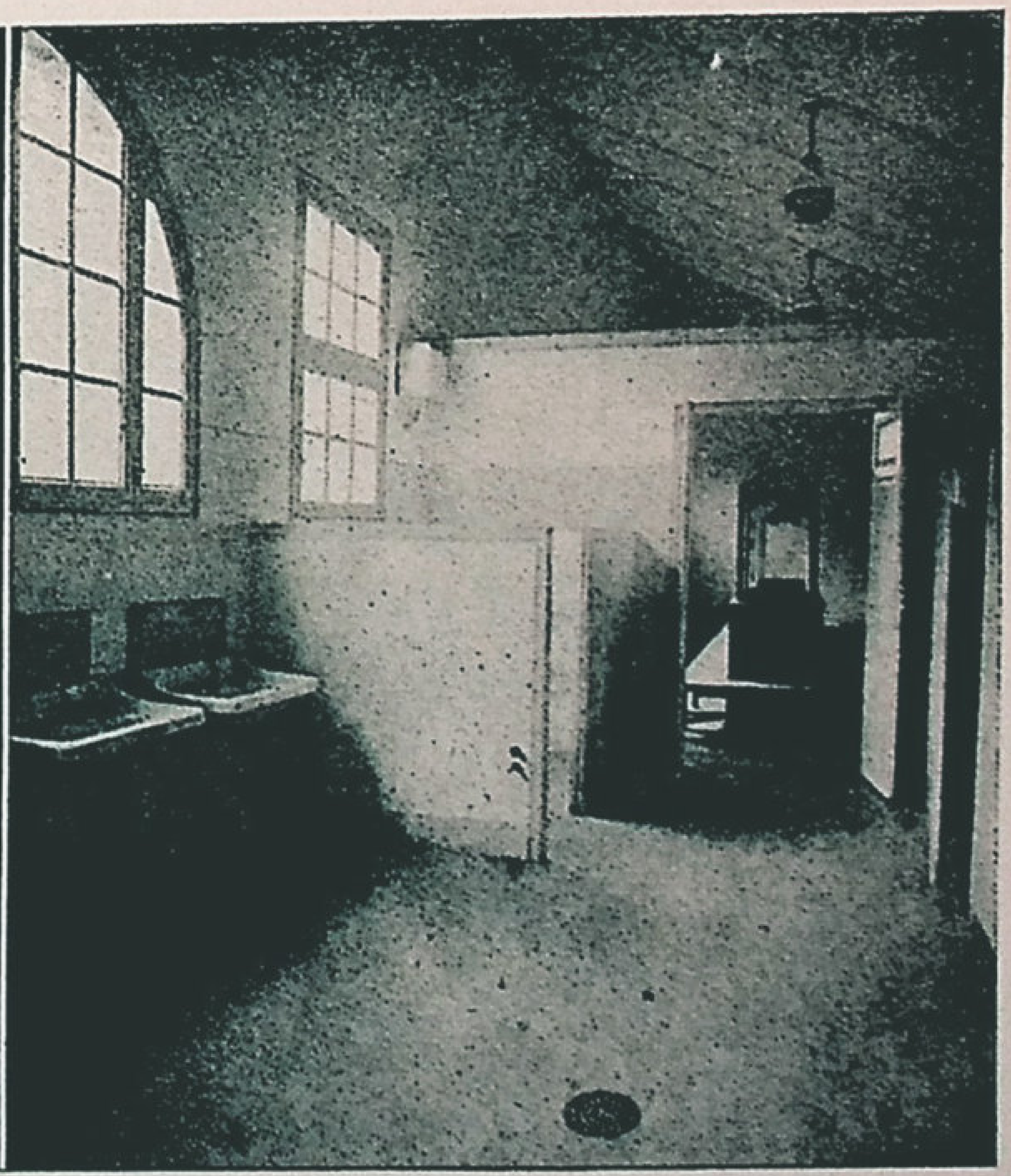
The excellent and persevering work which the «Barcelona F. C.» is carrying out, keenly and constantly, for the benefit of young players is worth a special mention. It forms new bodies and cares for their development and technical improvement in an intensive manner which no true sportsman can fail to notice.

The encouragement, kindly care and competent direction which the «Barcelona F. C.» has been giving for years to its fourth elevens and boys teams and generally speaking to the young element of this great city, deserves to find a

Dos detalls de les banyeres, dutxes, rentadors i vestidors dels jugadors

Dos detalles de las bañeras, duchas, lavabos y vestidores de los jugadores

Deux détails des baignoires, douches, lavabos et vestuaires des joueurs

Two views of the bath-rooms, douches, avatories and dressing-rooms for players

Recepció a l'Ajuntament als jugadors del "F. C. Barcelona", després d'haver quedat campions d'Espanya, l'any 1922
Recepción en el Ayuntamiento a los jugadores del "F. C. Barcelona", después de quedar campeones de España, en el año 1922

Réception à l'Hôtel de Ville des joueurs du "F. C. Barcelona" après obtenu le titre de champions d'Espagne dans l'année 1922
Reception at the Town Hall of the "Barcelona F. C." team after winning the championship of Spain in 1922

breu historial, unes quantes ratlles, encara que sols siguin a honor i premi d'aquests braus xicots que s'aclimaten a tots els sacrificis per tal de veure triomfar la seva noble i arrelada afició a l'esport del baló.

Cada cop més, cada dia d'una faisó més visible, el «F. C. Barcelona» s'ha preocupat de crear nous elements, inculcant-los les més sanes doctrines esportives i encarrilant-los cap a viaranys que ja han començat a donar llurs fruits.

A través de l'actuació del primer i segon equips del «F. C. Barcelona» els afeccionats han pogut remarcar l'inclusió de nous elements no vinguts precisament de clubs de fora, sinó creats, desenrotllats i perfeccionats en el sí del club i que, a poc a poc, han anat escalonant els graons que, al capdavall, els ha valgut a alguns l'honor de figurar al costat dels titulars, consagrant-se com a valors en franc progrés i de brillant avenir per poc que perseverin en el camí emprès.

En l'actuació brillant, entusiasta i perseverant dels jugadors Arnau, Parera, Escaich, Garcia, Ramon, Serra, Ponsà, Llorens, Hospital, Pujadas, Dordad, Andreu, Capdevila i d'altres, han pogut remarcar els afeccionats l'atenció gelosa de què han estat objecte i la preparació curosíssima a què han estat sotmesos per a fer-los

historial unas breves líneas, aunque sólo sean como honor y premio a los bravos muchachos que se adaptan a todos los sacrificios con tal de ver triunfar su noble y arraigada afición al deporte balompédico.

Cada vez más, cada día de una manera más visible, el «F. C. Barcelona» se ha preocupado de crear nuevos elementos, inculcándoles las más sanas doctrinas deportivas y orientándolos hacia caminos que han empezado a dar ya sus frutos.

A través de la actuación del primero y segundo equipos del «F. C. Barcelona», los aficionados han podido observar la inclusión de nuevos elementos no importados precisamente de clubs de fuera, sino creados, desarrollados y perfeccionados en el seno del club y que, poco a poco, han ido escalando la cima que, al fin, les ha valido, a algunos, el honor de figurar al lado de los titulares, consagrándose como valores de franco progreso y de brillante porvenir por poco que perseveren en el camino emprendido.

En la actuación brillante, entusiasta y perseverante de los jugadores Arnau, Parera, Escaich, García, Ramón, Serra, Ponsá, Llorens, Hospital, Pujadas, Dordad, Andreu, Capdevila y muchos otros, han podido observar los aficionados la celosa atención de que han sido objeto y la preparación cuidadísima a que han estado some-

Primer equip 1925-26

Primer equipo 1925-26

Premier équipe 1925-26

Firts team 1925-26

Sagi, Just, Walter, Alcàntara, Plattko, Samitier, Piera, Planas, Torralba, Carulla, Sancho

grande société, est digne d'occuper dans cette mémoire quelques courtes lignes, quand bien même ce ne serait que pour l'honneur et comme prix accordé aux braves gens qui s'adaptent à tous les sacrifices dans le seul but de voir triompher leur noble et courageuse affection pour le sport du ballon.

Chaque fois davantage, chaque jour d'une façon plus visible le «F. C. Barcelona» s'est préoccupé à créer de nouveaux éléments, en leur inculquant les plus saines doctrines sportives et les orientant vers des voies qui ont déjà commencé à donner leurs fruits.

Au cours des parties de la première et de la seconde équipes du «F. C. Barcelona», les amateurs ont pu observer l'inclusion de nouveaux éléments non importés, précisément, de clubs du dehors, mais créés, développés et perfectionnés dans le sein du club et qui, peu à peu, on escaladé la cîme, qui à la fin leur a valu, à quelques-uns, l'honneur de figurer aux côtés des titulaires, se classant comme des valeurs de progrés et d'un brillant avenir pour peu qu'ils persévérent dans le chemin entrepris.

Dans l'oeuvre brillante, enthousiaste et persévérante des joueurs Arnau, Parera, Escaich, Garcia, Ramon, Serra, Ponsà, Llorens, Hospital, Pujadas, Dordal, Andreu, Capdevila et de beaucoup d'autres, les amateurs ont pu remarquer l'attention jalouse dont ils ont été l'objet et la préparation très soignée à laquelle ils

place in this history even though it should only mean a few lines. It is due to the brave boys as a reward for sacrifices they make if they can only see the triumph of their noble and deeply rooted interest in the sport of football.

In a continually increasing way, in a manner which is every day more visible, the «Barcelona F. C.» has undertaken the formation of new elements. It has inculcated these young branches with the soundest sporting doctrine and has guided them along the way so that fruit has already been borne.

In the play of the first and second elevens of the «Barcelona F. C.» the football public has seen new blood introduced. This has not been imported, transferred from outside clubs, it has been created, developed, perfected within the club itself. Little by little it has climbed the height, and some, at last, have secured the honour of figuring among the famous names, they have proved their value and have a brilliant future before them if only they persevere in the path they have started on.

In the brilliant, enthusiast and perservering play of players like Arnau, Parera, Escaich, Garcia, Ramon, Serra, Ponsà, Llorens, Hospital, Pujadas, Dordad, Andreu, Capdevila and many others the football public will have noted what the careful attention they have received, and carefultraining too, have been able to do to

sobresortir com a elements de vàlua i futura confirmació.

La primera directiva

El dia 29 de novembre de l'any 1899 és constituí la primera directiva del «F. C. Barcelona», la qual estava integrada pels següents senyors: En Gualteri Wild, president; En Lluís d'Ossó, secretari, i En Bartomeu Terradas, tresorer; com a capità del primer equip fou elegit En Joan Gamper.

El primer estatge social

Com totes les entitats des de llur constitució, també el «F. C. Barcelona», malgrat de la seva petita representació en aquells temps, comptava amb un modest estatge social. Aquest era el Gimnàs Solé, situat al carrer de Montjuich del Carme, número 5.

Després, a mida que el club progressava paulatinament, els canvis d'estatge és produïen amb el mateix grau, havent ocupat els següents llocs: Cerveseria Moritz, Sepúlveda, 183; Rambla de Canaletes, 9, primer; Rambla de les Flors, 18, segon; xalet del camp vell, situat al carrer d'Indústria, entre Villarroel i Urgell; Fortuny, 1, primer; Plaça del Teatre, 2, segon, i actualment, Via Laietana, 28, segon. Telèfon 1222 S. P. Direcció telefònica i telegràfica: FUTBARNA.

El primer camp de joc

Els primers partits que jugà el «F. C. Barcelona» foren celebrats als terrenys enclavats a l'ex velòdrom de la Bonanova. Del camp anomenat es traslladà al de l'Hotel Casanoves. Després a Horta. D'aquest, al carrer de Muntaner, a l'antic camp de l'«Hispània».

El dia 14 de març de 1909 inaugurà el «F. C. Barcelona» el després anomenat camp vell o sigui el situat al carrer llavors d'Indústria, entre Urgell i Villarroel. Amb motiu d'aquesta inauguració el «Barcelona» jugà un encontre amb el «Català», empatant a dos gols. Els gols del «Barcelona» foren conseguits un per Forns i un altre per Wallace. L'onze del Barcelona estava constituït així: Steinberg, Bru, Morris, Müller, Quirante, Grau, Puig, Forns, Peris, Wallace i Witthe.

Finalment, el dia 20 de maig de 1922 inaugurà el «F. C. Barcelona» el camp actual, anomenat de Les Corts, de la seva propietat, situat entre els carrers de Gerard Piera i Travessera de dita barriada. Amb tal motiu actuaren els primers equips del «Saint-Mirren» i del «F. C.

tidos para hacerlos sobresalir como elementos de valía y futura confirmación.

La primera directiva

El día 29 de noviembre de 1899 se constituyó la primera directiva del «F. C. Barcelona», siendo integrada por los señores don Gualterio Wild, presidente; don Luis de Ossó, secretario, y don Bartolomé Terradas, tesorero. Juan Gamper fuó nombrado capitán del primer equipo de futbol.

El primer local social

Como todas las entidades, desde su constitución también el «F. C. Barcelona», a pesar de su pequeña representación en aquel tiempo, contaba con un modesto local social. Este estaba situado en el Gimnasio Solé, situado en la calle Montjuich del Carmen, número 5.

Después, a medida que el club progresaba paulatinamente, los cambios de local se producían en el mismo grado, habiendo estado establecido en los siguientes lugares: Cervecería Moritz, Sepúlveda, 183; Rambla de Canaletas, número 9, 1.°; Rambla de las Flores, 18, 2.°; chalet del campo viejo, situado en la calle de Industria, entre Villarroel y Urgel; Fortuny, número 1, 1.°; Plaza del Teatro, 2, 2.°, y actualmente en la Vía Layetana, 28, 2.°, teléfono 1222-S. P. Dirección telefónica y telegráfica: FUTBARNA.

El primer terreno de juego

Los primeros partidos que jugó el «F. C. Barcelona» fueron celebrados en los terrenos enclavados en el ex velódromo de la Bonanova. De dicho campo se trasladaron al del Hotel Casanovas. Después, a Horta. De aquí, a la calle Muntaner, en el antiguo terreno del «Hispania». El día 14 de marzo de 1909 inauguró el «F. C. Barcelona» el después nombrado «campo viejo», o sea el situado en la entonces calle de Industria, entre Urgel y Villarroel. Con motivo de esta inauguración, el «Barcelona» jugó un encuentro con el «Català» empatando a dos gols. Los gols del «Barcelona» fueron logrados por Forns y Wallace. El equipo del «Barcelona» estaba compuesto en esta ocasión por Steinberg, Bru, Morris, Müller, Quirante, Grau, Puig, Forns, Peris, Wallace y Withe.

Finalmente, el 20 de mayo de 1922 inauguró el «F. C. Barcelona» su campo actual en Las Corts, situado entre las calles de Gerardo Piera y Travesera de dicha barriada. Con tal motivo actuaron los equipos del «Saint-Mirren»

ont été soumis pour les faire ressortir comme éléments de valeur et de future confirmation.

LE PREMIER COMITÉ

Le 29 novembre 1899, le premier Comité du «F. C. Barcelona» fut constitué et se composa de M. Gualteri Wild, président; M. Lluís d'Ossó, secrétaire, et M. Bartomeu Terradas, trésorier. M. Joan Gamper fut nommé capitaine du premier équipe de football.

LE PREMIER LOCAL SOCIAL

Comme toutes les Sociétés, dès sa constitution, le «F. C. Barcelona», malgré sa petite représentation à cette èpoque, possédait un modeste local social. Ce local était installé dans le Gymnase Solé, situé dans la rue Montjuich del Carmen, numéro 5.

Ensuite, à mesure que le club progressait, les changements de local se produisaient au même degré. Ces changements furent les suivants: Brasserie Moritz, Sepúlveda, 183; Rambla de Canaletas, 9, premier; Rambla de las Flores, 18, second; chalet du vieux champ, situé dans la rue de la Industria, entre Villarroel et Urgel; Fortuny, 1, premier; Place du Théâtre, 2, au deuxième, et actuellement à la Via Laietana, 28, deuxième, téléphone 1222 - S. P.

LE PREMIER TERRAIN DE JEU

Les premières parties que joua le «F. C. Barcelona», eurent lieu sur les terrains enclavés dans l'ex vélodrome de la Bonanova. De ce terrain elles se transportèrent sur celui de l'Hôtel Casanovas. Ensuite à Horta. De là, dans la rue Muntaner, sur l'ancien terrain de l'«Hispania». Le 14 mars 1909, le «F. C. Barcelona» inaugura celui qui se nomma ensuite «terrain vieux» soit celui que est situé dans la rue qui s'appelait alors de la Industria, entre Urgel et Villarroel. A l'occasion de cette inauguration, le «Barcelona» joua une rencontre contre le «Català», match que resta nul chaque èquipe ayant marqué deux goals. Les goals du «Barcelona» furent obtenus par Forns et Wallace. L'équipe du «Barcelona» était composée à cette occasion de: Steinberg, Bru, Morris, Müller, Quirante, Grau, Puig, Forns, Peris, Wallace et Withe.

Finalement le 20 Mai 1922, le «F. C. Barcelona» inaugura son terrain actuel à Les Corts, situé entre les rues de Gerard Piera et Travessera, du dit quartier. A cette occasion, les équipes du Saint Mirren et du «F. C. Barcelona» jouèrent. Le résultat fut de deux goals à un, favorable à notre équipe. L'un marqué par Al-

bring them forward as elements of value which the future may confirm.

THE FIRST DIRECTORATE

The first Directorate of the «Barcelona F. C.» was formed on the 29th November 1899. It was made up of the following gentlemen: President, Gualtery Wild; secretary, Lluís d'Ossó, and treasurer, Bartomeu Terradas. Joan Gamper was chosen as captain of the first eleven.

THE FIRST CLUB PREMISES

Like all clubs, from its beginning, the «Barcelona F. C.», in spite of its paucity in numbers at that time, had a modest club head quarters. This was situated in the Gymnasium Solé, in the calle Montjuich del Carmen, 5.

Later on, as the club gradually grew, changes of abode followed each other in a corresponding manner. It found itself located at the following places: Cervecería Moritz, Sepúlveda, 183; Rambla de Canaletas, 9 a; Rambla de las Flores, 18 b; the chalet on the old ground in the calle de Industria between Villarroel and Urgel; Fortuny, 1 a; Plaza del Teatro, 2 second floor and it is now installed in the Via Layetana, 28, second floor. Telephone n.° 1222 - S. P.

THE FIRST PLAYING GROUND

The first matches played by the «Barcelona F. C.» took place on the ground of the old velodrome of Bonanova. From this ground they removed to that of the Hotel Casanovas. Later on, they went to Horta. From there to the Calle Muntaner to the old «Hispania» ground. On the 14th March 1909, the «Barcelona F. C.» inaugurated what afterwards came to be known as the *old ground* that situated in what then was the calle de Industria, between Urgel and Villarroel. On the occasion of this inauguration the «Barcelona» club played a match with the «Català» tieing with two goals each. The «Barcelona» goals were got by Forns and Wallace. The «Barcelona» team was composed on this occasion of Steinbrg, Bru, Morris, Muller, Quirante, Grau, Puig, Forns, Peris, Wallace and Withe.

At last, on the 20th May 1922 the «Barcelona F. C.» inaugurated its present ground at Las Corts, situated between the street Gerardo Piera and Travesera of that district. On this occasion the play was between the «Barcelona» team and that of Saint Mirren. The result was two goals to one in favour of our team. They

Barcelona». El resultat fou de dos gols a un a favor del nostre equip, entrats un per l'Alcàntara i l'altre per un jugador del club adversari. Aquest partit fou arbitrat per Edwards. L'equip del «Barcelona» era: Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Piera, V. Martínez, Gràcia, Alcàntara i Sagi.

A més d'aquest camp, el «F. C. Barcelona» compta amb uns grandiosos terrenys d'entrenament anomenats «Sol de Baix», en els quals existeixen, habilitats, terrenys en abundància per a entrenaments de futbol, rugby, basket-ball, hockey, atletisme, etc.

Aquests terrenys estan situats a cinc minuts del camp de Les Corts, a la mateixa Travessera, davant de l'edifici de la Casa de Maternitat.

y del «F. C. Barcelona». El resultado fué de dos gols a uno favorables a nuestro equipo, entrados uno por Alcántara y otro por un jugador del equipo adversario. Este partido fué arbitrado por el inglés Edwars. El equipo del «Barcelona» estaba formado por Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Piera, V. Martínez, Alcántara y Sagi.

A más de este campo, el «F. C. Barcelona» posee unos magníficos terrenos de entrenamiento nombrados «Sol de Baix», en el que hay, habilitadas, excelentes pistas para las prácticas de futbol, rugby, basket-ball, hockey, atletismo, etc.

Estos terrenos están situados a cinco minutos del campo de Las Corts, en la misma Travesera, frente al edificio de la Casa de Maternidad.

Primer equip 1926-27 Primer equipo 1926-27 Premier équipe 1926-27 First team 1926-27

Torralba, Plattko, Piera, Walter, Samitier, Arnau, Carulla, Planas, Alcàntara, Sagi, Sancho

El primer partit de futbol que jugà el «F. C. Barcelona»

El dia 8 de desembre de l'any 1899, al camp de l'ex velòdrom de la Bonanova, jugà el «F. C. Barcelona» el seu primer partit de futbol. L'equip adversari fou el de la colònia anglesa de la nostra ciutat i el resultat d'un gol a zero a favor del club adversari. L'onze del «F. C. Barcelona» el componien: Urruela, Mir, Wild, Lomba, Ossó, Llobet, Lòpez, Terradas, Gamper, Kunzle i Schilling.

El primer partido de futbol que jugó el «F. C. Barcelona»

El día 8 de diciembre de 1899, en el campo del ex velódromo de la Bonanova, jugó el «F. C. Barcelona» su primer partido de futbol. El equipo adversario fué el de la colonia inglesa en nuestra ciudad y el resultado de un gol a cero a favor del equipo adversario. El once del «F. C. Barcelona» en esta memorable ocasión lo componían: Urruela, Mir, Wild, Lomba, Osssó, Llobet, López, Terradas, Gamper, Kunzle y Schilling.

càntara et l'autre par un joueur de l'équipe adverse. L'arbitre de cette partie fut l'Anglais Edwards. L'équipe du «Barcelona» était formée par: Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Piera, V. Martínez, Alcàntara et Sagi.

En sus de ce terrain, le «F. C. Barcelona» posséde des magnifiques terrains d'entrainement appelés «Sol de Baix» sur lequel il y a d'excellentes pistes pour pratiquer le football, le rugby, le basket-ball, le hockey, l'athlétisme, etcétera.

Ces terrains sont situés à cinq minutes du terrain de Les Corts, à la Travesera même, en face de l'édifice de la Maison de la Maternité.

were got, one by Alcántara and the other off a player of the opposing side. The match was refereed by the Englishman Edwards. The «Barcelona» eleven was formed as follows: Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Piera, V. Martínez, Alcàntara and Sagi.

In addition to this ground, the «Barcelona F. C.» possesses some magnificent training grounds called «Sol de Baix» where excellent grounds have been laid out for practicing football, rugby, basket-ball, hockey, athletics, etc.

These grounds are situated five minutes walk from the Las Corts ground. They are in same street, Travesera and are opposite the Maternity Home.

Selecció de primers, segons, tercers i quarts equips — Selección de primeros, segundos, terceros i cuartos equipos

Selection de premiers, déuxièmes, troisièmes et quatrièmes équipes — Selection from the first, second, third and fourth elevens

La première partie de football que joua le «F. C. Barcelona»

Le 8 Décembre 1899, le «F. C. Barcelona» joua sa première partie de football sur le terrain de l'ex vélodrome de la Bonanova. L'équipe adverse fut celle de la colonie anglaise de notre ville et le résultat de 1 goal à 0 fut en faveur de l'équipe adverse. Le onze du «F. C. Barcelona» dans cette mémorable occasion, se composait de MM. Urruela, Mir, Wild, Lomba, Ossó, Llobet, Lòpez, Terradas, Gamper, Kunzle et Schilling.

The first football match played by the «Barcelona Football Club»

On the 8th December 1899, on the old velodrome ground at Bonanova, the «Barcelona F. C.» played its first match. Its opponents were the English Colony in our city and the result was 1-0 in favour of our adversary. The «Barcelona» eleven on this memorable occasion were Urruela, Mir, Wild, Lomba, Ossó, Llobet, Lòpez, Terradas, Gamper, Kinzle and Schilling.

El primer partit internacional que es jugà a la nostra ciutat : : : : :

El primer partit internacional de futbol que s'ha jugat a la nostra ciutat fou gràcies a la iniciativa del «F. C. Barcelona». Aquest partit es portà a cap el dia 26 de desembre de l'any 1904. Els clubs eren «F. C. Barcelona» contra «Stade Olympique» de Toulouse.

El primer partit del «F. C. Barcelona» fora de Catalunya : : : : :

El «F. C. Barcelona» portà a cap la seva primera sortida a fora de la nostra terra el dia 13 de març de l'any 1902. En aquesta data jugà un encontre a Madrid contra el club titular i al camp de l'Hipòdrom

La primera sortida del «F. C. Barcelona» a l'estranger :

Jugà el «F. C. Barcelona» el seu primer partit internacional a l'estranger el dia 1.er de maig de 1904, a Toulouse, contra l'«Stade Olympique». El resultat fou de tres gols a dos a favor dels catalans, entrats per l'Steinberg, Lassaleta i Forns.

El primer partido internacional que se jugó en Barcelona

El primer partido internacional de futbol que se ha jugado en nuestra ciudad fué gracias a la iniciativa del «F. C. Barcelona». Este partido se efectuó el día 26 de diciembre de 1904. Los clubs eran «F. C. Barcelona» contra el «Stade Olympique», de Toulouse.

El primer partido del «F. C. Barcelona» fuera de Cataluña : : : : :

El «F. C. Barcelona» efectuó su primera salida fuera de Cataluña el 13 de marzo de 1902. En esta fecha jugó un partido en Madrid contra el club titular en el campo del Hipódromo.

La primera salida del «F. C. Barcelona» al extranjero :

Jugó el «F. C. Barcelona» su primer partido internacional en el extranjero el día 1.° de mayo de 1904, en Toulouse, contra el «Stade Olympique». El resultado fué de 3 gols a 2 a favor de los catalanes, entrados por Steinberg, Lassaleta y Forns

Primer equip 1927 Primer equipo 1927 Premier équipe 1927 First team 1927

Sancho, Walter, Carulla, Sagi, Arnau, Pedrol, Llorens, Sastre, Samitier, Montané, Piera

La première partie internationale qui se joua à Barcelone : : : : : :

La première partie internationale de football qui se joua à Barcelone, le fut grâce a l'initiative du «F. C. Barcelona». Cette partie eut lieu le 26 Décembre 1904. Les clubs étaient, le «F. C. Barcelona» contra le «Stade Olympique» de Toulouse.

La première partie du «F. C. Barcelona» hors de Catalogne : : : : :

Le «F. C. Barcelona» effectua sa première sortie hors de Catalogne le 13 Mars 1902. A cette date, il joua une partie à Madrid, contre le club titulaire, sur le terrain de l'Hipodrome.

La première sortie du «F. C. Barcelona» à l'étranger : :

Le «F. C. Barcelona» joua sa première partie internationale à l'étranger le premier Mai 1904 à Toulouse, contre le «Stade Olympique». Le résultat fut de 3 goals à 2 en faveur des catalans, marqués par Steinberg, Lassaleta et Forns.

The first international match plaied in «Barcelona» : :

The first international match played in our city was due to the initiatiye of the «Barcelona F. C.». The match took place on the 26th December 1904. The clubs were the «Barcelona F. F.» and the «Stade Olympique», of Toulouse.

The «Barcelona Football Club» first match outside Catalonia : : : :

The «Barcelona F. C.» made its first excursion outside Catalonia on the 13th March 1902. On this date it played a match in Madrid against the leading club on the Hippodrome ground.

The «Barcelona Club» first excursion abroad : : :

The «Barcelona Club» played its first international match abroad on the 1st May 1904, at Toulouse, against the «Stade Olympique». The result was 3-2 in favour of the Catalan team. They were got by Steinberg, Lassaleta and Forns.

Sala del Consell Directiu — Sala del Consejo Directivo

Salle du Conseil de Direction — Boardroom of the managing Council

Jugadors interregionals

Han estat seleccionats com a jugadors interregionals els següents: Ll. Brú, Reguera, Bau, Castells, Peris (E.), Alcàntara, Mallorquí, Torralba, A. Massana, Costa, Gumbau, S. Massana, Vinyals, Zamora, Galícia, Samitier, Martínez, Piera, Gràcia, Sagi, Planas, Surroca, Carulla, Martí, Sastre, Sancho i Ponsà.

Jugadors internacionals

Han merescut l'honor d'ésser seleccionats com internacionals els jugadors del «F. C. Barcelona» Zamora, Samitier, Piera, Alcàntara, Carulla, Sancho, Sesúmaga i Sagi.

Jugadors olímpics

Han pres part en partits olímpics: Zamora, Sesúmaga, Piera, Samitier i Sancho.

Noces d'argent

No podem deixar passar per alt el magne esdeveniment de les noces d'argent del «F. C. Barcelona», festejades amb tota sumptuositat i deportivitat. En fou la nota culminant, popular i simpàtica a l'ensems, la celebració de la III cursa pedrestre, batejada amb el nom del famós atleta barcelonista Pere Prat. Tot Barcelona presencià la lluita èpica entre els corredors de diferents nacionalitats sostinguda pels nostres carrers, places i avingudes. Resultà una manifestació emotiva a més no poder i, per damunt de tot, fou inimitable en organització.

Títols aconseguits pel «F. C. Barcelona» : : : : :

Fins a fi de l'any 1927, el «F. C. Barcelona» ha assolit 17 vegades el campionat de Catalunya en els següents anys: 1900, 1901, 1902, 1904, 1905, 1909, 1910, 1911, 1912, 1916, 1919, 1920, 1921, 1922, 1924, 1925, 1926 i 1927.

De campió d'Espanya ho ha estat set vegades, els anys 1910, 1912. 1913, 1920, 1922, 1925 i 1926.

Finalment, ha estat campió dels Pirineus quatre vegades, els anys 1910, 1911, 1912 i 1913, darrer en què es disputà aquest títol.

Jugadores interregionales

Han sido seleccionados como jugadores interregionales los siguientes jugadores pertenecientes a sus equipos: L. Brú, Reguera, Bau, Castells, E. Peris, Alcántara, Mallorquí, Torralba, A. Massana, Costa, Gumbau, S. Massana, Vinyals, Zamora, Galicia, Samitier, Martínez, Piera, Gracia, Sagi, Planas, Surroca, Carulla, Martí, Sastre, Sancho y Ponsá.

Jugadores internacionales

Han merecido el honor de ser seleccionados como internacionales los jugadores del «F. C. Barcelona»: Zamora, Samitier, Piera, Alcántara, Carulla, Sancho, Sesúmaga y Sagi Liñán.

Jugadores olímpicos

Han tomado parte en partidos olímpicos Zamora, Sesúmaga, Piera, Samitier y Sancho.

Las bodas de plata

No podemos dejar pasar por alto el magno acontecimiento de las bodas de plata del «F. C. Barcelona», festejadas con toda suntuosidad y deportividad. Constituyó la nota culminante, popular y simpática al mismo tiempo la celebración de la III carrera pedrestre bautizada con el nombre del famoso atleta barcelonista Pedro Prat. Barcelona toda presenció la lucha épica entre los corredores de distintas nacionalidades sostenida por nuestras calles, plazas y avenidas. Resultó una manifestación emotiva en grado extremo y, sobre todo, fué inimitable en organización.

Títulos conseguidos por el «F. C. Barcelona» : :

Hasta comienzos de 1928, el «F. C. Barcelona» ha conquistado diez y ocho veces el campeonato de Cataluña en los siguientes años: 1900, 1901, 1902, 1904, 1905, 1909, 1910, 1911, 1912, 1916, 1919, 1920, 1921, 1922, 1924, 1925, 1926 y 1927.

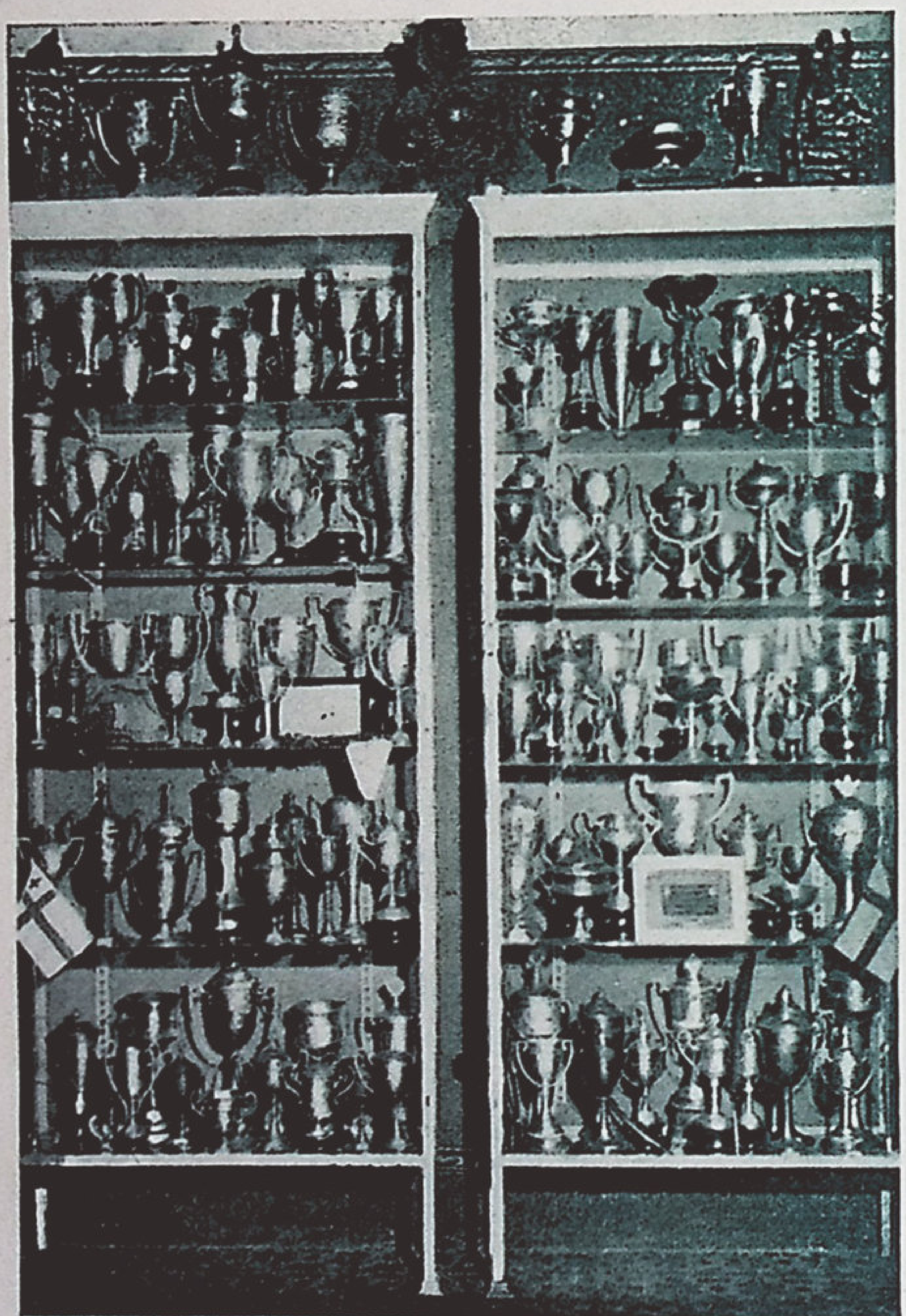
Ha sido campeón de España siete veces: en los años 1910, 1912, 1913, 1920, 1922, 1925 y 1926.

Finalmente, ha sido campeón de los Pirineos cuatro veces: en los años 1910, 1911, 1912 y 1913, último año en que se disputó este título.

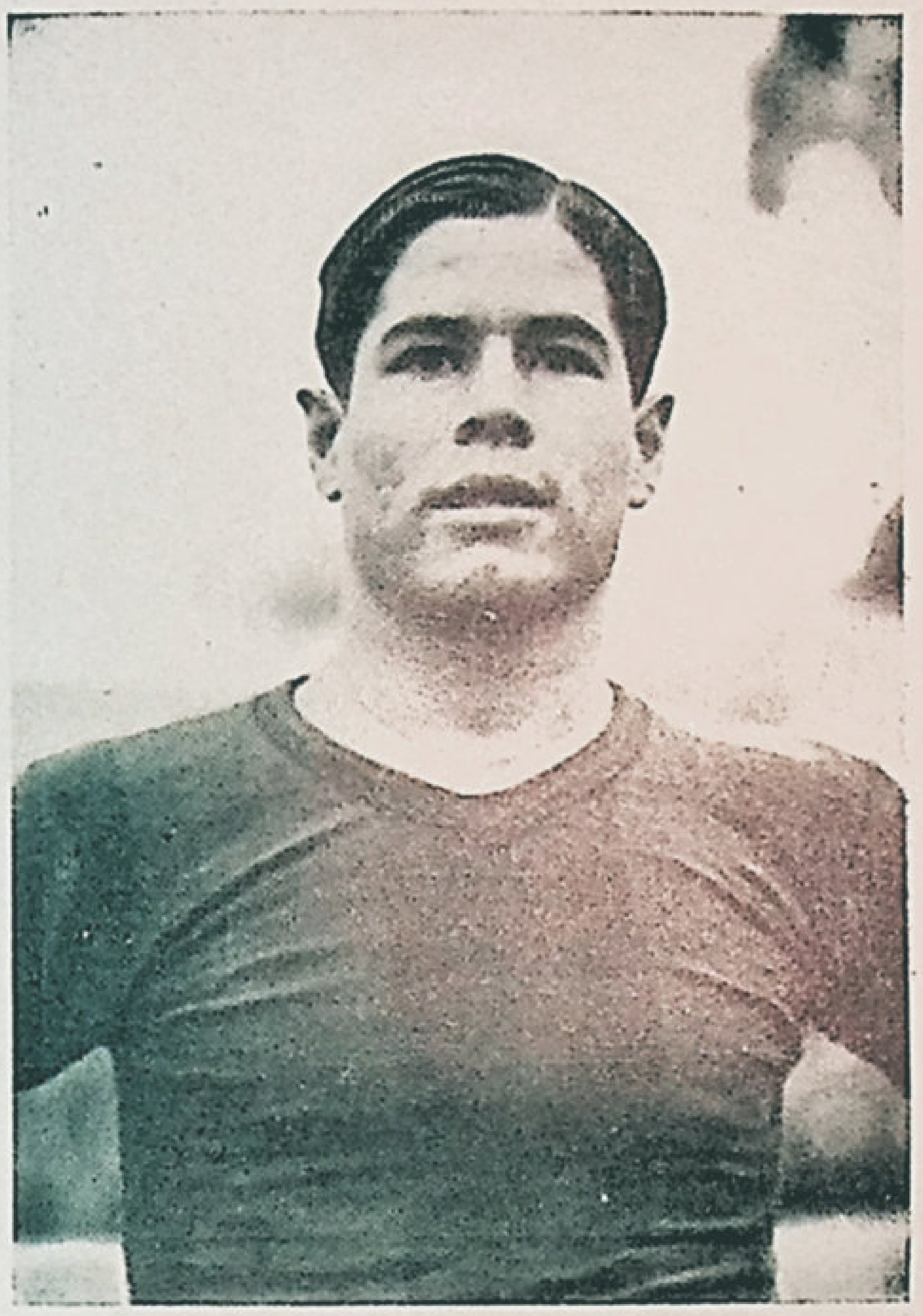
Varis dels trofeus conquistats pel "F. C. Barcelona", en les seves actuacions

Varios de los trofeos conquistados por el "F. C. Barcelona", durante sus actuaciones

Quelques-uns des trophées conquis par le "F. C. Barcelona", pendant son fonctionnement

Some of the trophies won by the "Barcelona F. C." in play

Angel Arocha

Patrici Arnau

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

FUTBOL CLUB BARCELONA

Andreu Bosch

Domènec Carulla

Josep Castillo

Antoni Garcia

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

FUTBOL CLUB BARÇELONA

Joaquim Montané

Ramon Llorens

Enric Mas

Manuel Parera

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

FUTBOL CLUB BARCELONA

Esteve Pedrol

Vicens Piera

Francesc Plattko

Josep Samitier

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

FUTBOL CLUB BARCELONA

Joan Ramon

Emili Sagi

Josep Sastre

Agustí Sancho

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

FUTBOL CLUB BARCELONA

Ramon Torralba

Emili Walter

QUADRE de partits jugats, guanyats, perduts i empatats pel primer equip del "F. C. Barcelona", amb el nombre de gols a favor i en contra i quantitat de socis, des de l'any 1899 a 1927, any per any

CUADRO de partidos jugados, ganados, perdidos y empatados por el primer equipo del "F. C. Barcelona", con el número de goals a favor y en contra y cantidad de socios desde el año 1899 hasta 1927, año por año

TABLEAU de matches joués, gagnés, perdus et en ballottage par le premièr équipe du "F. C. Barcelona", avec le nombre de goals en sa faveur et contre, et nombre de sociétaires depuis l'année 1899 jusqu'à 1927, année par année

TABLE of matches played won, lost and tied by the "Barcelona F. C." first eleven, showing the number of goals for or against, and the number of members from 1899 to 1927, year by year

ANYS / AÑOS	ANNÉES / YEARS	1899	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906
Partits jugats / Partidos jugados	Matches joués / Matches played	3	9	13	16	27	19	10	26
Partits guanyats / Partidos ganados	Matches gagnés / Matches won	2	4	11	14	21	11	6	14
Partits perduts / Partidos perdidos	Matches perdus / Matches lost	1	3	1	2	2	7	2	9
Partits empatats / Partidos empatados	Matches en ballottage / Matches tied	0	2	1	0	4	1	2	3
Gols a favor / Goals a favor	Goals en sa faveur / Goals for	5	12	88	75	133	60	28	65
Gols en contra / Goals en contra	Goals contre / Goals against	3	11	5	10	25	23	14	52
Nombre de socis / Número de socios	Nombre de sociétaires / Number of members	32	56	104	186	253	234	198	187

ANYS / AÑOS	ANNÉES / YEARS	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913
Partits jugats / Partidos jugados	Matches joués / Matches played	19	9	35	36	33	41	38
Partits guanyats / Partidos ganados	Matches gagnés / Matches won	12	7	27	29	22	27	22
Partits perduts / Partidos perdidos	Matches perdus / Matches lost	4	1	3	3	8	8	9
Partits empatats / Partidos empatados	Matches en ballottage / Matches tied	3	1	5	4	3	6	7
Gols a favor / Goals a favor	Goals en sa faveur / Goals for	65	29	110	165	117	158	134
Gols en contra / Goals en contra	Goals contre / Goals against	30	10	33	47	37	64	59
Nombre de socis / Número de socios	Nombre de sociétaires / Number of members	163	65	201	367	531	717	1,087

ANYS / AÑOS	ANNÉES / YEARS	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920
Partits jugats / Partidos jugados	Matches joués / Matches played	48	31	42	39	41	49	47
Partits guanyats / Partidos ganados	Matches gagnés / Matches won	30	19	22	25	27	42	29
Partits perduts / Partidos perdidos	Matches perdus / Matches lost	14	9	11	7	5	5	3
Partits empatats / Partidos empatados	Matches en ballottage / Matches tied	4	3	9	7	9	2	15
Gols a favor / Goals a favor	Goals en sa faveur / Goals for	123	107	33	84	132	155	118
Gols en contra / Goals en contra	Goals contre / Goals against	69	43	80	41	52	48	43
Nombre de socis / Número de socios	Nombre de sociétaires / Number of members	1,263	1,473	1,987	2,331	2,564	2,973	3,544

ANYS / AÑOS	ANNÉES / YEARS	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927
Partits jugats / Partidos jugados	Matches joués / Matches played	47	59	79	55	31	62	56
Partits guanyats / Partidos ganados	Matches gagnés / Matches won	35	40	59	27	23	44	39
Partits perduts / Partidos perdidos	Matches perdus / Matches lost	5	10	13	17	6	11	12
Partits empatats / Partidos empatados	Matches en ballottage / Matches tied	7	9	7	11	2	7	15
Gols a favor / Goals a favor	Goals en sa faveur / Goals for	149	204	251	101	71	204	182
Gols en contra / Goals en contra	Goals contre / Goals against	53	71	102	58	29	88	75
Nombre de socis / Número de socios	Nombre de sociétaires / Number of members	4,302	6,103	11,123	12,207	10,156	9,852	10,055

CATALÀ E. C.

Abans d'historiar aquest vell club, el nom del qual deuria ésser esculpit en lletres d'or en tots els centres futbolístics de Catalunya, perquè ha estat el primer entre els primers que ha practicat dit esport en aquesta regió i per ésser venerat i honorat per tots aquells que li rendeixen culte, ens permetrem de recordar que en el banquet de les seves noces d'argent, primer d'aquesta mena que fou celebrat a Catalunya, hi assistiren, a més a més d'un gran nombre de societats no futbolístiques, cent dinou clubs de futbol, entre els quals s'hi trobaven el «Barcelona», «Español», «Europa», «Sans», etc., la Confederació Esportiva de Catalunya, la Societat de Base-ball, la Federació Catalana de Futbol i d'altres.

Degut al poc espai de què disposem, ens limitarem a exposar poques coses d'aquest honorabilíssim club. De totes maneres, procurarem no negligir res que pugui ésser d'interès.

Antes de historiar a este abuelo club, cuyo nombre debiera esculpirse en letras de oro en todos los centros futbolísticos de Cataluña, por ser el primero entre los primeros que ha practicado dicho deporte en esta región, y por ser venerado y ensalzado por cuantos rinden culto al mismo, nos permitiremos recordar que a su banquete de bodas de plata, primero de esta índole que se celebró en Cataluña, asistieron, a más de buen número de sociedades no futbolísticas, ciento diez y nueve clubs de futbol, entre los cuales se hallaban el «Barcelona», «Español», «Europa», «Sans», etc., la Confederación Deportiva de Cataluña, la Sociedad de Base-ball, la Federación Catalana de Futbol y otras.

Dado el poco espacio de que disponemos, nos limitaremos a decir pocas cosas de este honorabilísimo club. Eso no obstante, procuraremos no olvidar nada de interés.

Equip del "Català E. C." a l'any 1913 — Equipo del "Català E. C." en el año 1913

Viñas, Colet, Martí, Casellas, Peris, Sabater, Puig, Durdal, Prat, Reñé, Balat

Equip del "Català E. C." a l'any 1909

Equipo del "Català E. C." en el año 1909

Com es fundà el «Català E. C.».—El 21 d'octubre de 1899, En Jaume Vila Capdevila, professor de cultura física del Gimnàs Tolosa, fundà amb alumnes del dit gimnàs, en un cafè de Sant Gervasi, el «Català F. C.», avui «Català E. C.», segons acord en Junta general celebrada pel dit club el dia 10 de gener de 1903 (acta núm. 21), en ingressar al club els individus que havien integrat la dissolta societat denominada «Universitari».

En el moment de la constitució es nomenà la següent Junta Directiva: president, En Jaume Vila Capdevila; secretari, En Víctor Paniagua; tresorer, En Miquel Valdés; capità, En Manuel Mir; sots-capità, En Guillem Busquets.

En la mateixa reunió fou acordat que la vestimenta del club fos: gorra de franella blanca forma hockey; camisa del mateix color amb banda blava i pantalon del mateix color, curt, fins sobre o sota els genolls, a gust de l'equipier.

També s'acordà d'efectuar els entrenaments en l'ex-Velòdrom de la Bonanova (lloc on avui hi ha el Turó Parc), mentre no els fos apujat el lloguer de 25 pessetes mensuals que pagaven.

Els primers socis.—Els socis que més es distingiren durant el primer any de constitució

Cómo se fundó el «Català E. C.».—El 21 de octubre de 1899, don Jaime Vila Capdevila, profesor de cultura física del Gimnasio Tolosa, fundó con alumnos del mismo, en un café de San Gervasio, el «Català Foot-ball Club», hoy «Català Esport Club», según acuerdo de Junta general verificada por el mismo el 10 de enero de 1903 (acta núm. 21), al ingresar en el club los individuos que habían integrado la disuelta sociedad denominada «Universitari».

En el acto de constitución se nombró la siguiente Junta Directiva: presidente, don Jaime Vila Capdevila; secretario, don Víctor Paniagua; tesorero, don Miguel Valdés; capitán, don Manuel Mir; subcapitán, don Guillermo Busquets.

En la misma reunión se acordó que el uniforme del club fuera como sigue: gorra de franela blanca forma hockey; camisa de igual color con banda azul, y pantalón de idéntico color, corto, hasta encima o debajo de la rodilla, a gusto del portador.

También se tomó el acuerdo de seguir las prácticas en el ex-Velódromo de la Bonanova (donde hoy se halla situado el Turó Park), ínterin no se les subiera el precio de alquiler de 25 pesetas mensuales que pagaban.

Sus primeros socios.—Los socios que más se distinguieron durante el primer año de consti-

Equips "Madrid F. C." i "Català E. C.", any 1913

Equipos "Madrid F. C." y "Català E. C.", año 1913

del club foren, a més dels components de la Junta Directiva, els següents:

M. Planells, M. Sanmartín, L. Valls, J. Busquets, E. Garcia, J. Ortiz, C. Soley, F. Lomba, J. Santaló, G. Busquets, J. Soler, G. Green, R. Degollada, E. Gispert, G. Pascual i P. Russell.

També foren dels primers:

A. Serra, B. Oliver, R. Balagué, P. Lloblevyt, J. Valle, A. Marquès, M. Molina, J. Biada, P. Sayé, D. Labarta, M. Olivé, A. Tristany, E. Escriche, M. Artús, J. Lambert, D. Gonzàlez i J. Garcés.

Amb data 30 de gener de 1900, i encara que els estrangers no fossin admesos en el clos de la societat, com a cas excepcional fou concedit el títol de socis honoraris als següents jugadors del «Club Escocès» pel seu ajut constant al «Català E. C.»: J. Hamilton, J. Deniston, J. Dykes, H. Gord, G. Girvan i A. Blanck.

Els primers partits.—A finals de l'estiu de 1899, els alumnes del Gimnàs Tolosa efectuaren entrenaments en l'ex-Velòdrom de la Bonanova, però no arribaren a jugar partits fins el 21 d'octubre del mateix any, data en la qual foren seleccionats els millors jugadors, començant a jugar d'acord amb les regles oficials angleses.

Després d'aquest *match* i en el mateix dia, es constituí el «Català», com ja hem exposat anteriorment.

El 25 de novembre de 1899 celebrà el «Català» el segon partit contra l'equip escocès, que

tución del club fueron, aparte de los componentes de la Junta Directiva, los siguientes: M. Planells, M. Sanmartín, L. Valls, J. Busquets, E. García, J. Ortiz, C. Soley, F. Lomba, J. Santaló, G. Busquets, J. Soler, G. Green, R. Degollada, E. Gispert, G. Pascual y P. Russell.

También fueron de los primeros: A. Serra, B. Oliver, R. Balagué, P. Lloblevyt, J. Valle, A. Marqués, M. Molina, J. Biada, P. Sayé, D. Labarta, M. Olivé, A. Tristany, E. Escriche, M. Artús, J. Lambert, D. González y J. Garcés.

Con fecha 30 de enero de 1900, y aun cuando no se admitían extranjeros en el club, como caso excepcional se concedió el título de socios honorarios a los siguientes jugadores pertenecientes al «Club Escocés», por el gran apoyo que prestaron siempre al «Català»: J. Hamilton, J. Deniston, J. Dykes, H. Gord, G. Girvan y A. Blanck.

Los primeros partidos.—A fines del verano de 1899, los alumnos del Gimnasio Tolosa verificaban ensayos en el ex Velódromo de la Bonanova, pero no llegaron a celebrar partido hasta el 21 de octubre del mismo año, fecha en que se seleccionaron los mejores jugadores, empezando a jugar según las reglas oficiales inglesas.

Después de este *match*, y en el mismo día, se constituyó el «Català» como queda expuesto anteriormente.

El 25 de noviembre de 1899 verificó el «Català» su segundo partido contra el *team* escocés

pertanyia a una societat de futbol existent a Sant Andreu.

«Català»-«Barcelona». — Aquest *match* tingué lloc el 24 de desembre de 1899, en l'únic terreny que existia per a les pràctiques de futbol, això és, en el del «Català».

El *match* fou portat a terme a conseqüència d'un repte llençat pel «Barcelona» al «Català» en data 11 del mateix mes.

El resultat del *match* fou favorable al «Barcelona», el qual obtingué la victòria per 4 a 0.

«Català-Barcelona» (junts) contra equip anglès.—El 26 de desembre de 1899, això és, dos dies més tard del *match* «Català»-«Barcelona», jugà una selecció composta de set jugadors d'aquests equips integrada per Soley, Mir, Lomba, Valdés, Planells, Gamper i Artús, contra el *team* representant de la colònia anglesa format per A. Witty, C. Witty, Brown, Parsons, Fitzmaurice, J. A. Ball y J. F. Bastow.

Arbitrà Mr. A. Leack.

El *match* resultà favorable als catalans per 2 a 1.

El dia de Reis es jugà la revenja amb els mateixos elements. Aquesta vegada, però, la victòria fou pels anglesos, que guanyaren per 4 a 1.

Hem de fer constar que els jugadors Gamper i Mir s'hagueren de retirar per indisposició.

Primer campionat de Catalunya, 1900. — Aquest campionat fou organitzat pels tres únics

perteneciente a una sociedad de futbol existente en San Andrés.

«Català»-«Barcelona».—Este *match* tuvo lugar el 24 de diciembre de 1899, en el único terreno que existía para las prácticas de futbol, o sea el del «Català».

El *match* se llevó a cabo como consecuencia de un reto lanzado por el «Barcelona» al «Català» en fecha 11 del propio mes.

El resultado del *match* fué favorable al «Barcelona» quien obtuvo la victoria por 4 a 0.

«Català»-«Barcelona» (coaligados) contra el team inglés.—El 26 de diciembre de 1899, o sea dos días después del *match* «Català»-«Barcelona», contendió una selección compuesta de siete jugadores de estos equipos integrada por Soley, Mir, Lomba, Valdés, Planells, Gamper y Artus, contra el *team* representante de la colonia inglesa formada por A. Witty, C. Witty, Brown, Parsons, Fitzmaurice, J. A. Ball y J. F. Bastow.

Desempeñó el arbitraje Mr. A. Leack.

El *match* resultó favorable a los catalanes por 2 a 1.

El día de Reyes se jugó el desquite con los mismos elementos, pero esta vez se adjudicaron la victoria los ingleses por 4 a 1.

Hemos de hacer constar que los jugadores Gamper y Mir tuvieron que retirarse por hallarse indispuestos.

Primer campeonato de Cataluña, 1900.—Este campeonato fué organizado por los tres úni-

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

clubs que existien en aquella època i per no haver-se constituït encara la Federació.

Heu-vos ací el resultat dels partits:

«Barcelona»-«Català»: 3 a 1.
«Barcelona»-«Escocès»: 2 a 0.
«Barcelona»-«Català»: 4 a 0.
«Barcelona»-«Català»: 6 a 0.

Total, 4 partits; 15 gols a favor i 1 en contra.

«Escocès»-«Barcelona»: 0 a 2.
«Escocès»-«Català»: 5 a 2.
«Escocès»-«Català»: 6 a 1.
«Escocès»-«Català»: 9 a 2.
«Escocès»-«Català»: 4 a 0.
«Escocès»-«Català»: 2 a 0.

Total, 6 partits; 26 gols a favor i 7 en contra.

I els jugadors inscrits en el «Català»: Soley, Ortiz, Paniagua, J. Busquets, G. Busquets, Gonzàlez, Garcia, Artus, Ríos, Sanmartín, Garcés, Planells, L. Valls, G. Valls i Mir.

«Català»-«Barcelona».—El 13 de febrer de 1900 tornen a lluitar els equips titulars.

cos clubs existentes en aquella época y por no haberse constituído aún la Federación.

He aquí el resultado de los partidos:

«Barcelona»-«Català»: 3 a 1.
«Barcelona»-«Escocés»: 2 a 0.
«Barcelona»-«Català»: 4 a 0.
«Barcelona»-«Català»: 6 a 0.

Total, 4 partidos; 15 gols a favor y 1 en contra.

«Escocés»-«Barcelona»: 0 a 2.
«Escocés»-«Català»: 5 a 2.
«Escocés»-«Català»: 6 a 1.
«Escocés»-«Català»: 9 a 2.
«Escocés»-«Català»: 4 a 0.
«Escocés»-«Català»: 2 a 0.

Total, 6 partidos; 26 gols a favor y 7 en contra.

He aquí los jugadores inscritos por el «Català»: Soley, Ortiz, Paniagua, J. Busquets, G. Busquets, Gonzàlez, Garcia, Artus, Ríos, Sanmartín, Garcés, Planells, L. Valls, G. Valls, y Mir.

«Català»-«Barcelona».—El 13 de febrero de 1900, vuelven a contender los equipos titulares.

Agustí Peris de Vargas
Actual president del "Català E. C."

Agustín Peris de Vargas
Actual presidente del "Català E. C."

Tanmateix, aquest *match* tingué lloc amb anterioritat al campionat que esmentem més amunt i fou el segon que efectuaren els titulars.

L'encontre fou celebrat en un ambient poc esportiu, puix les càrregues il·lícites i violentes perduraren durant tot el partit, fins l'extrem que els jugadors Soley i Brown hagueren d'abandonar el terreny lesionats i un altre jugador del «Català» fou expulsat.

Aconseguí la victòria el «Barcelona» per 4 a 0.

El «Català» arrenglerà els següents jugadors: Hamilton, Lomba, Ríos, Denniston, Soley, Dikes, Blak, Mir, Gold, Guirvan i Busquets.

Arbitrà el senyor Marchan.

* * *

Continuar l'historial d'aquest honorabilíssim club fóra tasca inacabable, car durant els seus 28 anys d'existència ha viscut episodis interessantíssims, la divulgació dels quals ompliria varis volums. N'hi haurà prou, per confirmar-ho, dir que la majoria dels premis que posseeix els ha aconseguit en campionats i concursos disputadíssims, i que tenen, per tant, una valor gens comparable amb els que avui es guanyen solament jugant un simple partit.

AGUSTÍ PERIS DE VARGAS

Desde luego este match tuvo lugar con anterioridad al campeonato que detallamos más arriba y fué el segundo que efectuaron los titulares.

El encuentro se desarrolló bajo un ambiente poco deportivo. pues las cargas ilícitas y violentas perduraron durante todo él, al extremo de que los jugadores Soley y Brown tuvieron que abandonar el terreno lesionados y otro jugador del «Català» tuvo que ser expulsado.

Obtuvo la victoria el «Barcelona» por 4 a 0.

El «Català» alineó los siguientes jugadores: Hamilton, Lomba, Ríos, Denniston, Soley, Dikes, Black, Mir, Gold, Guirvan y Busquets.

Arbitró el señor Marchan.

* * *

Continuar el historial de este honorabilísimo club sería tarea interminable, pues durante sus 28 años de existencia han sucedido episodios interesantísimos que su divulgación llenaría varios tomos. Bastará decir, para confirmar lo expuesto, que la mayoría de los premios que posee los ha conseguido en campeonatos y concursos, lo que le da un valor nada comparable con los que hoy día se ganan sólo con un simple partido.

AGUSTÍN PERIS DE VARGAS

Senyors que han ocupat càrrecs en les Juntes Directives
Señores que han ocupado cargos en las Juntas Directivas

PRESIDENTS HONORARIS / PRESIDENTES HONORARIOS

Sr. Jaume Vila Capdevila.
» Manuel Planells.

PRESIDENTS EFECTIUS / PRESIDENTES EFECTIVOS

Sr. Jaume Vila Capdevila: 1899, 1900, 1901 i 1910.
» Manuel Planells: 1902, 1908 i 1909.
» Antoni Marquès: 1903 i 1905.
» Ernest Gispert: 1904 i 19012.
» Amadeu Peigt: 1904.
» Joaquim Darné: 1904.
» Rafel Degollada: 1906.
» Antoni Barnolas: 1910.
» Agustí Peris de Vargas: 1910 fins a la data.

VICE-PRESIDENTS / VICEPRESIDENTES

Sr. Manuel Planells: 1912.
» Manuel Lemmel: 1912 fins 1924.

SECRETARIS / SECRETARIOS

Sr. Víctor Paniagua: 1899.
» Carles Soley: 1900.
» Joan Santaló: 1900, 1901.
» Ernest Gispert: 1902, 1906.
» Antoni Garcés: 1902.
» Rafel Degollada: 1902.
» Francesc Matas: 1902.
» Pere Mensa: 1903.
» Joaquim Matas: 1904.
» Hermenegild Arruga: 1905.
» Manuel Garcia: 1908.

Sr. Camil Balat: 1909.
» Andreu Fernàndez: 1910.
» Josep Colomer: 1911.
» Josep Gost: 1912.
» Lisard Peris de Vargas: 1912 fins a la data.

Vice-secretari
Vicesecretario

Sr. Miquel Sanmartín: 1900.

Tresorers
Tesoreros

Sr. Manuel Valdés: 1899.
» Pere Russell: 1901.
» Antoni Marquès: 1902.
» Amadeu Peigt: 1903.
» Josep Alemany: 1904.
» Joaquim Sabat: 1905.
» Jaume Vila: 1906.
» Joaquim Matas: 1908, 1909, 1910, 1911.
» Joan Feliu: 1912.
» Carles Escudero: 1912 fins a la data.

Capitans
Capitanes

Sr. M. Mir: 1899.
» F. Lomba: 1900.
» G. Busquets: 1900.
» G. Green: 1900.
» M. Molina: 1902.
» R. Degollada: 1900, 1901.
» E. Gispert: 1902.
» E. Garcia: 1902.
» J. Darné: 1903.
» A. Almasqué: 1904.
» V. Amat: 1904.
» Josep Martí: 1905, 1906, 1908.
» F. Grau: 1907.
» H. Casellas: 1910.
» L. Reñé: 1909.
» A. Peris: 1911 fins a la data.

Sots-capitans
Subcapitanes

Sr. Guillem Busquets: 1899.
» Joan Soler: 1900.
» Ernest Gispert: 1900, 1901.
» Ramon Balaguer: 1902.
» Joaquim Cusi: 1902.
» Rafel Degollada: 1903.
» Manuel Cuervo: 1904 (del 5 al 9 suprimit).
» Camil Balat: 1910.

Vocals
Vocales

Sr. Víctor Paniagua: 1900.
» Gerard Pascual: 1900, 1901.
» Eusebi Garcia: 1902.
» Ramon Balaguer: 1902, 1903.
» Rafel Degollada: 1903, 1904.
» Francesc Viñas: 1903.
» Vicens Amat: 1904.
» Alfred Castelló: 1904.
» Joaquim Sabat: 1904.
» Alfons Almasqué: 1905.
» Manuel Cuervo: 1905.
» Joan Darder: 1905, 1906.
» Joan Casajoana: 1908.
» Antoni Barnolas: 1908, 1909.
» Camil Balat: 1908.
» Joan Feliu: 1909.
» Josep Colomer: 1909, 1910.
» Josep Masferrer: 1910.
» Josep Martí: 1910.
» Benvingut Gusils: 1910.
» Ferran Mestres: 1911.
» Leopold Costa: 1911.
» Joan Boronat: 1911.
» Llorens Balcells: 1912 fins a la data.
» Enric Peris: 1912 fins a la data.
» Gabriel de la Peña: 1912 fins a la data.

Delegats
Delegados

Sr. Antoni Rué: 1909.
» Camil Balat: 1910.
» Alfons Almasqué: 1905.
» Andreu Fernàndez: 1911.
» Josep Colomer: 1910.

Caps de material
Jefes de material

Sr. Ramon Marquès: 1902.
» Camil Balat: 1903, 1905, 1906.
» Jaume Pulles: 1903.
» Hermenegild Casellas: 1908.
» Antoni Castella: 1904.
» Hermenegild Arruga: 1903.
» Ernest Xifré: 1909.
» Joan Roig: 1910.
» Antoni Gonzàlez: 1912.
» Agustí Peris: 1912 fins a la data.

Ponència
Ponencia

En 1903 la van formar els senyors Argemí, Almasqué, Matas, Mensa i Darné; en 1908, Balat, René, Alemany, Rué i Garcia, i en 1910, Casellas, Balat, Fernàndez, Boronat, Reñé i Peris.

CLUB DEPORTIU CATALANA

El «Club Deportiu Catalana», integrat per personal de la «Catalana de Gas y Electricidad, S. A.», es va constituir oficialment el dia 8 de desembre de 1925. Malgrat el poc temps que fa que pren part en les nobles lluites esportives, ha obtingut algunes assenyalades victòries.

En el campionat 1926-27, primer en el qual ha pres part, va classificar-se en bon lloc, havent estat l'únic club que guanyà el que quedà campió del seu grup.

El seu camp d'esports està situat a Sant Adrià del Besòs, al costat de la central tèrmica de la C. G. E., i en terrenys galantment cedits per dita companyia.

El govern i administració del club estan confiats a una Junta Directiva integrada pels senyors: Esteve Batlle, president; Agustí Romeu, vice-president; Ramon Peña, secretari; Josep Gondolbeu, tresorer; Francesc Martí, comptador; Joaquim Ribas, Miquel Gallofré, Esteve Rey, Joan Perucho i Joaquim Belarte, vocals, els quals estan animats dels millors desigs per a portar el «C. D. Catalana» al lloc que ambicionen.

El «Club Deportiu Catalana», integrado por personal de la «Catalana de Gas y Electricidad, S. A.», se constituyó oficialmente el día 8 de diciembre de 1925. A pesar del poco tiempo que hace que toma parte en las nobles luchas deportivas, ha obtenido algunas señaladas victorias.

En el campeonato 1926-27, primero en el cual ha tomado parte, clasificóse en buen lugar, siendo el único club que venció al que quedó campeón de su grupo.

Su campo de deportes está situado en San Adrián del Besós, al lado de la central térmica de la C. G. E. y en terrenos galantemente cedidos por dicha Compañía.

El gobierno y administración del club están confiados a una Junta Directiva integrada por los siguientes señores: don Esteban Batlle, presidente; don A. Romeu, vicepresidente; don Ramón Peña, secretario; don J. Gondolbeu, tesorero; don F. Martí, contador; don J. Ribas, don Miguel Gallofré, don Esteban Rey, don Juan Perucho y don Joaquín Belarte, vocales, a los que les animan los mejores deseos para llevar al «C. D. Catalana» al lugar que ambicionan.

Equip format pels organitzadors del club — Equipo compuesto por los organizadores del club

Peña, Escalana, Pascual, Solé, Mir, Gatius, Martí, Fernando, Arnau, Comorera, Martínez, Gallo

CATALUNYA E. C.

El «Catalunya E. C.», conegut en el món futbolístic pel «Catalunya de Les Corts», fou fundat en l'any 1918 per uns quants vailets, que degueren la realització dels seus desitjos a la generositat de les persones més significades de la barriada.

Fins el 1922-1923 no concorregué a cap campionat. Formant aleshores part del grup «A», va batre els seus companys i es disputà després amb l'«Atlètic» de Sabadell la promoció per entrar en el grup «B».

Tornà a ésser campió del seu grup en la temporada 1923-24.

A l'any següent, ingressat al grup de promoció, efectuà un campionat brillantíssim. No tornà, però, aquesta vegada, a les portes del grup «B» a causa de l'afer Treserras, l'aldarull del qual és prou recordat per tots els que en aquell temps vivien al dia de les qüestions futbolístiques. Hom pot dir que, entorn d'aquest afer, el «Catalunya E. C.» va batre el *record* de les apel·lacions contra els falls de la Federació. No hi valgué.

El «Cataluña S. C.», conocido en el mundo futbolístico por el «Catalunya de Les Corts», fué fundado en el año 1918 por unos cuantos muchachos, que debieron la realización de sus deseos a la generosidad de las personas más significadas de la barriada.

Hasta el 1922-1923 no concurrió a ningún campeonato. Formando parte entonces del grupo «A», batió a sus compañeros y disputóse luego con el «Atlètic» de Sabadell la promoción para entrar en el grupo «B».

Volvió a ser campeón de su grupo en la temporada 1923-24.

El año siguiente, ya ingresado en el grupo de promoción, efectuó un campeonato brillantísimo. No volvió, empero, esta vez, a las puertas del grupo «B» a causa del aparatoso asunto Treserras, que sin duda recordarán cuantos por aquel entonces vivían al día de las cuestiones futbolísticas. Puede decirse que, en torno de este asunto, el «Catalunya E. C.» batió el *record* de las apelaciones contra los fallos de la Federación. Todas las gestiones que hizo resultaron infructuosas.

Primer equip — Primer equipo

Rey, Duran, Lara, Escolà, Branera, Itarte, Cruz, Saura, Perales, Oliva, Anglora

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

En el campionat 1925-26 s'emportà el títol del grup de promoció secció Centre, classificant-se finalista per al de Barcelona.

Pel campionat, la temporada 1926-27 li fou desastrosa.

El «Catalunya E. C.» ha estat un dels clubs més sol·licitats per efectuar exhibicions. Quan ha sortit, encara que anés a lluitar contra equips de categoria superior, ho ha fet sense cap reforç. Sempre ha fiat l'honor dels seus colors als seus propis elements.

En el campeonato 1925-26 se llevó el título del grupo de promoción, sección Centro, clasificándose finalista para el de Barcelona.

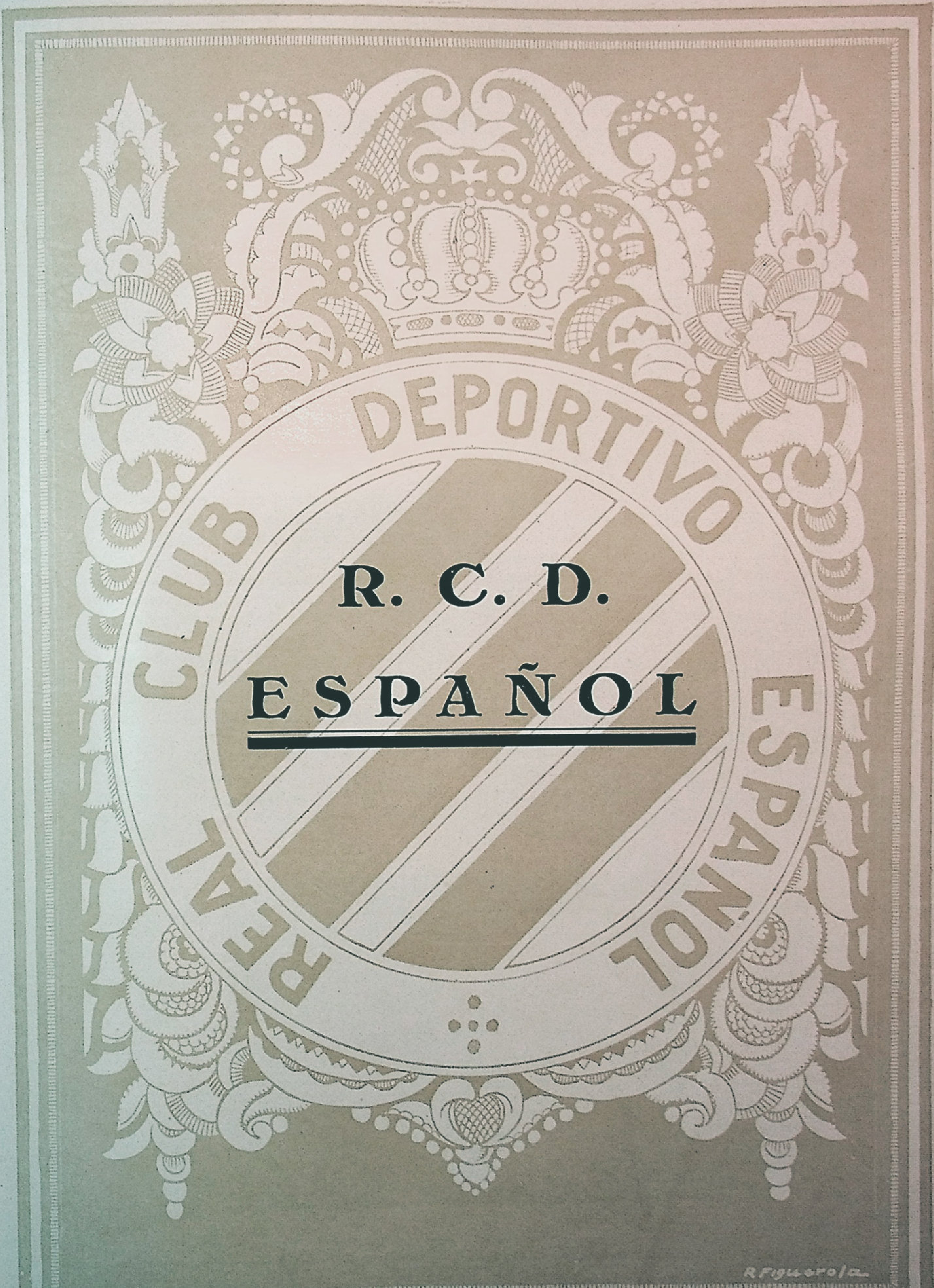
Para el campeonato, la temporada 1926-27 le fué desastrosa.

El «Catalunya E. C.» ha sido uno de los clubs más solicitados para efectuar exhibiciones. Cuando ha salido, aunque fuera para luchar contra equipos de categoría superior, lo ha hecho sin refuerzos de ninguna clase. Siempre ha fiado el honor de sus colores a sus propios elementos

Trafeu guanyat en el "Tornelg Copa Amateur" any 1927

Trofeo ganado en el "Torneo Copa Amateur" año 1927

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL
R. C. D.
ESPAÑOL
R Figuerola

R. C. D. ESPAÑOL

Va ésser fundada aquesta entitat el mes de gener de l'any 1900, per N'Angel Rodríguez Ruiz, enginyer, fill del que fou savi catedràtic de l'Universitat de Barcelona, l'excel·lentíssim senyor Rafael Rodríguez Méndez.

Portava per nom, en aquella època, el de «Sociedad Española de Football» i efectuaven els seus jugadors els entrenaments a la plaça d'Armes del Parc.

L'any 1903 va canviar de nom, adoptant el de «Club Español de Football» i va adquirir camp propi en el carrer de Casanova, cantonada Consell de Cent, en el qual hi havia un velòdrom. Al cap de pocs mesos passà al carrer Vila Vilà, prop de l'escorxador municipal.

No hi havia, en aquells temps, cap entitat ni federació que reglamentés la marxa del futbol, efectuant-se solament partits amistosos que resultaven, però, molt més disputats que els actuals de campionat.

La primera copa que va disputar l'«Español» va ésser la cèlebre donada per En R. Macaya, per la que lluitaren durant tres temporades els clubs «Barcelona», «Català», «Hispània», «Universitary» i «Español». En 1902 la va guanyar l'«Hispània», en 1903 el «Barcelona» i en 1904 l'«Español», que va quedar posseïdor d'ella.

Fué fundada esta entidad en enero del año 1900 por don Angel Rodríguez Ruiz, ingeniero, hijo del que fué sabio catedrático de la Universidad de Barcelona, el ilustre señor don Rafael Rodríguez Méndez. Denominábase en aquella época «Sociedad Española de Football», efectuando sus jugadores los entrenamientos en la plaza de Armas del Parque.

En 1903 cambió de nombre, adoptando el de «Club Español de Football» y adquirió campo propio en la calle Casanova (chaflán Consejo de Ciento), en cuyos terrenos existía un velódromo, pasando a los pocos meses a la calle Vila Vilá, cerca del matadero municipal.

No existía en aquellos tiempos Federación ni organismo alguno que regulase la marcha del futbol, efectuándose sólo partidos amistosos que resultaban, a pesar de todo, mucho más enconados que los de campeonato en la actualidad.

La primera copa que disputó el «Español» fué la célebre donada por don R. Macaya, por la que lucharon durante tres temporadas los clubs «Barcelona», «Català», «Hispània», «Universitary» y «Español». En 1902 la ganó el «Hispània», en 1903 el «Barcelona» y en 1904 el «Español», que quedó poseedor de la misma.

En el año 1902 jugóse el primer campeonato de España, participando en él los clubs «Ma-

Primer equip (1904) Primer equipo

Premier équipe (1904) First team

Acha
Carril
Belausteguigoitea
Gallardo
Cenarro
Soler

Green
Casanellas
Mora
Ponz (A.)
Montells

R. C. D. ESPAÑOL

Cette Société fut fondée en Janvier 1900 par M. Angel Rodríguez Ruiz, ingénieur, fils de celui qui fut un savant professeur de l'Université de Barcelona, M. Rafel Rodríguez Méndez. Cette Société s'appela à cette époque «Sociedad Española de Football»; ses joueurs effectuant leurs entrainements sur la place d'Armes du Parc.

En 1903, elle changea sou nom, adoptant celui de «Club Español de Football», et acheta un terrain dans la rue Casanova (au coin de la rue Consejo de Ciento), terrains sur lesquels existait un vélodrome, passant au bout de quelques mois dans la rue Vila-Vilá, près de l'abattoir municipal.

A cette époque il n'existait pas de fédération ni aucun organisme qui puisse régler la marche du football. On célébrait seulement des parties amicales, lesquelles étaient, malgré tout, plus acharnées que le sont actuellement celles du championnat.

La première coupe que disputa l'«Español» fut la célèbre coupe donnée par M. R. Macaya, pour laquelle luttérent pendant trois saisons, les clubs «Barcelona», «Català», «Hispània», «Universitary» et «Español». En 1902 l'«Hispània» gagna la coupe, en 1903 le «Barcelona» et en 1904 l'«Español», qui en resta le possesseur.

This club was founded in January 1900, by Mr. Angel Rodríguez Ruiz, an engineer, and the son of the eminent lecturer at the University of Barcelona, the famous Mr. Rafael Rodríguez Méndez. It was called at that time the «Sociedad Española de Football». Its players practised on the Plaza de Armas in the Park.

In 1903 it changed its name taking that of the «Club Español de Football» and it secured a ground of its own in the Casanova street (at its junction with the Consejo de Ciento) where there was a velodrome and after a few months it removed to the Vila-Vilá street, near the Municipal Abbatoir.

There was at that time no federation nor organization in existence to control the progress of football. Only friendly games were played. In spite of this they were more fiercely contested than those of the present day championship.

The first cup which fell to the «Español» was the celebrated trophy given by Mr. R. Macaya. This was played for in three seasons by the clubs «Barcelona», «Catalá», «Hispània», «Universitary» and «Español». It was won in 1902 by the «Hispània» in 1903 by the «Barcelona» and in 1904 by the «Español» in whose possession it remained.

Primer equip (1905)
Primer equipo

Premier équipe (1905)
First team

Vives
Carril
Belausteguigoitea
Galiardo
Cenario
Ayestàn

Green
Ponz (A.)
Sampere
Montells
La Riva (V.)

L'any 1902 va jugar-se el primer campionat d'Espanya, prenent-hi part els clubs «Madrid», «Atlètic» i «Español», que després de guanyar al «Madrid» per 3 a 1, va ésser eliminat per l'«Atlètic» per 4 a 1.

Com que continuament augmentava l'afició pel futbol i, per tant, el nombre dels seus socis, li va ésser precís a l'«Español» adquirir un camp de joc en millors condicions, passant a ocupar uns terrenys propers a la fàbrica Batlló (avui Escola Industrial) i més tard, altre camp en el carrer de Còrsega, al costat de l'Hospital Clínic, tancant-lo convenientment i construint-hi un xalet per a comoditat dels socis i jugadors.

Al fusionar-se amb l'«X», va jugar l'«Español» alguns partits en el camp que aquest posseia al carrer de Marina, on hi ha l'actual plaça de braus «Monumental», adquirint després el camp del carrer d'Indústria, entre Muntaner i Aribau, per a passar al poc temps al que hi havia entre els carrers de Muntaner i Casanova, que ha estat ocupant fins l'any 1923, en què va traslladar-se al seu actual terreny de la carretera de Sarrià.

L'any 1911 va ésser inaugurat el camp del carrer de Muntaner, jugant-se els dies 26 i 27 de febrer els partits d'inauguració amb el «F. C. Español», de Madrid, guanyant per 2 a 0 el primer dia i perdent per 3 a 0 el segon.

El 1.er de març va guanyar per 3 a 2 a l'«Olimpique», de Marsella, i el 25, 28 i 29 del mes de maig varen efectuar-se tres partits amb l'equip anglès «Plumstead», perdent l'«Español» els tres dies per 5 a 0, 6 a 1 i 3 a 1, respectivament.

El mes d'agost del mateix any, aprofitant l'arribada al port de Barcelona d'una esqüadra

drid», «Atlètic» y «Español», que después de vencer al «Madrid» por 3 a 1 fué eliminado por el «Atlétic» por 4 a 1.

Aumentando continuamente la afición por el futbol y, por tanto, el número de sus socios, hízosele preciso al «Español» obtener un campo de juego en mejores condiciones, pasando a ocupar los terrenos lindantes con la fábrica Batlló (hoy Escuela Industrial) y más tarde otro campo en la calle de Córcega, al lado del Hospital Clínico, cercándolo convenientemente y construyendo un chalet para comodidad de los socios y jugadores.

Al fusionarse con el «X», jugó el «Español» algunos partidos en el campo que éste poseía en la calle Marina, donde está situada la actual plaza de toros «Monumental», adquiriendo luego el campo de la calle Industria, entre Muntaner y Aribau, para trasladarse al poco tiempo al que había entre las calles Muntaner y Casanova, que ha estado ocupando hasta el año 1923, en que se trasladó al actual terreno de la carretera de Sarriá.

El año 1911 fué inaugurado el campo de la calle Muntaner, jugándose los días 26 y 27 de febrero los partidos de inauguración con el «F. C. Español», de Madrid, venciendo por 2 a 0 el primer día y perdiendo por 3 a 0 el segundo.

En 1.º de marzo venció por 3 a 2 al «Olimpique», de Marsella, y en 25, 28 y 29 de mayo tuvieron lugar tres partidos con el equipo inglés «Plumstead», perdiendo el «Español» los tres partidos por 5 a 0, 6 a 1 y 3 a 1 respectivamente.

En el mes de agosto de aquel mismo año, aprovechando la llegada al puerto de Barcelona

Primer equip (1912) Primer equipo — Premier équipe (1912) First team

Rodriguez, Wallace (C.), Burnett, Sampere, Gibson, Wallace (P.) — Gibert, Massana, Allack, Hodge, La Riva (G.), Brú

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL
R.C.D. ESPAÑOL

Le premier championnat d'Espagne, fut joné l'année 1902, entre les clubs «Madrid», «Atlétic» et «Español», lequel après avoir vaincu le «Madrid», fut éliminé par l'«Atlétic» par 4 à 1.

L'affection pour le football augmentant continuellement, et par conséquent le nombre de ses sociétaires, l'«Español» fut obligé d'avoir un terrain de jeu dans de meilleures conditions, et se transporta sur les terrains voisins de la fabrique Batlló (aujourd'hui Ecole Industrielle), et plus tard sur un autre terrain situé dans la rue de Córcega, à côte de l'Hôpital Clinique, lequel terrain fut convenablement fermé et sur lequel on construisit un chalet pour la commodité des sociétaires et des joueurs.

Quand il se fusionna avec le «X», l'«Español» joua quelques parties sur le terrain que le «X» possédait dans la rue Marina, auprès de la place de taureaux actuelle, la «Monumental». Il acquit ensuite le terrain de la rue Industria, entre Muntaner et Aribau, pour se transporter au bout de peu de temps sur celui qui existait entre les rues Muntaner et Casanovas, qu'il a occupé jusqu'en 1923, époque à laquelle il se transporta sur le terrain actuel de la route de Sarrià.

Le terrain de la rue Muntaner fut inauguré en 1911, et les parties inaugurales furent jouées les 26 et 27 Février, contre le «F. C. Español», de Madrid, vainquant par 2 à 0 le premier jour et perdant par 3 à 0 le second jour.

Le premier mars, il vainquit par 3 à 2 l'«Olympique» de Marseille, et les 25, 28 et 29 mai, trois parties eürent lieu contre l'équipe anglaise «Plumstead»; l'«Español» perdant les trois parties, par 5 à 0, 6 à 1, et 3 à 1, respectivement.

Dans le mois d'août de cette même année,

In the year 1902 the first championship of Spain was played. In it took part the «Madrid», «Atlétic »and «Español» clubs. The last named after beating the «Madrid» by 3-1 was put out by the «Atlétic» by 4-1.

The interest in football continually increased and consequently the numbers of its members. The «Español» therefore had to get a better ground and moved to the site close to the Batlló Factory (now the Industrial School). Later on to an other ground in Córcega street, alongside the Clinical Hospital. This it suitably fenced and built a pavillion for the convenience of members and players.

When it merged itself with the «X» the «Español» played a few matches on the latter's ground in the Marina street, near the present bull-ring, the «Monumental», then it secured the ground in the Industria street, between Muntaner and Aribau moving however soon again to one between the streets of Muntaner and Casanova which it occupied up to the year 1923 when it moved to its present ground on the road to Sarriá.

The year 1911 saw the inauguration of the ground in Muntaner street. The opening matches were played on the 26th and 27th February with the «Madrid F. C.». The first the club won by 2-0 and on the second day it lost by 3-0.

On the first March it beat the «Olympique» of Marseilles by 3-2. On the 25th, 28th and 29th three matches were played with the English team the «Plumstead». The «Español» lost all three matches by 5-0, 6-1 and 3-1 respectively.

Primer equip (1913-14) Primer equipo

Premier équipe (1913-14) First team

Ponz (E.)
Pueyo
Armet (P.)
Brú
Tormo
Pomés

Gibert
Lòpez
Massana (S.)
Juanico
Sampere

anglesa, va jugar l'«Español» amb els equips dels cuirassats *Duncan* i *Exmouth*, guanyant al primer per 1 a 0 i empatant a dos gols el segon.

El 12 i 14 de novembre va jugar contra l'«Etoile La Vallois», de París, guanyant per 5 a 0 i 4 a 1.

El mes de desembre va tenir lloc una setmana futbolística en la que varen prendre-hi part, a més de l'«Español», l'«Atlètic» de Bilbao i el «Woolwich Polytechnic».

de una escuadra inglesa, jugó el «Español» con los equipos de los acorazados *Duncan* y *Exmouth*, ganando el primero por 1 a 0 y empatando a dos gols el segundo.

En 12 y 14 de noviembre jugó contra el «Etoile La Vallois», de París, ganando por 5 a 0 y 4 a 1.

El mes de diciembre tuvo lugar una semana futbolística, en la que tomaron parte, además del «Español», el «Atlétic», de Bilbao, y el «Woolwich Polytechnic».

Primer equip (1925) Primer equipo

Premier équipe (1925) First team

Oramas, Portas, Zabala, Zamora, Olariaga, Yurrita

Saprissa, Padron, Mauri, Humbert, Trabal

Els resultats varen ésser els següents:

Dia 3 de desembre: «Español», 1; «Woolwich», 3.

Dia 8 de desembre: «Atlètic», 2; «Woolwich», 2.

Dia 10 de desembre: «Atlètic», 0; «Español», 4.

Els dies 24 i 26 del mateix mes va jugar l'«Español» dos partits amb el «Racing Club» de Irún, guanyant el primer per 6 a 1 i empatant a un gol el segon.

L'any 1912 va ésser de gran puixança per a l'«Español», puix va assolir el campionat de Catalunya, va guanyar els dos cèlebres partits de la copa «Ciudad-La Riva», perdent solament amb el «Barcelona» per un gol de diferència després de dos perllongaments en aquell partit per la «*Challenge* dels Pirineus», en el que va desplaçar-se especialment, des d'Anglaterra, per jugar amb el «Barcelona», el notable jugador amateur anglès Jordi Patullo.

Los resultados fueron los siguientes:

Día 3 de diciembre: «Español», 1 - «Woolwich», 3.

Día 8 de diciembre: «Atlétic», 2 - «Woolwich», 2.

Día 10 de diciembre: «Atlétic», 0 - «Español», 4.

Los días 24 y 26 del mismo mes jugó el «Español» dos partidos con el «Racing Club», de Irún, ganando el primero por 6 a 1 y empatando a un gol el segundo.

El año 1912 fué de gran apogeo para el «Español». En él obtuvo el campeonato de Cataluña, ganó los dos célebres partidos de la copa «Ciudad - La Riva», perdiendo solamente con el «Barcelona» por un gol de diferencia después de dos prolongaciones en aquel partido para el «*Challenge* de los Pirineos», en el que se desplazó especialmente, desde Inglaterra, para jugar con el «Barcelona», el notable jugador amateur inglés Jorge Patullo.

profitant de l'arrivée dans le port de Barcelone d'une escadre anglaise, l'«Español» joua contre les équipes des cuirassés *Duncan et Exmouth,* gagnant le premièr équipe par 1 à 0 et il y eut ballottage par deux goals avec le seconde équipe.

Les 12 et 14 novembre, l'«Español» joua contre l'«Etoile La Vallois», de Paris, qu'il gagna par 5 à 0 et par 4 à 1.

Dans le mois de décembre, une semaine de football eut lieu, dans laquelle outre l'«Español», prirent part l'«Atlétic», de Bilbao, et le «Woolwich Polytechnic».

In August of the same year, taking advantage of the arrival in the port of Barcelona of a squadron of the British Fleet, the «Español» played the teams of the cruisers *Duncan* and *Exmouth* winning against the first by 1-0 and tieing with the second with two goals.

On the 12th and 14th November matches were played with the «Etoile La Vallois» of Paris and won by 5-0 and 4-1.

In December there was a football week in which the following played, «Español», «Atlétic» of Bilbao and the «Woolwich Polytechnic».

Grup de jugadors i delegats del "R. C. D. Español" en la seva excursió a Amèrica, l'any 1926

Grupo de jugadores y delegados del "R. C. D. Español" en su excursión a América, el año 1926

Groupe de joueurs et délégués du "R. C. D. Español" en leur excursion en Amerique, l'année 1926

Players and delegates of the "R. C. D. Español" who went to America, in the year 1926

Les résultats furent les suivants :

Le 3 décembre : «Español», 1 - «Woolwich», 3.

Le 8 décembre : «Atlétic», 2 - «Woolwich», 2.

Le 10 décembre : «Atlétic», 0 - «Español», 4.

Les 24 et 26 du même mois, l'«Español» joua deux parties contre le «Racing Club», de Irun, et il gagna la première par 6 à 1 et fut en ballottage dans la seconde, par 1 goal.

L'année 1912 fut une grande épopée pour l'«Español». Dans la dite année, il obtint le championnat de Catalogne, il gagna les deux célèbres parties de la coupe «Ciudad-La Riva», et perdit seulement contre le «Barcelona» pour 1 goal de différence après deux prolongations, dans la partie jouée pour le «Challenge des Pyrénées», pour lequel le notable joueur amateur anglais M. Georges Patullo, vint spécialement d'Angleterre pour jouer avec le «Barcelona».

The results were as follows :

3rd December : «Español», 1 - «Woolwich», 3.

8th December : «Atlétic», 2-«Woolwich», 2.

10th December : «Atlétic», 0-«Español», 4.

On the 24th and 26th of the same month the «Español» played two matches with the «Racing Club» of Irun. It won the first by 6-1 and tied 1-1 in the second.

The year 1912 was a grand year for the «Español». In it it won the championship of Catalonia and pulled off two celebrated matches for« Ciudad - La Riva» cup. The only one it lost was with the «Barcelona» by one goal after playing for two extra periods in the match for the «*Challenge* of the Pyrrenees» when the famous English amateur, George Patullo was especially transferred from England to play for the «Barcelona».

Primer equip
(1926)
Primer equipo

Premier équipe
(1926)
First team

Tomàs
Portas
Vilar
Olariaga
Saprissa
Zamora

Kaiser
Caicedo
Yurrita
Padron
Mauri

Va assolir també l'any 1912 la copa «Jove Catalunya» en lluita amb el «F. C. Espanya».

L'«Español», que ha estat sempre un dels equips que més desplaçaments ha efectuat, va traslladar-se aquell any a València, Corunya, Madrid i Pamplona, assolint remarcables victòries.

Aquell any se li va concedir el títol de «Reial».

La temporada 1912-13 va ésser poc interessant a conseqüència d'haver-se separat el «Barcelona» de la Federació.

L'«Español» va quedar en segon lloc en el campionat. En el partit per la «*Challenge* dels Pirineus», va guanyar al «Barcelona» per 3 a 1.

L'any 1914-15 va tornar a pujar el club, quedant al acabar-se el campionat de Catalunya empatat a 15 punts amb el «F. C. Barcelona». Per desfer aquest empat va celebrar-se un par-

Obtuvo también el año 1912 la copa «Jove Catalunya», en lucha con el «F. C. Espanya».

El «Español», que ha sido siempre uno de los equipos que más desplazamientos ha efectuado, se trasladó este año a Valencia, Coruña, Madrid y Pamplona, obteniendo resonantes victorias.

En este año se le concedió el título de «Real».

La temporada 1912-13 fué poco interesante, a consecuencia de haberse separado el «Barcelona» de la Federación.

El «Español» quedó en segundo lugar en el campeonato. En el partido para la «*Challenge* de los Pirineos» venció al «Barcelona» por tres a uno.

En el año 1914-15 volvió a renacer el club, quedando al finalizar el campeonato de Cataluña empatado a 15 puntos con el «F. C. Barcelona». Para deshacer el empate se celebró

Primer equip
(1927)
Primer equipo

Premier équipe
(1927)
First team

Saprissa
Zamora
Kaiser
Vilar
Yurrita
Portas

Caicedo
Oramas
Mauri
Padron
Soler

Dans l'année 1912, il obtint aussi la coupe «Jove Catalunya», en luttant contre le «F. C. Espanya».

L'«Español» a toujours été l'équipe qui a effectué le plus de déplacement, elle se transporta cette année, à Valencia, Coruña, Madrid et Pamplona, obtenant des brillantes victoires.

In this same year 1912 it also won the «Jove Catalunya» cup in a match with the «F. C. Espanya».

The «Español», always a club for travelling, visited in this year Valencia, Coruña, Madrid and Pamplona where it obtained resounding victories.

Trofeus guanyats en diferents encontres

Trofeos ganados en diferentes encuentros

Trophées gagnés en différents partis

Trophies won in different matches

(Fot. Art-Lux)

Dans cette année, le titre «Real» lui fut décerné.

La saison 1912-13 fut peu intéressante par suite de la séparation du «Barcelona» de la Fédération.

L'«Español» resta en second lieu dans le championnat. Dans la partie pour le «Challenge des Pyrénées» il vainquit le «Barcelona» par 3 à 1.

Dans l'année 1914-15, le club renaquit, et à la fin du championnat de Catalogne, il fut en ballottage de 15 points avec le «F. C. Barcelona». A fin de défaire le ballottage, on effec-

In this year it was granted the title of« Royal».

The season of 1912-13 was not very interesting owing to the «Barcelona» club having seceded from the League.

The «Español» were the runners up for the championship. In the match for the «*Challenge* of the Pyrenees» it beat the «Barcelona» by 3-1.

In 1914-15 the club took a fresh lease of life and found itself at the end of the championship of Catalonia tieing with the «Barcelona» at 15 points each.

To decide the tie a final match was played

Vista del camp de joc — ¿Vista del campo de juego — Vue du champ de jeu — Wief of playing country

tit final en el camp del «Terrassa», sortint guanyador l'«Español» per 4 a 0.

La temporada 1915-16 marca un sensible retrocés en la vida de l'«Español», que va quedar en quart lloc en el campionat de Catalunya, darrera del «Barcelona», «Espanya» i «Sabadell».

L'any 1917-18 va tornar a quedar campió l'«Español», davant de l'«Espanya» i «Barcelona», prenent part en el campionat d'Espanya, essent eliminat pel «Real Madrid» per 2 a 1 en un partit de desempat celebrat a la cort,

De nou, en la temporada 1918-19 va quedar l'«Español» en segon lloc en el campionat de Catalunya, darrera del «Barcelona». En 1919-20 i 1920-21 va quedar classificat en tercer lloc i en 1921-22 en sisè.

L'any 1923 va començar per l'«Español», amb el reingrés d'en Zamora en el seu equip, la nova era que l'ha portat a ocupar el lloc que li pertanyia pel seu historial i mèrits, junt amb el «Barcelona» i «Europa», inaugurant també el seu terreny de joc de la carretera de Sarrià.

Una de les més ressonants gestes de l'«Español» en aquesta època del seu renaixement és l'excursió a Amèrica, en la que va obtenir el més clamorós triomf que podia esperançar-se.

un partido final en el campo del «Terrassa», saliendo vencedor el «Español» por 4 a 0.

La temporada 1915-16 marca un sensible retroceso en la vida del «Español», que queda en cuarto lugar en el campeonato de Cataluña detrás del «Barcelona», «Espanya» y «Sabadell».

El año 1917-18 volvió a quedar campeón el «Español», delante del «Espanya» y «Barcelona», tomando parte en el campeonato de España, siendo eliminado por el «Real Madrid» por 2 a 1, en un partido de desempate celebrado en la corte,

Nuevamente en la temporada 1918-19 quedó el «Español» en segundo lugar, en el campeonato de Cataluña, detrás del «Barcelona». En 1919-20 y 1920-21 quedó clasificado en tercer lugar y en 1921-22 en sexto.

El año 1923 empezó para el «Español», con el reingreso de Zamora en su equipo, la nueva era que le ha elevado a ocupar el lugar que le correspondía por su historial y méritos, junto al «Barcelona» y «Europa», inaugurando, también su terreno de juego sito junto a la carretera de Sarriá.

Una de las más resonantes gestas del «Español» en esta época de su renacimiento es la excursión a América, en la que obtuvo el más clamoroso triunfo que podía esperanzarse.

Trofeus guanyats a Amèrica l'any 1926

Trofeos ganados en América el año 1926

Trophées gagnés en Amérique l'année 1926

Trophies won during to America in the year 1926

Copa "Cámara Oficial Española de Comercio" de Montevideo (14-7-1926)
Copa "Ciudad-La Riva" (24-3-1912)

tua un partie finale sur le terrain du «Terrassa», où l'«Español» fut le vainqueur par 4 à 0.

La saison 1915-16 marque un recul sensible dans la vie de l'«Español», qui reste en quatrième lieu dans le championnat de Catalogne, derrière le «Barcelona», l'«Espanya» et le «Sabadell».

Dans l'année 1917-18, l'«Español» fut de nouevau champion devant l'«Espanya» et le «Barcelona», et prit part au championnat d'Espagne, où il fut éliminé par le «Real Madrid» par 2 à 1, dans une partie de ballottage célébrée à Madrid.

Dans la saison de 1918-19, l'«Español» resta de nouveau en second lieu dans le championnat de Catalogne, derrière le «Barcelona». En 1919-20 et 1920-21, il fut classé en troisième lieu et en 1921-22, en sixième lieu.

L'année 1923 commença pour l'«Español» par le retour de Zamora dans son équipe, une nouvelle ère qui l'a porté à la place qui lui correspondait pour son histoire et pur ses mérites, conjointement au «Barcelona» et «Europa». Il inaugura aussi un terrain de jeu situé sur la route de Sarriá.

Un des gestes les plus retentissants de l'«Español» dans cette époque de sa renaissance, est l'excursion qu'il fit en Amérique où il obtint le plus brillant triomphe que l'on pouvait espérer.

on the «Terrassa» ground which the «Español» won by 4-0.

The season of 1915-16 was marked by a decided set-back in the career of the «Español» which only reached the fourth place in the championship of Catalonia, behind the «Barcelona», «Espanya» and «Sabadell».

In 1917-18 the «Español» again became the champion club, in front of the «Espanya» and the «Barcelona». It also took part in the championship of Spain in which it was eliminated by the «Real Madrid», score 2-1 when playing off a tie in the capital

Once more, in the season of 1918-19 the «Español» round themselves occupying the second place in the championship of Catalonia, behind the «Barcelona». In 1919-20 and 1920-21 it was third and in 1921 sixth. The year 1923, with the return of Zamora to its team, saw the beginning of the new era for the «Español», a period in which it has risen to fill the position its history and merit cause it to deserve, alongside the «Barcelona» and the «Europa». In this year was inaugurated the ground near the Sarriá road.

One of the most striking of the «Español» successes during this period of renaissance has been the tour in America. Here it obtained as splendid a triumph as it could ever have wished for.

Copa "Macaya" : Copa "Mas"

Equip infantil — "PARABALÓN" — Equipo infantil

Equipe enfantin — (Fot. Art-Lux) — Infantile team

Equip infantil — "IRUÑA" — Equipo infantil

Equipe enfantin — (Fot. Art-Lux) — Infantile team

Patrici Caicedo

Juli Kaiser

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL

Rafel Cramcs

C. Olariaga

Conrad Portas

Josep Padron

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL

Ricard Saprissa

C. Solà

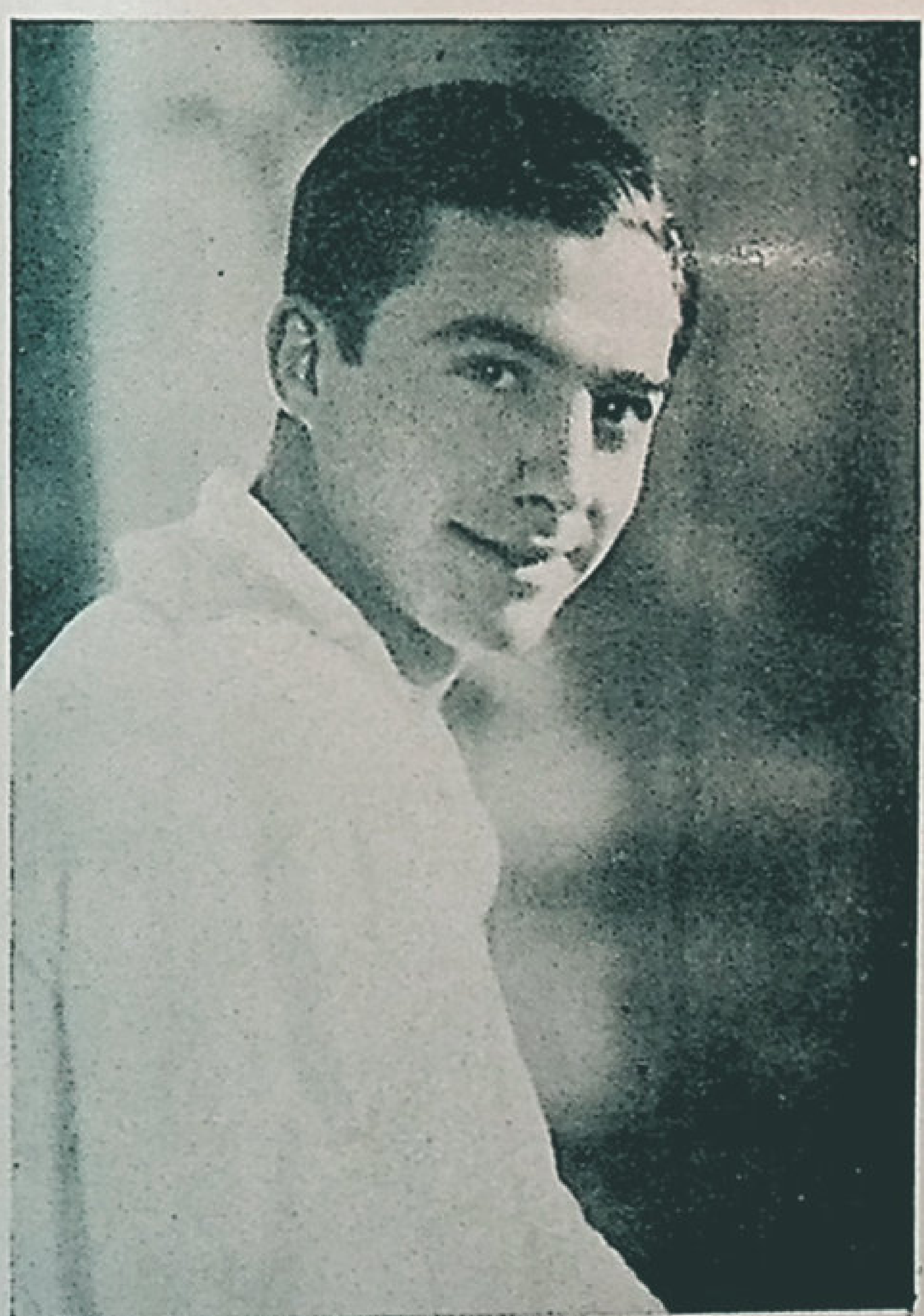
Pere Solà

Joan Tena

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL

Ramon Trabal

Ramon Tomàs

Martí Vantoldrà

Enric Vilar

Jugadors : Jugadores : Joueurs : Players

REAL CLUB DEPORTIVO ESPAÑOL

Marian Yurrita

Ricard Zamora

C. D.
EUROPA

CLUB DEPORTIU EUROPA

Malgrat que les dades que es posseixen del «Club Deportiu Europa» diguin que aquest club va ésser fundat l'any 1910, el veritable origen del mateix va a parar a l'any 1907, en el transcurs del qual dos modestos clubs d'afeccionats, anomenats «Provençal» i «Madrid», acordaren fusionar-se per tal d'aconseguir, units, el que tal volta jamai haurien arribat a assolir separats.

En fusionar-se aquests dos clubs, la primera i principal preocupació de llurs elements directius fou, sens dubte, federar-se; però, en la impossibilitat de satisfer els drets d'entrada a la Federació, fracassà la honrosa iniciativa.

Per aquella època, però, arribà a coneixement dels entusiastes futbolistes la nova de què existia un club federat anomenat «Europa» que anava a ésser donat de baixa a la Federació per no poder pagar uns rebuts endarrerits.

L'oportunitat no podia presentar-se certament en millor forma i tot seguit fou aprofitada, fent-se càrrec els abnegats esportius del esmentat deute, prenent, en conseqüència, la Societat el nom de «Club Deportiu Europa».

L'any 1910, vençudes per fi totes les dificultats presentades, l'«Europa» acordà prendre part

A pesar de que las noticias que se poseen del «Club Deportiu Europa» sean de que este club fué fundado el año 1910, el verdadero origen del mismo se remonta al año 1907, en que dos modestos clubs de aficionados, llamados «Provençal» y «Madrid», acordaron fusionarse para ver de conseguir juntos lo que quizás nunca habrían alcanzado separados.

Al fusionarse estos dos clubs, la primera y principal preocupación de sus elementos directivos fué federarse; pero, en la imposibilidad de satisfacer los derechos de entrada en la Federación, fracasó la honrosa iniciativa.

Por aquella época, empero, llegó a conocimiento de los entusiastas futbolistas la noticia de que existía un club federado, de nombre «Europa», que iba a ser dado de baja en la Federación por no poder pagar unos recibos pendientes.

La oportunidad no podía presentarse en mejor forma y seguidamente fué aprovechada, haciéndose cargo los mencionados deportistas de la deuda pendiente, tomando, en consecuencia, el nombre de «Club Deportivo Europa».

El año 1910, vencidas, al fin, todas las dificultades, tomó el «Europa» el acuerdo de par-

Primer equip (1910) Primer equipo

Oriols, Oriols (A.), Pelaó (B.), Camps, Gòmez, Alfaro — Martinez, Bordoy, Olivé, Miñana, Rafel

Premier équipe (1910) First team

CLUB DEPORTIU EUROPA

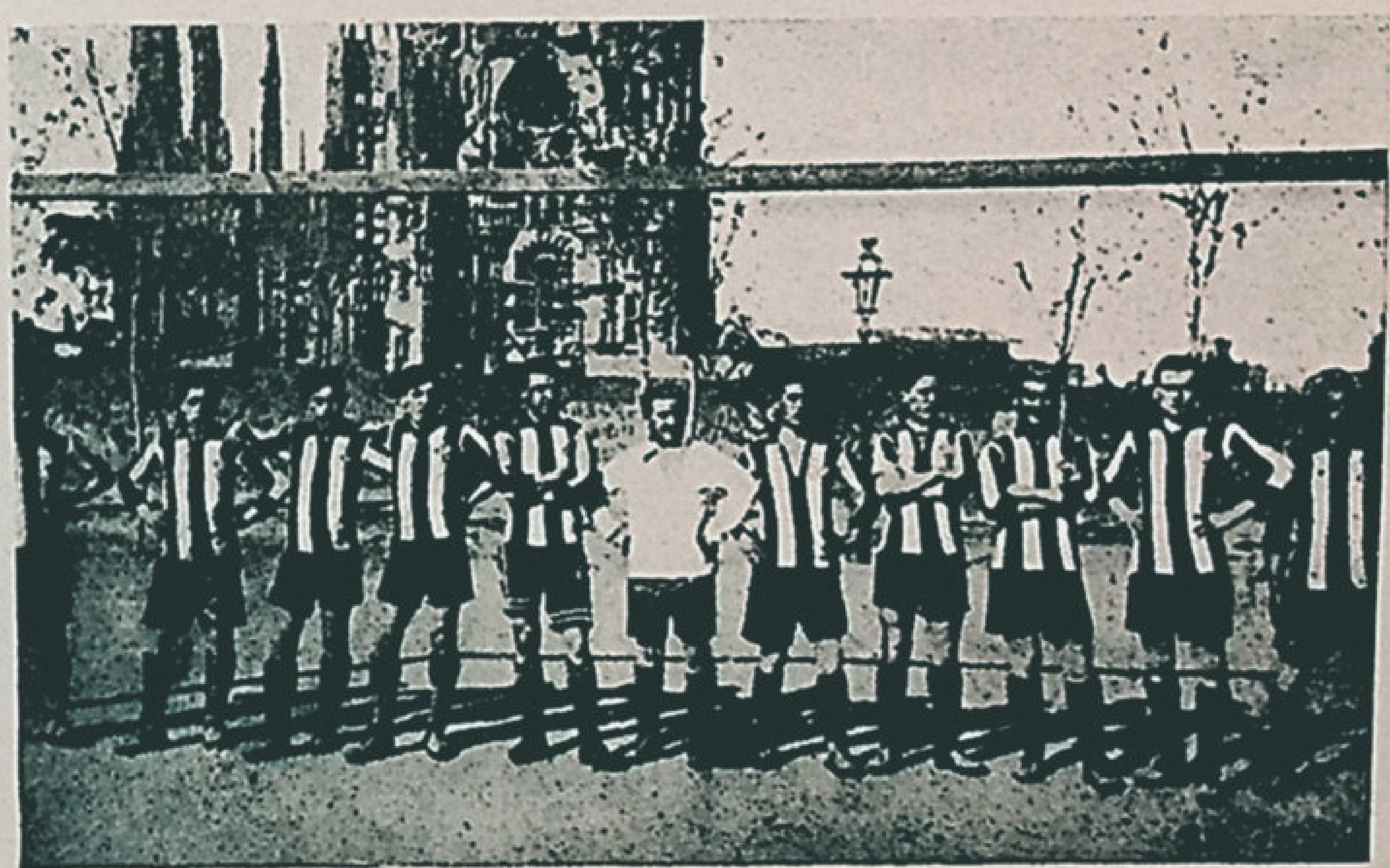
Malgré les renseignements que l'on possède sur le «Club Deportiu Europa», soit que ce club fut fondé en 1910, l'origine véritable de ce dernier remonte à l'année 1907, pendant laquelle, deux modestes clubs d'amateurs, l'un appelé «Provençal» et l'autre «Madrid», décidèrent de se fusionner pour tâcher d'obtenir conjointement ce que peut-être ils n'auraient jamais obtenu séparément.

Au moment de se fusionner, la première et principale préoccupation de leurs dirigeants, fut

In spite of its being said that the «Club Deportiu Europa» was founded in 1910 the real origin of the same goes back to the year 1910 when two modest amateur clubs called the «Provençal» and the «Madrid» decided to combine together to see if they could accomplish by their joint efforts what they had not been able to do alone.

When these two clubs had thus merged into one the first aim of their directorate was to join

Primer equip (1912) Primer equipo

Colet II
Barnet
Alonso
Suñé
Soler
Colet I

Coma
Martí
Martinez
Pelaó (B.)
Ventura

Premier équipe (1912) First team

de se fédérer, mais dans l'impossibilité de pouvoir satisfaire les droits d'entrée dans la Fédération, leur honorable initiative fracassa.

Cependent, à cette même époque, le bruit courut et arriva aux oreilles des enthousiastes de football, qu'il y avait un club fédéré, nommé «Europa», qui allait être rayé de la Fédération parce qu'il ne pouvait pas payer quelques reçus en retard. L'occasion ne pouvait pas mieux se présenter et elle fut immédiatement saisie. Les quelques sportifs précités, se chargèrent de la dette en suspens et prirent en conséquence le nom de «Club Deportiu Europa».

Dans l'année 1910, toutes les difficultés ayant été enfin vaincues, l'«Europa» résolut de prendre

the League. As however they they were unable to pay the entrance subscription to the League this praiseworthy endeavour came to nought.

It then however became known to football enthusiasts that one of the League clubs, by name «Europa», was about to be expelled from the League for nonpayment of outstanding dues.

There could not have been a better opportunity and it was immediately seized upon, the above mentioned sportsmen took over the outstanding debt and with it the name of the «Club Deportiu Europa».

In the year 1910, all dificulties having been overcome, the «Europa» decided to take part in the championship and performed in a very bril-

en el campionat, actuant de faisó brillantíssima.

La classificació obtinguda produí general sorpresa, puix que, després de partits disputadíssims, aconseguí el campionat del seu grup, i més tard, en lluita amb els restants campions de grup, el de Catalunya de segona lliga... que no va poder ostentar per haver estat desqualificat per desobeir les ordres de la Federació, perdent d'aquesta faisó els punts guanyats al «Barcino» i al «Catalònia» i quedant, per tant, classificat en segon lloc.

Des d'aquella data l'actuació de l'«Europa» continuà sempre en sentit ascendent, lluitant amb braó fins el punt d'arribar cada any a finalista del campionat.

A l'any següent d'haver estat fundat el grup «B» de primera categoria, havent quedat l'«Europa» campió de segona, va disputar la promoció amb el notable equip «Avenç del Sport», guanyant l'«Europa» per 1 a 0 i 4 a 0, respectivament, passant a dit grup.

L'equip que de faisó tan brillant conquerí per l'«Europa» el títol de campió de Catalunya el formaven Bordoy, Serra, Pech, Sunyer, F. Pelaó, Alonso, Bogunyà, Alegre, Nogués, B. Pelaó i Plaza.

Curta fou la permanència de l'«Europa» en el grup «B», ja que, seguint la seva triomfal marxa ascendent, va assolir, el primer any d'esser-hi, el campionat de Catalunya, fent-se mereixedor de disputar al darrer classificat en el grup «A» el dret a continuar figurant en el mateix.

ticipar en el campeonato, actuando de manera brillantísima.

La clasificación obtenida produjo general sorpresa, pues después de disputadísimos partidos, alcanzó el campeonato de su grupo y más tarde, en lucha con los restantes campeones de grupo, alcanzó el de Cataluña de segunda categoría... que no pudo ostentar por haber sido descalificado por desobediencia a las órdenes de la Federación, perdiendo de esta manera los puntos ganados al «Barcino» y al «Catalonia», quedando, por tanto, clasificado en segundo lugar.

Desde aquel momento la actuación del «Europa» continuó siempre en período ascendente, luchando siempre con el mejor entusiasmo, hasta el punto de llegar cada año a finalista del campeonato.

El año siguiente de haber sido fundado el grupo «B» de primera categoría, habiendo quedado el «Europa», campeón de segunda, disputó la promoción con el notable equipo «Avenç del Sport», ganando el «Europa» por 1 a 0 y 4 a 0, respectivamente, pasando a dicho grupo.

El equipo que de manera tan brillante conquistó para el «Europa» el título de campeón de Cataluña lo integraban Bordoy, Serra, Pech, Sunyer, F. Pelaó, Alonso, Bogunyà, Alegre, Nogués, B. Pelaó y Plaza.

Corta fué la permanencia del «Europa» en el grupo «B», ya que, siguiendo su triunfal marcha ascendente, alcanzó el primer año de figurar en él el campeonato de Cataluña, haciéndose merecedor de disputar al último clasificado en el grupo «A» el derecho de continuar figurando en el mismo.

Primer equip (1914) Primer equipo

Blasi
Serra
Balagué
Virgili
Baguñà

Pablo
Lòpez
Baeza
Pelaó (E.)
Querol

Premier équipe (1914) First team

CDE

C.D. EUROPA

part au championnat et procéda d'une façon très brillante.

Le classement obtenu produisit une surprise générale, car après des parties très disputées, il obtint le championnat de son groupe, et plus tard en lutte contre les champions des groupes restants, il obtint celui de Catalogne de seconde catégorie, titre qu'il ne put porter parce qu'il fut discalifié pour aovir désobéi aux ordres de la Fédération. Il perdit de la sorte les points gagnés au «Barcino» et au «Catalònia» et il fut par conséquent classé en second lieu.

Depuis ce moment, l'action de l'«Europa» continua toujours en augmentant en luttant toujours avec le plus grand enthousiasme qusqu'au point d'arriver chaque année à la finale du championnat.

L'année suivante après avoir fondé le groupe «B» de première catégorie, l'«Europa» étant resté champion de seconde, il disputa la promotion contre le notable équipe «Avenç del Sport», l'«Europa» gagnant par 1 à 0 et par 4 à 0, respectivement, et il passa dans ce dit groupe.

L'équipe qui d'une manière si brillante conquit pour l'«Europa» le titre de champion de Catalogne, était formé par: Bordoy, Serra, Pech, Sunyer, F. Pelaó, A. Couso, Bagunyà, Alegre, Nogués, B. Pelaó et Plaza.

La permanence de l'«Europa» dans le groupe «B», fut courte, attendu qu'en suivant sa marche triomphale ascendente, il obtint dans la première année de figurer dans ce dernier, le championnat de Catalogne, ayant merité de disputer au dernier classé dans le groupe «A», le droit de continuer dans celui-ci.

liant manner. The place they obtained produced a general feeling of surprise, after some very keenly contested matches it reached the head of its division, and later on, pitted against the other division champions, it became champion of Catalonia in the second division... not however being able to enjoy it as it was disqualified for disobedience to the orders of the League, thus losing the points it had gained in its matches against the «Barcino» and the «Catalonia» and remaining in the second place only.

From then on the play of the «Europa» was continually on the up grade it always was characterised by the greatest enthusiasm and every year it reached the finals in the championship.

The year after the «B» group of the First division had been formed, the «Europa», then being at the head of the Second division, played their promotion with the celebrated team «Avenç del Sport» winning by 1-0 and 4-0 and passing to the said group.

The team which so brilliantly won for the «Europa» the title of champion of Catalonia was made up as follows: Bordoy, Serra, Pech, Sunyer, F. Pelaó, Alonso, Bogunyà, Alegre, Nogués, B. Pelaó and Plaza.

Very short was the stay of the «Europa» in group «B». Continuing its triumphant upward progress, it secured, after a year's stay in it, the championship of Catalonia, and the right to challenge the last place club in the group «A», the right to remain in it.

Els equips "Admira", de Viena, i "C. D. Europa" en el partit celebrat el dia 25-12-1926

Les équipes "Admira", de Vienne, et "C. D. Europa" dans le mache célébré le 25-12-1926

Los equipos "Admira", de Viena, y "C. D. Europa" en el partido celebrado el 25-12-1926

The "Admira", of Vienna, and the "C. D. Europa" teams in the match played on the 25-12-1926

(Fot. Gaspar)

Primer equip
(1922-23)
Primer equipo

Premier équipe
(1922-23)
First team

Alcàzar
Serra
Olivella
Bordoy
Cros
Pelaó

Bonet
Julià
Artigas
Pellicé
Vidal

No vol dir això que la victòria de l'«Europa» tingués per causa l'escassa potencialitat dels restants clubs del seu grup, ja que finalitzà el campionat trobant-se empatat amb el «Júpiter» i fou precisament en el desempat on l'«Europa», vencent de nou totes les dificultats que s'oposaven al seu enlairament, va assolir el campionat.

En aquell temps l'equip de l'«Europa» l'integraven els jugadors Bordoy, Serra, B. Pelaó, Xavier, F. Pelaó, Barnet, Pellicer, Alegre, Sotillos, Nogués i Alcàzar.

Els partits de promoció per a pujar al grup «A» va jugar-los amb l'«Atlétic de Sabadell», darrer classificat de dit grup.

Els dos partits donaren a l'«Europa» dos esclatants victòries, guanyant per 7 a 0 i 9 a 0, demostrant palesament la seva extraordinària superioritat.

Ja en el grup «A», el sol fet de correspondre jugar a l'«Europa» de campionat contra el «Barcelona», «Español», etc., aportà al club en poc temps gran contingent de socis, traslla-

No quiere decir esto que la victoria del «Europa» tuviese por causa la escasa potencialidad de los restantes clubs de su grupo, ya que finalizó el campeonato encontrándose empatado con el «Júpiter» y fué precisamente en el desempate donde el «Europa», venciendo de nuevo todas las dificultades que se oponían a su encumbramiento, logró alcanzar el campeonato.

En aquellas fechas el equipo del «Europa» lo formaban los jugadores Bordoy, Serra, B. Pelaó, Xavier, F. Pelaó, Barnet, Pellicer, Alegre, Sotillos, Nogués y Alcázar.

Los partidos de promoción para ascender al grupo «A» jugólos con el «Atlètic de Sabadel», último clasificado de dicho grupo.

Los dos encuentros dieron al «Europa» dos resonantes victorias, ganando por 7 a 0 y 9 a 0, demostrando claramente su extraordinaria superioridad.

Ya en el grupo «A», el solo hecho de corresponder jugar al «Europa» de campeonato contra el «Barcelona», «Español», etc., aportó al club en poquísimo tiempo gran contingente de

Primer equip
(1923-24)
Primer equipo

Premier équipe
(1923-24)
First team

Alcàzar
Artigas
Olivella
Serra
Bordoy
Cros

Pelaó
Pellicé
Garrobé
Julià
Bonet

Copa "Matas-La Riva"

Cela ne veut pas dire que la victoire de l'«Europa» eut lieu à cause du peu de puissance des autres clubs restants de son groupe, attendu qu'il termina le championnat en se trouvant en ballottage contre le «Júpiter»; ce fut précisémment dans le ballottage où l'«Europa» vaincant de nouevau toutes les difficultés, qui s'opposaient à son élévation, il réussit par atteindre le championnat.

A ces époques, l'équipe de l'«Europa» était formé par les joueurs: Bordoy, Serra, B. Pelaó, Xavier, F. Pelaó, Barnet, Pellicer, Alegre, Sotillos, Nogués et Alcàzar.

Les parties de promotion pour monter au groupe «A», il les joua contre l'«Atlètic de Sabadell», le dernier classé du dit groupe.

Les deux rencontres donnèrent à l'«Europa» deux brillantes victoires, gagnant par 7 à 0 et par 9 à 0, démontrant de ce fait sa supériorité extraordinaire.

Une fois l'«Europa» dans le groupe «A» et le seul fait de jouer le championnat contra le «Barcelona», l'«Español», etc., apporta au club en très peu de temps, un grand contingent de sociétaires, et il se vit dans l'obligation de se

This does not imply that the victory of the «Europa» was due to weakness on the part of the other clubs of its group. It finished the championship tieing with the «Júpiter» and in was in the play off that the «Europa», again overcoming every difficulty to its elevation, managed to secure the championship.

The «Europa» team at that time was composed of the following players: Bordoy, Serra, B. Pelaó, Xavier, F. Pelaó, Barnet, Pellicer, Alegre, Sotillos, Nogués and Alcàzar.

The promotion matches for entry into the group «A» were played with the «Atlètic de Sabadell», lowest placed in that group.

The two meetings gave the «Europa» two resounding victories by 7-0 and 9-0 which showed very plainly its extraordinary superiority.

Once in group «A» the mere fact of the «Europa» having to play «Barcelona», «Español», etc., for the championship brought the club, in next to no time, a large contingent of members. The club thus found itself obliged to

Copa guanyada a Bilbao

dant-se el club al camp emplaçat entre els carrers d'Indústria, Cerdenya, Coello i Sicília.

Ja el primer any de jugar en el grup «A» va demostrar l'«Europa» posseir l'entusiasme necessari per afrontar els més forts enemics, empatant amb el «Barcelona» a tres gols i amb l'«Español» a dos, classificant-se, finalment, en quart lloc en el campionat de l'any 1919-20.

El campionat següent va jugar-lo d'una manera tan brillant, que arribà a empatar amb l'«Español» i decidint-se, finalment, la classificació a favor de l'«Europa».

La temporada 1921-22, també després d'aferrisada lluita en la qual empatà amb el «Barcelona», tornà l'«Europa» a classificar-se en segon lloc.

La temporada 1922-23 ha quedat en el record de tots els afeccionats europeistes com una gesta excepcional i admirable.

La victòria assolida a Girona per el «C. D. Europa» damunt el «Barcelona», encara que per la mínima diferència, va ésser el just premi a la marxa ascendent que, en perfecció de tècnica i estil, portava el primer equip del club gracienc.

L'equip que representà els colors de l'«Euro-

socios, viéndose obligado el club a trasladarse al campo emplazado entre las calles de Industria, Cerdeña, Coello y Sicilia.

Ya desde el primer año de jugar en el grupo «A» demostró el «Europa» poseer el entusiasmo necesario para afrontar los más fuertes contrincantes, empatando con el «Barcelona» a tres gols y con el «Español» a dos, clasificándose, finalmente, en cuarto lugar en el campeonato del año 1919-20.

El campeonato siguiente jugólo de manera tan brillante que llegó a empatar con el «Español» para el segundo lugar, decidiéndose, finalmente, la clasificación a favor del «Europa».

La temporada 1921-22, también después de enconada lucha en la cual empató con el «Barcelona», volvió a quedar el «Europa» en segundo lugar.

La temporada 1922-23 ha quedado en el recuerdo de todos los entusiastas europeístas como una hazaña excepcional y admirable.

La victoria lograda en Gerona por el «C. D. Europa» sobre el «Barcelona», aun siendo por la mínima diferencia, fué justo premio a la marcha ascendente que en el perfeccionamiento del estilo y de la técnica llevaba el primer team del club graciense.

El equipo que representó los colores del «Eu-

Equip vencedor del "Nacional" de Montevideo (5-7-1925) Equipo vencedor del "Nacional" de Montevideo

(Fot. Claret)

Equipe vainqueur du "Nacional" de Montevideo (5-7-1925) The team which beat the "Nacional" of Montevideo

Vidal, Alcàzar, Bordoy, Artisús, Cella, Serra, Cros, Pellicer, Armas, Pelaó, Alcoriza, Mauricio

transporter sur le terrain situé entre les rues de l'Industria, Cerdeña, Coello et Sicilia.

Déjà dans la première année où il joua dans le groupe «A», l'«Europa» démontra qu'il possédait l'enthousiasme nécessaire pour affronter les plus forts adversaires, résultant en ballottage contre le «Barcelona» à 3 gols et contre l'«Español» à 2, se classant finalement en quatrième lieu dans le championnat de l'année 1919-20.

Il joua le championnat suivant d'une façon si brillante qu'il arriva a un ballottage contre l'«Es-

remove to the ground situated between the streets Industria, Cerdeña, Coello and Sicilia.

From the very first year it played in group «A» «Europa» showed sufficient enthusiasm to face the most powerful opponents, it tied with «Barcelona» 3 goals all and with «Español» 2-2 finishing finally fourth in the championship for the year 1919-20.

In the following championship it played so brilliantly that it tied with the «Español» for

Primer equip 1925-26 · Primer equipo 1925-26

(Fot. Claret)

Primer équipe 1925-26 · First team 1925-26

Alcàzar, Lasarta, Serra, Mauricio, Pelaó, Cros, Armas, Alcoriza, Pellicer, Olivella, Bordoy

pañol» pour le second lieu, le classement fut finalement en faveur de l'«Europa».

La saison 1921-22, également après une lutte acharnée, dans laquelle il entra en ballottage contre le «Barcelona», l'«Europa» revint en second lieu.

La saison 1922-23 est restée dans la mémoire de tous les enthousiastes de l'«Europa», comme une prouesse exceptionnelle et admirable.

La victoire obtenue à Gérone par le «C. D. Europa», sur le «Barcelona», malgré être d'une même différence, fut le juste prix à sa marche ascendente que portait le premier team du club graciense dans la perfection de style et dans sa technique.

L'équipe qui représenta les couleurs de l'«Europa» à Gérone, était formée par : Bordoy, Ser-

second place which however finally fell to the «Español».

In the 1921-22 season after another fierce encounter in which it tied with the «Barcelona», the «Europa» again secured second place.

The season of 1922-23 will remain in the memory of all the enthusiasts followers of the «Europa» club as an exceptional and wonderful one for the club.

The victory gained at Gerona by the «C. D. Europa» over the «Barcelona» although the score was as before, was a fit reward for the progress the first team of the «Gracia Club» had made in improving their style and technique.

The team which bore the colours of the «Europa» in Gerona was composed as follows : Bor-

pa» a Girona estava format per Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Julià, Cros, Alegre i Alcàzar.

Una vegada guanyat el campionat regional, li correspongué a l'«Europa» disputar a les restants regions l'hegemonia del futbol hispànic, lluitant en primer lloc contra el campió d'Andalusia, «Sevilla F. C.», a qual club, continuant la per tots conceptes ponderada sèrie de

ropa» en Gerona estaba formado por Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Juliá, Cros, Alegre y Alcázar.

Una vez ganado el campeonato regional, le correspondió al «Europa» disputar a las demás regiones la hegemonía del futbol hispánico, luchando en primer lugar contra el campeón de Andalucía, el «Sevilla F. C.», al que, continuando la por todos conceptos ponderable serie

Selecció del «C. D. Europa» que va jugar contra l'«Hertha», a Berlín (19-6-1927)

Selección del «C. D. Europa» que jugó contra el «Hertha», en Berlín (19-6-1927)

Sélection du «C. D. Europa» qui joua contre le «Hertha», à Berlin (19-6-1927)

(Fot. Verlag Scherl)

Team selected from the «C. D. Europa» which played the «Hertha», in Berlin, on the 19-6-1927

Bordoy, Creixell, Montleón, Pellicer, Bestit, Pelaó, Gamis, Serra, Florenza, Mauricio
Artisús, Heinlein, Cros, Alcoriza, Alcàzar

victòries, va batre netament en els dos encontres celebrats, tant en el jugat a Barcelona com en el que es disputà a Sevilla.

Aquestes victòries enardiren als braus jugadors de l'«Europa» de tal manera, que en les semifinals del campionat, i en lluita contra el «Sporting», de Gijón, s'apuntaren dos nous i sorollosos triomfs, vencent al digne rival i quedant classificats per disputar la darrera batalla a l'«Athlètic», de Bilbao.

Arribà, per últim, la final del campionat, data esperada amb febrositat per jugadors i socis sense cap mena de distinció, i fou precisament en aquell partit memorable on l'«Europa» es consagrà definitivament, manifestant-se en la

de victorias, venció netamente en los dos encuentros celebrados, tanto en el jugado en Barcelona como en el que se disputó en Sevilla.

Enardecieron de tal manera estas victorias a los bravos jugadores del «Europa», que en las semifinales del campeonato, en lucha con el «Sporting», de Gijón, se apuntaron dos nuevos resonantes triunfos, batiendo al digno y fuerte rival, quedando clasificados para disputar la última batalla al «Athlétic» de Bilbao.

Llegó, por fin, la final del campeonato, fecha esperada con verdadera fiebre por jugadores y partidarios, y fué precisamente en aquel partido memorable donde el Europa se consagró definitivamente, manifestándose en plenitud de facul-

ra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Julià, Cros, Alegre et Alcàzar.

Une fois le championnat régional gagné, l'«Europa» dut disputer aux autres régions l'hégémonie du football hispano, en luttant en premier lieu, contre le champion d'Andalousie, le «Sevilla F. C.», lequel, continuant sous tous les rapports sa pondérable série de victoires, il vainquit nettement en deux rencontres, tant à Barcelone pour la première comme tant à Seville pour la seconde.

Ces victoires enhardirent tellement les braves joueurs de l'«Europa» que dans les demi-finales du championnat dans leur lutte contre le «Sporting» de Gijon, ils obtinrent deux nouveaux et brillants triomphes en battant le digne et fort rival, et en restant classé pour disputer la dernière bataille à l'«Atlètic» de Bilbao.

La finale du championnat arriva enfin, date attendue avec une vraie fièvre par les joueurs et leurs partisans. Ce fut précisément dans cette mémorable partie que l'«Europa» se consacra définitivement, montrant la plénitude de ses facultés, et en étonnant les leurs et les étrangers

doy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Juliá, Cros, Alegre and Alcàzar.

Once the regional championship had been won, it was for the «Europa» to dispute with the representatives of other regions the hegemony of Spanish football, by playing, firstly, against the champion club of Andalucia, the «Seville F. C.» and this club, continuing its in every way praiseworthy series of victories, it beat cleanly, in two matches played, one in Barcelona and one in Seville.

These victories so much encouraged the brave players of the «Europa» that in the semifinals of the championship, playing against the «Sporting» of Gijon, they scored two fresh resounding triumphs and by beating this strong and worthy rival reached the last final match to be played against the «Atlétic» of Bilbao.

The final of the championship arrived at last, the date was avaited with a fever of excitement by the players and their supporters. In the memorable match which followed was when the «Europa» definitely rose to the occasion, showed the fullness of its capabilities and astonished

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Trophées gagnés en différents partis

Trophies won in different matches

ANTONI ALCÁZAR

FRANCESC ALCORIZA

CARLES BESTIT

plenitut de les seves facultats, deixant astorats a propis y estranys, i de faisó especial a l'«Athlètic Club», de Bilbao, aquell «Athlètic» nou voltes campió, que no creia trobar-se amb un rival que posés en la lluita tant d'entusiasme i tanta fogositat com posaren els valents representants del «C. D. Europa» en aquell encontre, perdut per 1 a 0 després d'un domini aplastant de l'«Europa».

Representaven els colors de Catalunya i de l'«Europa» en la final del campionat d'Espanya: Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Julià, Cros, Olivella i Alcàzar.

tades, dejando asombrados a propios y extraños y de manera especial al «Athlétic Club», de Bilbao, aquel «Athlétic» nueve veces campeón, que no creía encontrarse con un rival que pusiese en la lucha tanto entusiasmo y fogosidad como pusieron los valientes representantes del «C. D. Europa» en aquel encuentro, perdido por un gol a cero después de un dominio aplastante del «Europa»...

Representaban los colores de Cataluña y del «Europa» en la final del campeonato de España: Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Juliá, Cros, Olivella y Alcázar.

A partir de esta fecha, el popular club gra-

MANUEL CROS

LLATZER FLORENZA

DAVID GAMIS

(Fots. Claret)

EDUARD MARTINEZ

CANDID MAURICIO

ESTEVE PELAÓ

et d'une manière spéciale l'«Atlètic Club», de Bilbao, cet «Atlètic» neuf fois champion qui ne croyait pas se rencontrer avec un rival qui mette dans la lutte autant d'enhousiasme et de vigueur comme firent les vaillants représentants de l'«Europa» dans cette rencontre, perdant par un goal à zéro, après avoir été dominé d'une façon écrasante par l'«Europa».

Les couleurs de Catalogne et de l'«Europa» dans la finale du championnat d'Espagne, étaient représentés par : Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Julià, Cros, Olivella et Alcàzar.

A partir de cette date, le populaire club gra-

both its own people and outsiders especially the Bilbao.

«Atlètic» nine times champions who never thought they were going to meet with a rival who would bring to the struggle such fiery enthusiasm as did the valiant representatives of the «C. D. Europa» in that match, lost by one goal to nil after a crushing superiority on the side of the «Europa».

The following wore the colours of Catalonia and of the «Europa» in the final of the Spanish championship : Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelaó, Artizus, Pellicer, Julià, Cros, Olivella and Alcàzar.

JOAN PELLICER

PERE SERRA

(Fots. Claret)

A partir d'aquesta data el popular cercle gracienc ha continuat mantenint-se en la categoria assolida, mostrant-se sempre ferm rival del «Barcelona» i «Español», a quin club, especialment, ha proporcionat més d'una ensopegada.

L'«Europa», a la temporada 1927-28, va conquistar el segon lloc en el campionat de Catalunya, darrera el «F. C. Barcelona», quedant en quart lloc en les eliminatòries de grup per al campionat d'Espanya.

De l'historial deportiu del «C. D. Europa» cal fer remarcar els partits que amb l'equip «Nacional» uruguai va jugar, abans de l'Olimpíada de París, assolint l'honor d'ésser els primers guanyadors dels que havien d'ésser campions olímpics.

Pot també enorgullir-se el «C. D. Europa» d'haver estat un dels factors més importants en el desenrotllament de l'afecció catalana, presentant una gran quantitat d'equips estrangers d'excepcional vàlua, a més de que quasi tots els clubs de primera categoria d'Espanya han desfilat pel seu camp.

Entre els més importants clubs estrangers que han lluitat contra el club de Gràcia recordem el «Middlessex Wanderers», «Turfnell Park», «Durham City», «Birmingham», «F. C. Cette», «Grandjansky», «Wacker», «Enster», «Wienner», «N. A. C. de Breda», «U. T. E.», «Union Saint-Gilloise», «Alessandria», «Porto», «Admira», etc., etc.

Sobre tot els partits amb el «Birmingham» varen donar lloc a que es conegués a Barcelona el més depurat estil dels professionals anglesos. I en la seva segona visita l'«Europa» va aconseguir un dels triomfs més formidables del seu historial esportiu, guanyant a aquests excellents jugadors d'una manera rotunda.

ciense ha continuado manteniéndose en la categoría alcanzada, mostrándose siempre firme rival del «Barcelona» y «Español», club éste, especialmente, al que ha proporcionado más de un serio tropiezo.

El «Europa», en la temporada 1927-28, conquistó el segundo lugar en el campeonato de Cataluña detrás del «F. C. Barcelona», quedando en cuarto lugar en las eliminatorias de grupo para el campeonato de España.

Del historial deportivo del «C. D. Europa» son de notable relieve los partidos que con el equipo nacional uruguayo jugó antes de la Olimpiada de París, obteniendo el honor de ser los primeros vencedores de los que habían de ser campeones olímpicos.

El «C. D. Europa» puede vanagloriarse de haber sido uno de los factores más importantes en el desenvolvimiento de la afición catalana, presentando una gran cantidad de equipos extranjeros de excepcional valía, además de que casi todos los clubs de primera fila de Cataluña y de España han desfilado por su campo.

Entre los más importantes equipos extranjeros que han luchado contra el club de Gracia recordamos el «Middlessex Wanderers», «Turfnell Park», «Durham City», «Birmingham», «F. C. Cette», «Grandjansky», «Wacker», «Enster», «Wienner», «N. A. C. de Breda», «U. T. E.», «Union Saint-Gilloise», «Alessandria», «Porto», «Admira», etc., etc.

Sobre todo, los partidos con el «Birmingham» dieron lugar a que se descubriera en Barcelona el más depurado estilo de los profesionales ingleses. Y en su segunda visita el «Europa» consiguió uno de los triunfos más formidables de su vida deportiva venciendo a estos grandes jugadores de una manera rotunda.

cien, a continué à se maintenir dans la catégorie atteinte, se montrant toujours ferme rival du «Barcelona» et de l'«Español», ce dernier club fut spécialement celui auquel il proportionna plus d'obstacles.

L'«Europa» pendant la saison de 1927-28, conquit le second lieu dans le championnat de Catalogne, derrière du «F. C. Barcelona», restant en quatrième lieu dans les éliminatoires de groupe pour le championnat d'Espagne.

Dans l'histoire sportive du «C. D. Europa», il faut ressortir les parties qu'il joua contre l'équipe national uruguay, parties effectuées avant celle de l'Olympiade de Paris, obtenant l'honneur d'être les premiers vainqueurs de ceux qui devaient être champions olympiques.

Le «C. D. Europa» peut se vanter d'avoir été un des facteurs les plus importants pour le développement de l'enthousiasme catalan, en présentant une grande quantité d'équipes étrangères d'une valeur exceptionnelle, en sus de ce que presque tous les clubs de Catalogne et d'Espagne ont defilés sur son terrain.

Entre les équipes étrangères des plus importantes, qui ont lutté contre le club de Gràcia, nous nous rappelons le «Middlessex Wanderers», «Turfnell Park», «Durham City», «Birmingham», «F. C. Cette», «Grandjansky». «Wacker», «Enster», «Wienner», «N. A. C. de Breda», «U. T. E.», «Union Saint-Gilloise», «Alessandria», «Porto», «Admira», etc., etc.

Surtout les parties contre le «Birmingham», qui donnérent lieu à ce que le pure style des professionnels anglais se dévoila á Barcelone. Et dans sa seconde visite, l'«Europa» obtint un des triomphes les plus formidables de sa vie sportive, en vainquant ces grands joueurs d'un façon radicale.

From that date on the popular Gracia club has kept itself in the class it then attained, always showing itself a strong rival of the «Barcelona» and «Español» clubs, this latter having often received a serious beating at its hands.

The «Europa», in the season 1927-28 took second place in the championship of Catalonia, behind the «Barcelona F. C.» and took fourth place in the preliminary group rounds for the championship of Spain.

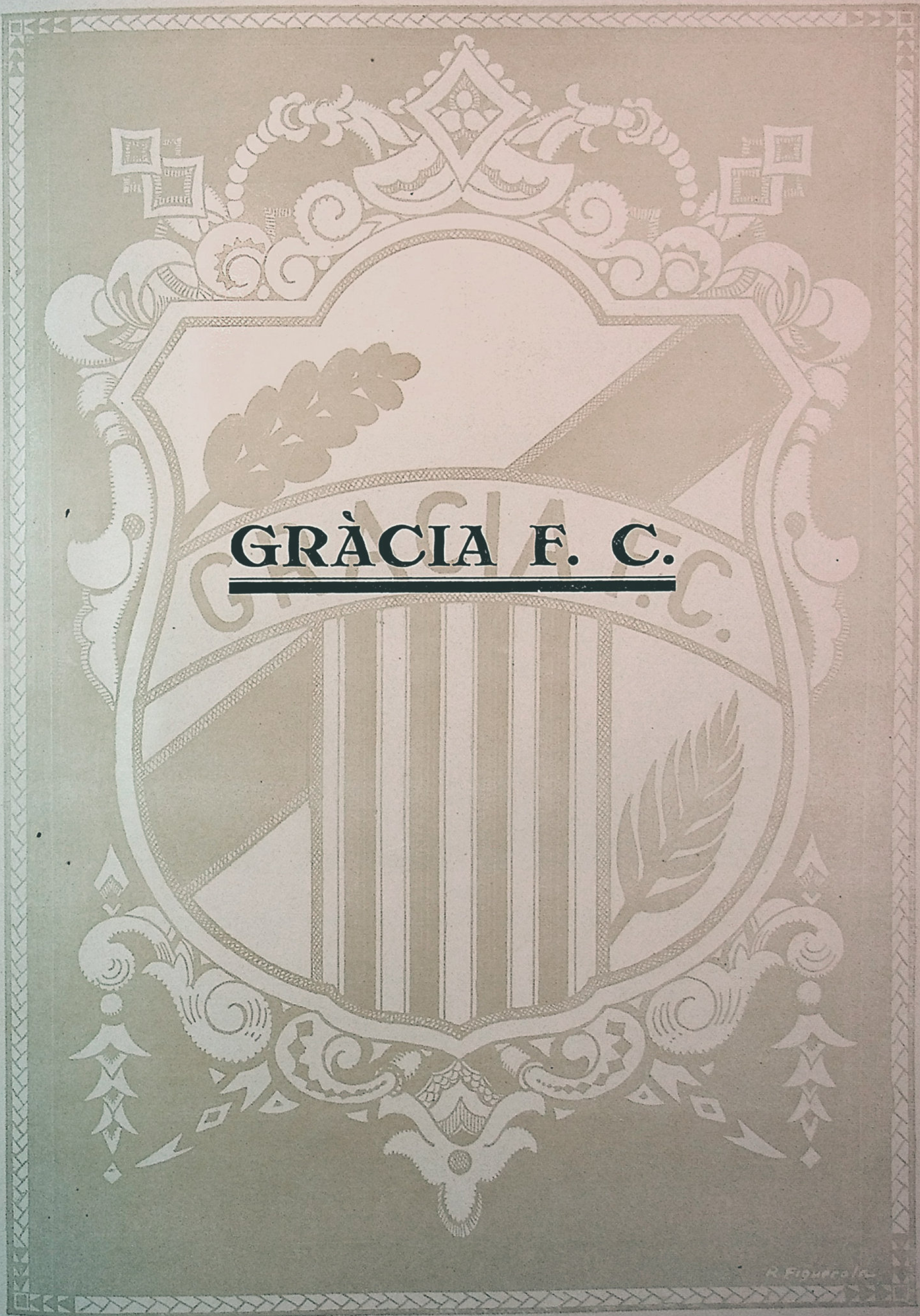
In the history of the «C. D. Europa» the matches which it played with the national Uruguayan team before the Olympiade of Paris. It obtained thereby the honour of being the first winners of those who were to be Olympian champions.

The «C. D. Europa» can boast of being one of the most important factors in the development of Catalan interest in football. It brought over a large number of foreign teams of exceptional ability. Not only this but nearly all the leading clubs of Catalonia and Spain have played on its ground.

Among the most important foreign teams which have played against the Gracia club we may mention the «Middlessex Wanderers», «Turfnell Park», «Durham City», «Birmingham», «F. C. Cette», «Grandjansky», «Wacker», «Enster», «Wienner», «N. A. C. of Breda», «U. T. E.», «Union Saint Gilloise», «Allessandria», «Porto», «Admira», etc.

The matches with the «Birmingham» club especially have been the means of showing Barcelona the most refined style of English professionals. In their second visit, «Europa» secured one of their most splendid victories in all their sporting life beating these great players in a very thorough manner.

GRÀCIA F. C.

GRÀCIA F. C.

A mitjans del mes de setembre de l'any 1905, tres entusiastes afeccionats, anomenats Josep Graells, Leandre Rosselló i Joaquim Just, varen determinar la fundació d'un club de futbol que, a proposta del darrer dels nomenats, acordaren es titularia «F. C. Espanya».

A mediados de septiembre de 1905 tres jóvenes entusiastas, llamados José Graells, Leandro Rosselló y Joaquín Just, decidieron la fundación de un club de futbol, el que, a propuesta del último de los nombrados, debía llamarse «F. C. Espanya».

Equip fundador — "F. C. ESPANYA" — Equipo fundador

Equipe fondateur — (1905) — Original team

Salvo, Baró, Prades, Olivé, Mariné, Graells, Sabaté, Castillo, Vernet, Boguñà, Zarzuelo

Pres definitivament l'acord, varen comprar entre els tres una pilota reglamentària, cosa de capital importància en aquella època, i varen entrevistar-se amb diferents amics, els qui, al veure la facilitat amb què podrien dedicar-se a la pràctica del seu esport predilecte, varen adherir-se amb entusiasme, en forma tal que, vuit dies després, tenien ja format i equipat un equip, concertant partits en el camp dels adversaris.

Va jugar el «F. C. Espanya» el seu primer partit inaugural el primer diumenge d'octubre de 1905, contra el segon equip del «F. C. Bar-

Tomado definitivamente el acuerdo, compraron entre los tres una pelota reglamentaria, cosa de capital importancia en aquella época, y se entrevistaron con diferentes amigos, los que, al ver la facilidad con que podrían dedicarse a su deporte favorito, se adhirieron con entusiasmo, en forma tal que ocho días después tenían ya equipado un once, concertando partidos en terreno de los adversarios.

Jugó el «F. C. Espanya» su primer partido inaugural, el primer domingo de octubre de 1905, con el segundo equipo del «F. C. Bar-

GRÀCIA F. C.

Vers la moitié du mois de septembre 1905, trois jeunes enthousiastes, MM. Josep Graells, Leandre Rosselló et Joaquim Just, décidèrent de fonder un club de football. Ce club selon la proposition que fit le dernier de ces jeunes gens, devait s'appeler le «F. C. Espanya».

About the middle of september, 1905, three enthusiastic youths Josep Graells, Leandre Rosselló and Joaquim Just, decided to start a football club which on the suggestion of the lastnamed was to be called the «F. C. Espanya».

Primer equip — "F. C. ESPANYA" — Primer equipo

Premier équipe — (1909) — First team

Reguera, Bau, Olivé, Poch, Vernet, Baró, Mariné, Duval, Graells, Passani, Miguel, Ramírez

S'étant mis définitivement d'accord, ils achetèrent entre tous les trois un ballon réglementaire, ce qui à cette époque était une chose importante et capitale. Ils visitèrent ensuite quelques amis. Ceux-ci voyant la facilité avec laquelle ils pourraient se consacrer à leur sport favori, accédèrent avec enthousiasme à leur invitation, de telle façon que huit jours après, ils purent former un onze, et combiner des parties sur le terrain de leurs adversaires.

Le «F. C. Espanya» joua sa première partie inaugurale, le dimanche premier octobre 1905,

The idea being finally approved, the three between them bought the regulation ball, a very important point in those days, and they set out to interview various friends. The ease with which they could devote themselves to their favourite sport caused these friends to join up with enthusiasm and eight days later they had already formed an eleven and fixed up matches on their adversaries ground.

The «F. C. Espanya» played its first match on the first Sunday in October 1905. Its oppo-

celona», al que va guanyar per tres gols a dos. Després va anar jugant amb els segons equips dels pocs clubs aleshores existents, «Català», «X» i primer del «Salud S. C.», als que va guanyar la majoria de les vegades.

Enardit per l'èxit, no va vacillar el següent any a afiliar-se a la «F. C. C. F.», prenent part en el campionat amb la denominació de *junior*, lluitant amb els segons equips *seniors* dels abans dits clubs.

El primer partit de campionat en què va prendre part el «F. C. Espanya» va celebrar-se a primers de gener de 1907 en el camp del «F. C. Barcelona» contra el «F. C. X.», al que va guanyar per tres gols a un.

El mateix any va assolir el primer lloc de la seva categoria, inscrivint-se seguidament a un concurs d'estiu, organitzat pel «Salud S. C.», quedant en segon lloc després d'aferriçada lluita.

L'any 1908 va passar a primera categoria, perdent solament amb el «F. C. X.» i amb el «F. C. Barcelona», quedant en tercer lloc.

El 1909 va adquirir l'«Espanya» un camp de joc al final del carrer d'Entenza, encreuament amb el de València. Per a celebrar aquest aconteixement va organitzar un concurs en el

celona», al que venció por tres gols a dos. Seguidamente fué jugando con los segundos equipos de los pocos clubs entonces existentes, «Català», «X» y primero del «Salud S. C.», a los que venció la mayoría de las veces.

Enardecido por la serie de éxitos logrados, no vaciló en afiliarse a la F. C. C. F. el siguiente año, tomando parte entonces en el campeonato con la designación de *junior* y teniendo que contender con los segundos equipos *seniors* de los antedichos clubs.

El primer partido de campeonato en que figuró el «F. C. Espanya» se celebró a primeros de enero de 1907 en el campo del «F. C. Barcelona» con el «F. C. X.», venciéndole por tres gols a uno.

El citado año obtuvo el primer lugar en su clasificación, inscribiéndose, a continuación, en un concurso de verano organizado por el «Salud S. C.», quedando segundo tras empeñada lucha.

En 1908 pasó a primera categoría, perdiendo tan sólo con el «F. C. X.» y el «F. C. Barcelona», quedando, por consiguiente, tercero.

El año 1909 adquirió el «Espanya» un campo de juego al final de la calle de Entenza, cruce con la de Valencia. Para celebrar dicho acontecimiento organizó un concurso en el que se ins-

Primer equip — "F. C. ESPANYA" — Primer equipo

Premier équipe — (1913) — First team

Bellavista, Salvo, Farriols, Salvo P., Mariné, Prat, Casellas, Villena, Baró, Passaní, Cella, Raich

contre le second équipe du «F. C. Barcelona», qu'il vainquit par trois goals à deux. Immédiatement après, il joua contre les deuxièmes équipes des clubs, qui à cette époque étaient peu nombreux ; le «Català», «X», et contre le premier équipe du «Salud S. C.», qu'il vainquit le plus grand nombre de fois.

L'année suivante, enhardi par le nombre de succés obtenus, il n'hésita pas à s'affilier à la F. C. C. F. Il prit part alors au championnat sous le nom de *junior*, et il dut lutter contre les deuxièmes équipes *seniors* des clubs précités.

La première partie de championnat dans laquelle le «F. C. Espanya» figura, eut lieu dans

nents were the second eleven of the «F. C. Barcelona» and it beat them by 3-2. It sent on at once to play the second elevens of the few clubs then existing, «Català», «X», and the first eleven of the «Salud F. C.» generally finding themselves the winners.

Encouraged by this series of successes it was not long before it became affiliated to the F. C. C. F. which it joined the following year taking part in the championship called *junior* having to meet the *senior* second elevens of the aforementioned clubs.

The first championship match in which the «F. C. Espanya» figured took place in the early

Selecció de veterans del "F. C. Espanya" en un partit jugat en 1925

Selección de veteranos del "F. C. Espanya" en un partido jugado en 1925

Sélection de vétérans du "F. C. Espanya" dans un matche joué en 1925

Selected team of veterans the "F. C. Espanya" in a match played in 1925

les premiers jours de janvier 1907, sur le terrain du «F. C. Barcelona», contre le «F. C. X.», qu'il vainquit par trois goals à un.

Dans la même année, il obtint la première place dans sa catégorie. Ensuite, dans un concours d'été, organisé par le «Salud S. C.», il se classa second après une lutte acharnée.

En 1908, le «F. C. Espanya» passa à la première catégorie. Il perdit seulement contre le «F. C. X.», et contre le «F. C. Barcelona», se classant par conséquent troisième.

Dans l'année 1909, l'«Espanya» acquit un terrain de jeu à l'extrémité de la rue Entenza, au croisement de la rue de Valencia.

Dans le but de célébrer cet événement, il

days of January 1907 on the «Barcelona F. C.» ground. It played the «X» club and beat them by 3-1.

In the year mentioned it obtained the leading position in its own division and entered for a summer competition organized by the «Salud F. C.» in which it reached second place after a severe struggle.

En 1908 it was promoted to the first division, the only matches it los were with the «X» club and the «Barcelona F. C.», thus coming out third.

In the year 1909 the «Espanya» secured a playing round in Entenza-street at the end where it crosses Valencia-street.

que varen inscriure-s'hi el «C. D. Español», el «F. C. Barcelona», el «Català S. C.», el «Galeno F. C.» y el «Central F. C.», guanyant l'«Espanya» el segon lloc de la classificació. Aquest any, com tots els altres, fins el 1912-13, l'«Espanya» va quedar en tercer lloc en el campionat de Catalunya.

L'any 1911-12, després d'haver guanyat totes les proves eliminatòries, va presentar-se per primera vegada al campionat d'Espanya, perdent a la semifinal per tres gols a zero amb el «F. C. Barcelona».

cribieron el «C. D. Español», el «F. C. Barcelona», el «Català S. C.», el «Galeno F. C.» y el «Central F. C.», ganando el «F. C. Espanya» el segundo lugar de la clasificación. Aquel año, como todos los demás hasta el de 1912-13, quedó en tercer lugar en el campeonato de Cataluña.

En el año 1911-12, después de haber ganado todas las pruebas eliminatorias, se presentó por vez primera en el campeonato de España, perdiendo en la semifinal por tres gols a cero con el «F. C. Barcelona».

Primer equip — "GRACIA F. C." — Primer equipo

Premier équipe — (1927-28) — First team

Roig, Ubiach, Melichón, Prat, Soler, Lletchós, Plaza, Pascual, Ferrés, Cortés, Santamaria, Obiols

Resultant insuficient el seu terreny, i en vista del gran increment pres pel club, va traslladar aquest el seu camp de joc al solar format per l'encreuament dels carrers de Rosselló, Villarroel i Còrsega. Aquest canvi va tenir lloc l'any 1911.

El 1912-13 va ésser per primera vegada campió de Catalunya. Amb l'equip incomplet, va assistir al campionat d'Espanya, que es va celebrar a Madrid, arribant a semifinalista, perdent amb el «Racing Club» d'Irún per un gol a zero.

La temporada 1913-14 va tornar a ésser campió de Catalunya. En el campionat d'Espanya

Resultando insuficiente su terreno, y en vista del gran incremento tomado por el club, trasladó éste su campo de juego al solar formado por la manzana situada entre las calles de Rosellón, Villarroel y Córcega. Esta reforma tuvo lugar el año 1911.

El año 1912-13 fué por primera vez campeón de Cataluña. Con su equipo incompleto asistió al campeonato de España, que se celebró en Madrid el propio año, llegando a semifinalista, perdiendo con el «Racing Club» de Irún por un gol a cero.

En 1913-14 volvió a ser campeón de Cataluña, eliminó a todos sus rivales en el campeo-

GRACIA F.C.
GRACIA F.C.

organisa un concours, auquel s'inscrirent le «C. D. Español», le «F. C. Barcelona», le «Català S. C.», le «Galeno F. C.» et le «Central F. C.». Le «F. C. Espanya» gagna la seconde place du classement. Cette année comme toutes les années suivantes, jusqu'en 1912-13, il conserva la troisième place dans le championnat de Catalogne.

Dans l'année 1911-12, après avoir gagné toutes les épreuves éliminatoires, il se présenta pour la première fois pour le championnat d'Espagne, et perdit dans la demi-finale par trois goals à zéro, contre le «F. C. Barcelona».

To celebrate this event it organized a competition and obtained the entries of the «C. D. Español», the «F. C. Barcelona», the «Català S. C.», the «Galeno F. C.» and the «Central F. C.». The «Espanya» reached second place. In that year, as in all the remaining years up to that of 1912-13 it took third place in the championship of Catalonia.

In the year 1911-12 after having won all the preliminary rounds, it appeared for the first time playing for the championship of Spain and lost in the semifinal by 3-0 to the «Barcelona F. C.».

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Trophées gagnés en différents partis

Trophies won in different matches

Son terrain devenant insuffisant en égard au gran accroissement que prenait le club, l'«Espanya» transporta son terrain de jeu, sur un terrain vague formé par l'îlot de maisons comprises entre les rues de Rosellón, Villarroel et Córcega. Cette réforme eut lieu l'an 1911.

Dans l'année 1912-13, il fut pour la première fois champion de Catalogne. Avec une équipe incomplète, il assista au championnat d'Espagne, qui fut célébré à Madrid cette même année, et il arriva à la demi-finale, perdant contre le «Racing Club» d'Irún, par un goal à zéro.

En 1913-14, il fut encore champion de Catalogne. Il élimina tous ses rivaux dans le championnat d'Espagne et perdit dans la finale contre l'«Atlètic» de Bilbao à Irún, par deux goals à un, malgré aovir joué avec trois suppléants.

Dans la même année 1914, le «F. C. Es-

As its own ground was found to be too small, owing to the great increase of membership of the club, it removed its playing ground to the site formed by the block between the streets Rosellón, Villarroel and Córcega. This improvement took place in 1911.

In 1912-13 it became for the first time champion of Catalonia. With an incomplete team it took part in the championship of Spain held in Madrid that same year and arrived at the semifinal which it lost by 1-0 to the «Racing Club» of Irun.

In 1913-14 it again became champion of Catalonia, it beat all its first opponents for the championship of Spain, but lost in the final to the «Atlètic Club» of Bilbao at Irun by two goals to one, here it had to play with three substitutes.

eliminà tots els seus rivals, perdent la final amb l'«Atlètic Club» de Bilbao, a Irún, per 2 a 1, malgrat jugar amb tres suplents.

El mateix any, guanyant a tots els clubs que jugaven la «*Challenge* dels Pirineus», va assolir el «F. C. Espanya», per un any, la possessió de dit trofeu.

L'any següent va quedar en tercer lloc, i el 1916-17 va assolir per tercera vegada el campionat de Catalunya. Al prendre part en el campionat nacional va arribar a semifinalista, perdent per un penal, amb el «Real Madrid», després d'haver jugat quatre partits amb el mateix per a desfer els empats haguts.

L'any 1923, a fi de poder millorar la seva vida esportiva, va acordar el «F. C. Espanya» fusionar-se amb el aleshores modest «Gràcia F. C.», adoptant el nom de dita entitat, traslladant-se al cor de la popular barriada gracienca i instalant el camp de joc en la prolongació dels carrers Travessera, Balmes i Alfons XIII.

Va inaugurar el camp jugant un interessant partit contra l'«Ilford», de Londres. Els dies 14 i 16 de setembre el «Gràcia» va celebrar els partits de promoció contra l'«Iluro», de Mataró, com a conseqüència d'haver quedat l'«Espanya» a la qua del grup «B», guanyant amb dos partits pel mateix resultat de dos a un.

El següent campionat va quedar el «Gràcia» en el segon lloc de la classificació i al fer-se l'ampliació del grup «A» a vuit clubs, va passar, junt amb el «Terrassa», a la superior categoria.

Aquest primer campionat en el grup «A» va acabar-lo empatat amb el «Martinenc» a set punts pel darrer lloc. El següent any va quedar classificat en cinqué.

nato de España y perdió en la final con el «Atlétic Club» de Bilbao, en Irún, por dos gols a uno, a pesar de jugar con tres suplentes.

El mismo año 1914, el «F. C. Espanya», batiendo a todos los clubs que tomaron parte en la «*Challenge* de los Pirineos», logró por un año la posesión del preciado trofeo.

Al año siguiente quedó en tercer lugar y en 1916-17 logró ser por tercera vez campeón de Cataluña. Al tomar parte en el campeonato español llegó a semifinalista, perdiendo por un *penalty* con el «Real Madrid» después de haber jugado cuatro partidos con el mismo para deshacer los empates existentes.

En el año 1923, a fin de poder mejorar su vida deportiva, acordó el «F. C. Espanya» fusionarse con el entonces modesto «Gracia F. C.», adoptando el nombre de dicha entidad y trasladándose al centro de la popular barriada graciense, instalando su campo en la prolongación de las calles Travesera, Balmes y Alfonso XII.

Inauguró el campo jugando un interesante partido contra el «Ilford» de Londres. Los días 14 y 16 de septiembre el «Gracia» celebró los partidos de promoción contra el «Iluro» de Mataró, como consecuencia de haber quedado el «Espanya» colista del grupo «B», ganando ambos partidos por el mismo resultado de dos a uno.

En el siguiente campeonato quedó el «Gracia» en el segundo lugar de la clasificación, y al hacer la ampliación del grupo «A» a ocho clubs pasó, junto con el «Terrassa», a la máxima categoría.

Este primer campeonato en el grupo «A» lo finalizó con el «Martinenc» a siete puntos para el último lugar. En el siguiente año quedó clasificado en quinto lugar.

panya», battant tous les clubs qui prirent part au «*Challenge* des Pyrénées», obtint pour un an la possession du précieux trophée.

L'année suivante il resta en troisième position, et en 1916-17, il fut pour la troisième fois champion de Catalogne. Dans le championnat espagnol, dans lequel il prit part, il arriva à la demi-finale, perdant pour un *penalty* contre le «Real Madrid», après avoir joué quatre parties avec ce dernier, afin de défaire les ballottages existant.

Dans l'année 1923, afin de pouvoir améliorer sa vie sportive, le «F. C. Espanya» décida de se fuisonner avec le «Gracia F. C.», alors modeste club. Il adopta le nom de cette société, et se transporta au centre du populaire quartier de Gracia, et installa son terrain sur le prolongement des rues Travesera, Balmes et Alfonso XII.

Il inaugura son nouveau terrain en jouant une intéressante partie contre le «Ilford» de Londres. Les 14 et 16 septembre, le «Gràcia» effectua les parties de promotion contre le «Iluro» de Mataró, cela parce que l'«Espanya» était resté coliste du groupe «B». Le «Gràcia» gagna les deux parties avec un même résultat de deux à un.

Dans le championnat suivant, le «Gràcia» se plaça en second lieu dans le classement, et, en efectuant l'ampliation du groupe «A», à huit clubs, il passa conjointement avec le «Terrassa» à la catégorie maximum.

Il termina ce premier championnat dans le groupe «A», par un ballottage contre le «Martinenc» par sept points pour la dernière place. Dans l'année suivante, il se classa en cinquième lieu.

In the same year 1914, the «F. C. Espanya», by beating all the clubs which took part in the «*Challenge* of the Pyrenees», held for one year the much prized trophy.

Next year it was placed third but in 1916-17 it succeeded in becoming for the third time champion of Catalonia. In the Spanish championship it got into the semi-final but lost by a penalty goal to the «Real Madrid» after baving played four matches with it to decide ties.

In the year 1923, to strengthen its sporting life, the «F. C. Espanya» decided to join forces with the then modest «Gracia F. C.» taking its name and moving its headquarters to the centre of the popular district of Gracia. Its playing ground was established in the prolongation of the streets Travesera, Balmes and Alfonso XII.

The new ground was inaugurated by the playing of an interesting match against the «Ilford Club», of London. On the 14th and 16th September the Gracia club played the promotion matches against the «Iluro» of Mataró owing to the «Espanya» having sunk to the bottom of the «B» group. It won both matches by the same figures 2-1.

In the following championship Gracia took the second place and when the group «A» was increased to eight clubs it passed with «Terrassa» to the higher division.

In the first championship in group «A» it finished tieing with the «Martinenc» club with 7 points for the lowest place. It the following it was placed fifth.

ILVRO S.C.
ILVRO S.C.
CDJ
JVPITER C.D.
JVNIOR
E F C
F J C
SARRIA
JVNIOR F.C.
S.D.A.
L'ALIANÇA S.D.
MARGARIT
CD
MARGARIT C.D.
C.E_M.
C.D'E. MANRESA
F.C.M.
MARTINENC F.C.

AUSA
VICH
MARIÀ-AVSA F.C.
MASNOV C.D.
S C M
MERCANTIL S.C
SPORT-CLUB
MOLLET
MOLLET S.C
NOIA C.E.
NEW CATALONIA
Barcelona
NEW-CATALONIA F.C
C D O
C.D. OLESA
F. C. P.

C. D. JÚPITER

Un grup d'afeccionats al popular esport, de la industriosa barriada del Poble Nou, fundà l'any 1912 el que avui és campió de Catalunya del grup «B» de primera categoria, el «Club Deportiu Júpiter».

La temporada 1912-13, o sigui la corresponent a l'any de la seva fundació, el «Club Deportiu Júpiter» prengué part ja en el campionat de Catalunya de segona categoria, assolint un èxit verament esclatant, guanyant el campionat de Catalunya de segons equips i classificant els altres tres que presentà a la lluita, fins a la màxima posició de tercers, cada un en el seu respectiu grup.

La classificació obtinguda fou: Primer equip, tercer lloc; segon equip, primer lloc; tercer equip, tercer lloc; infantil, segon lloc.

Malgrat la puixança del club i l'inexhaurible entusiasme dels

Un grupo de aficionados al popular deporte, de la industriosa barriada de Pueblo Nuevo, fundó el año 1912 el que hoy es campeón de Cataluña del grupo «B» de primera categoría, el «Club Deportiu Júpiter».

La temporada 1912-13, o sea la correspondiente al año de su fundación, el «Club Deportiu Júpiter» tomó parte ya en el Campeonato de Cataluña de segunda categoría, obteniendo un éxito verdaderamente magnífico, pues ganó el título de segundos equipos y clasificó los tres restantes que presentó a la lucha, hasta el máximo lugar de terceros, cada uno en su respectivo grupo.

La clasificación que obtuvo fué: Primer equipo, tercer lugar; segundo equipo, primer lugar; tercer equipo, tercer lugar; equipo infantil, segundo lugar.

A pesar de la potencialidad del club y del inacabable entu-

Un groupe d'amateurs du populaire sport de l'industriel quartier du Poble Nou, fonda l'an 1912, celui qui aujourd'hui est le champion de Catalogne du groupe «B» de première catégorie, le «Club Deportiu Júpiter».

La saison 1912-13, ou soit celle qui correspond à l'année de sa fondation, le «Club Deportiu Júpiter» prit part, déjà, au championnat de Catalogne de seconde catégorie, obtenant un succés vraiement magnifique, car il gagna le titre de secondes équipes et classa les trois restants qu'il présenta à la lutte, jusqu'au lieu maximum de troisièmes, chacun dans son groupe respectif.

Le classement qu'il obtint fut: Premier équipe, troisième lieu; deuxième équipe, premier lieu; troisième équipe, troisième lieu; équipe enfantin, second lieu.

Malgré la puissance du club et l'infatigable enthousiasme de ses

Primer equip 1927-28 — Primer equipo 1927-28 — Premier équipe 1927-28

Equip any 1912

Equipo año 1912

Beindo
Viñas
Bonaventura
Manchan
Sala (R.)
Estapé

Sendra
Sala (J.)
Bachs
Riera
Casasayas

Equipe année 1912

seus jugadors, no aconseguí el «Club Deportiu Júpiter» classificar-se campió de primers equips del seu grup fins l'any 1917, en el qual assolí brillantment el títol català de segona categoria en aferrissada lluita amb el «Centre d'Esports» de Manresa, a l'antic camp del carrer d'Indústria, del «F. C. Barcelona».

L'equip guanyador del primer campionat de Catalunya l'integraren: Bachs, Colet, Vidal, Mitjavila, Costa, Samsó, Blanchard, Valls, Gramatche, Gil, Priu.

siasmo de sus jugadores, no logró el «Club Deportiu Júpiter» clasificarse campeón de primeros equipos de su grupo hasta el año 1917, que consiguió brillantísimamente el título catalán de segunda categoría en rudísima lucha con el «Centre d'Esports de Manresa», en el antiguo terreno de la calle de Industria, perteneciente al «F. C. Barcelona».

El equipo ganador del primer campeonato de Cataluña lo formaban: Bachs, Colet, Vidal, Mitjavila, Costa, Samsó, Blanchard, Valls, Gramatche, Gil, Priu.

jouers, le «Club Deportiu Júpiter» ne put pas se classer champion de premiers équipes de son groupe, jusqu'à l'année 1917, dans laquelle il obtint brillamment le titre catalan de seconde catégorie, après une très rude lutte avec le «Centre d'Esports» de Manresa, sur l'ancien terrain de la rue de l'Industria, appartenant au «F. C. Barcelona».

L'équipe gagnante du premier championnat de Catalogne était formée par Bachs, Colet, Vidal, Mitjavila, Costa, Samsó, Blanchard, Valls, Gramatche, Gil, Priu.

Equip any 1912

Equipo año 1912

Casellas
Moreno
Escolà
Rottier
Calvet
Iglesias

Bachs
Esteve
Espinosa
Riera
David

Equipe année 1912

Els trofeus guanyats en diferents encontres

El «Club Deportiu Júpiter» ha seguit la continua marxa ascendent de tots els clubs catalans, havent sofert algun que altre daltabaix, però això no és cap desprestigi pel club, puix és una cosa completament natural en tot joc en què hi hagi d'entrar l'atzar.

L'any 1925 quedà el primer equip del «Club Deportiu Júpiter» campió de Catalunya de primers equips, per segona vegada, essent, aquesta anyada, la més

El «Club Deportiu Júpiter» ha seguido la continua marcha ascendente de todos los clubs catalanes, habiendo sufrido algún que otro tropezón, pero eso no es ningún desprestigio para el club, pues es una cosa completamente natural en todo juego en que el azar tome buena parte.

El año 1925 quedó el primer equipo del «Club Deportiu Júpiter» campeón de Cataluña de primeros equipos por segunda vez, siendo esta temporada la

Le «Club Deportiu Júpiter», a suivi continuellement la marche ascendente de tous les clubs catalans, ayant souffert quelque échec, mais cela sans aucun discrédit pour le club, car c'est une chose toute naturelle dans tous les jeux où le hasard prend une grande part.

L'année 1925, la première équipe du «Club Deportiu Júpiter» resta champion de Catalogne de premières équipes pour la seconde fois, cette saison étant

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Trophées gagnés en différents partis

Pergamí del "Comitè Provincial de la F. C. F. A." al "C. D. Júpiter"

Pergamino del "Comité Provincial de la F. C. F. A." al "C. D. Júpiter"

Parchemin du "Comité Provincial de la F. C. F. A." au "C. D. Júpiter"

brillant que ha tingut el club del Poble Nou, puix al mateix temps assolí el campionat d'Espanya del grup «B», que per primera vegada es jugava.

Enguany, el 1927-28, el «Júpiter» ha quedat també campió de Catalunya del grup «B» de primera categoria.

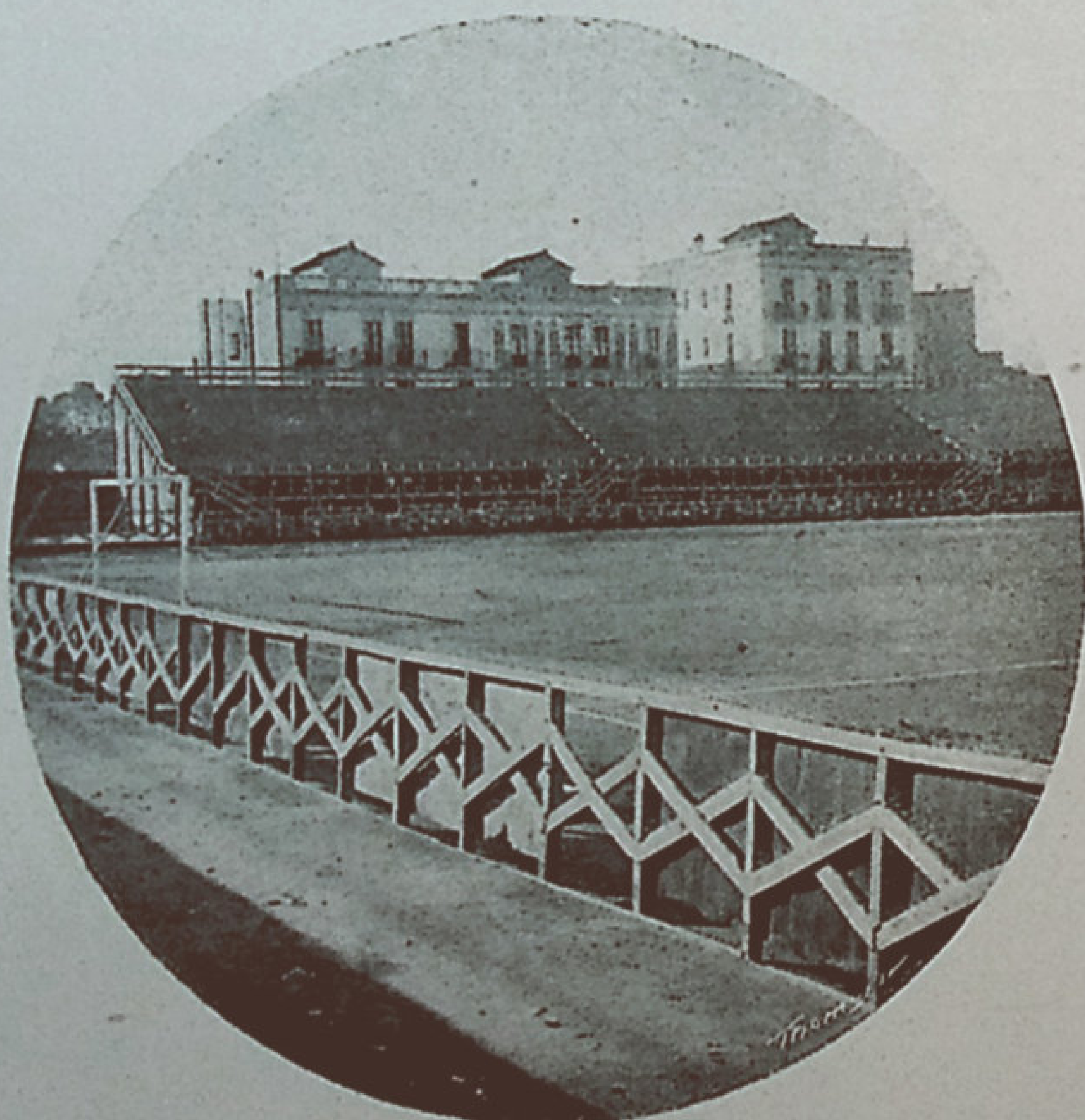
más brillante que ha tenido el club de Pueblo Nuevo, pues al mismo tiempo conquistó el campeonato de España del grupo «B», que por primera vez se jugaba.

Este año, 1927-28, el «Júpite» ha quedado también campeón de Cataluña del grupo «B» de primera categoría.

la plus brillante qu'a obtenu le club du Poble Nou, car en même temps il a conquit le championnat d'Espagne du groupe «B» qui se jouait pour la première fois.

Cette année, 1927-28, le «Júpiter» et resté aussi champion de Catalogne du groupe «B» de première catégorie.

Vista del camp de joc

Vista del campo de juego

Vue du champ de jeu

JUNIOR FUTBOL CLUB

Primer equip 1926

Primer equipo 1926

El «Junior Futbol Club» fou fundat a Sarrià el 1 de desembre de 1917. Ingressà, poc després, com a equip independent, en l'avui desaparegut «Argos E. C.», de Sarrià. Això era pel març de 1919. Dintre d'aquest club hi restà llargament, jugant dos campionats amb el nom d'aquell, però conservant la pròpia personalitat.

En l'any 1922 desaparegué el terreny de l'«Argos E. C.», i aleshores el «Junior F. C.» passà, ja amb son propi nom, al magnífic terreny que ara ocupa, quedant en el mes de maig de 1922 constituït legalment i inscrit a la F. C. F. A.

En el primer campionat que jugà quedà en quart lloc, darrera de l'«Atlètic del Turó», «F. C. Artesà» i «Catalunya de Les Corts». Cal esmentar que presentà tres equips, tenint

El «Junior Futbol Club» fué fundado en Sarriá el 1.° de diciembre de 1917. Ingresó poco después como equipo independiente en el hoy desaparecido «Argos F. C.», de Sarriá. Esto aconteció en marzo de 1919. Quedó dentro de este club durante mucho tiempo, jugando dos campeonatos con el nombre de aquél, pero conservando su propia personalidad.

En el año 1922 desapareció el terreno del «Argos F. C.» y entonces el «Junior F. C.» pasó, ya con su propio nombre, al magnífico terreno que aun ocupa, quedando en el mes de mayo de 1922 constituído legalmente e inscrito en la F. C. F. A.

En el primer campeonato que jugó quedó en cuarto lugar, siguiendo al «Atlètic del Turó», «F. C. Artesà» y «Catalunya de Les Corts». Importa hacer constar que presentó tres equipos,

Primer equip 1919

Primer equipo 1919

solament 65 socis. L'any següent presentà també tres equips en el grup considerat més fort de la segona categoria, classificant-se en segon lloc i guanyant tots els partits, excepte el del «Catalunya de Les Corts», que aleshores estava en la plenitud de la seva forma, i fou després campió de tota la segona lliga. En el campionat marcà el «Junior» 41 gols, per 13 en contra. En aquest temps fou quan el «Junior F. C.» tingué més prestigi entre la segona categoria, guanyant durant la temporada cinquanta partits, perdent-ne vint-i-u i empatant-ne vuit.

En 1924-25 jugà també el campionat, obtenint el quart lloc del seu grup, presentant tres equips.

En 1925-26 fou passat a tercera categoria, obtenint el campionat del seu grup; en quart de final vencé el «Vilacostenc F. C.» per 6 a 1, i en semifinal fou eliminat, anant incomplet, per l'«Atlètic Martinenc».

L'any següent fou passat altre cop a segona categoria, però no jugà ja més campionat. Des d'aleshores ha dedicat les seves activitats a les seccions d'atletisme i d'hockey, dintre de les quals ha obtingut grans èxits i té una gran consideració. Amb tot i això, conserva la seva secció de futbol i té actualment un bon equip.

El «Junior F. C.» és un club diferent de tots els altres. Està format per una colla de companys i l'admissió és molt limitada, fins el punt que el nombre de socis, tots actius, no ha arribat mai a vuitanta. Això li dóna un caire propi i el fa ésser únic entre tots.

teniendo solamente 65 socios. El año siguiente presentó también tres equipos en el grupo, considerado como el más fuerte de la segunda categoría, clasificándose en segundo lugar y ganando todos los partidos, excepto el que celebró con el «Catalunya de Les Corts», que entonces estaba en la plenitud de su forma y fué después campeón de segunda categoría. En el campeonato marcó el «Junior» 41 gols por 13 en contra. En este tiempo fué cuando el «Junior F. C.» tuvo más prestigio entre la segunda categoría, ganando durante la temporada cincuenta partidos, perdiendo veintiuno y empatando ocho.

En 1924-25 jugó también el campeonato, obteniendo el cuarto lugar de su grupo, presentando tres equipos. En 1925-26 se le pasó a tercera categoría, obteniendo el campeonato de su grupo; en cuarto de final venció al «Vilacortenc F. C.» por 6 a 1 y en semifinal fué eliminado, yendo incompleto, por el «Atlètic Martinenc». En el año siguiente pasó otra vez a segunda categoría, pero ya no se presentó a ningún otro campeonato. Desde entonces ha dedicado sus actividades a las secciones de atletismo y hockey, dentro de las que ha obtenido grandes éxitos, y goza de una gran consideración. Eso no obstante, conserva su sección de futbol y tiene actualmente un buen equipo.

El «Junior F. C.» es un club diferente de todos los otros. Lo forma una peña de compañeros y la admisión es muy limitada, hasta el punto de que el número de socios, todos activos, no ha llegado nunca a ochenta. Esto le presta un carácter propio y le hace ser único entre todos.

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

POPVLAR F.C
PVIGREIG F.C
RAYO C.D.
SALLENT C.E
SANTBOIA F.C
SANTFELIVENC F.C
SANT CVGAT F.C
SANT ANDREV V.E
SANT JADVRNI F.C.

SECCIÓ D'ESPORTS I EXCURSIONS DE L'OBRA SOCIAL MAJOR SARRIÀ BARNA
SARRIA ESPORTIV
C.D.S.
CDSM
SARRIÀ ESPORTIV
SITGETÀ C.D.
SPORTING MARTINENC
C.d'E.S.F.C.
C.D.T.
VNIO ATLETICA D'HORTA
SVRIA F.C.
TORRASSENSE F.C.
V.A. HORTA
U.E.H.
POBLE NOU
U.E.
U.S.
V.E. HOSTAFRANCS
V.E. POBLE NOV
V.E. SANT JUST-ESPLVGVES

NEW CATALÒNIA F. C.

Va ésser fundat aquest club com una filial de l'entitat Patronat Social Obrer de Les Corts, l'any 1910. En constituir-se el club reclutà els seus jugadors entre els socis del dit Patronat i entre els de l'extingit «Catalònia».

Per a fomentar el popular esport organitzà les cèlebres «Copes Valentí», que en aferrissats partits foren guanyades succesivament per l'«Espanya», «Barcelona» i «Internacional».

En vista del caire que prenien les pretensions dels jugadors, sense dupte, motivades pel que succeïa en diferents clubs de primera categoria, el «New Catalònia F. C.» va decidir dissoldre tots els seus equips federats, conservant únicament els infantils, ja que el fi del Patronat és l'educació i instrucció dels joves obrers de la barriada, adoptant llavors el nom de «Catalunya Nova».

En ocasió d'organitzar-se la «Copa Primavera», adoptaren altra volta els infantils el nom de «New Catalònia F. C.», suplint els primers equips que acabaven de dissoldre's. Participaren en el dit concurs 20 equips entre altres

Filial del Patronato Social Obrero de las Corts, fué fundado este club el año 1910. Al constituirse, reclutó sus jugadores entre los socios de dicho patronato y entre los del extinguido «Catalònia».

Para fomentar el popular deporte organizó las célebres «Copas Valentí», que, después de disputadísimos partidos, fueron ganadas sucesivamente por el «Espanya», «Barcelona» e «Internacional».

Obligado por las circunstancias, en este caso pretensiones de los jugadores, influenciados, sin duda alguna, por lo que sucedía en distintos clubs de primera categoría, el «New Catalònia F. C.» tomó la determinación de licenciar todos sus equipos federados, conservando únicamente los infantiles, ya que la finalidad básica del Patronato es la educación e instrucción de los jóvenes de la barriada, adoptando entonces el nombre de «Catalunya Nova».

En ocasión de organizarse la «Copa Primavera», volvieron a adoptar el antiguo nombre de «New Catalònia F. C.», supliendo a los primeros equipos recientemente disueltos. Participaron en dicho concurso 20 equipos, entre otros

Equip any 1910-11 — Equipo año 1910-11

Primer equip

Primer equipo

els del «Barcelona», «Europa», «Espanya», «Internacional», «Terrassa», «Júpiter», etc., quedant guanyador el «New Catalònia».

A l'any 1918 ingressà el «New Catalònia» en la «Lliga Cultural Deportiva» (Federació Católica de Clubs de Futbol) passant a encarregar-se de la marxa del club Jaume Elías. D'acord amb la dita Federació organitzà altra volta la «Copa Valentí», per a primers equips, prenent-hi part els clubs «New Catalònia», «Pirineu», «Montseny», «Montserrat», «Gracienc», «Ibèric» «Stadium» i «Atlètic del Turó», que quedà guanyador.

En el concurs d'infantils organitzat l'any 1918, per la «Lliga Cultural Deportiva», l'equip del «New Catalònia», assolí el primer lloc, adjudicant-se la «Copa Vallet». En el campionat d'infantils 1918-19, quedà també campió, sense haver perdut un sol partit.

L'any 1925 s'encarregà de la direcció del club Manuel Antich. A l'any següent de la seva actuació ingressà de nou el club a la F. C. C. F. com a equip de tercera categoria.

Poc després del campionat 1926-27, lliurà la seva ànima a Déu l'entusiasta *sportsman* que per dues vegades havia estat l'ànima del club. Això i també que el tresorer, Robert Ventura, hagué d'allunyar-se del mateix, ha fet que el club quedés per complet orfe de directius, la qual cosa motivà que no es prengués part en el campionat 1926-27, per manca material de temps per a preparar-se.

los del «Barcelona», «Europa», «Espanya», «Internacional», «Terrassa», «Júpiter», etc., quedando ganador el «New Catalònia».

El año 1918 ingresó el «New Catalònia» en la Liga Cultural Deportiva (Federación Católica de Clubs de Futbol), pasando a encargarse de la marcha del club don Santiago Elías. De acuerdo con la dicha Federación organizó nuevamente el «New Catalònia» la «Copa Valentí» para primeros equipos, tomando parte en dicho torneo los clubs «New Catalònia», «Pirineu», «Montseny», «Montserrat», «Gracienc», «Ibèria», «Stadium» y «Atlètic del Turó», que quedó vencedor.

En el concurso de infantiles organizado el año 1918 por la Liga Cultural Deportiva, el equipo del «New Catalònia», conquistó el primer lugar, adjudicándose la «Copa Vallet». En el campeonato de infantiles 1918-19, quedó también campeón, sin haber perdido un solo partido.

El año 1925 se encargó de la dirección del club don Manuel Antich. Al año siguiente de su actuación ingresó de nuevo el club en la F. C. C. F., como equipo de tercera categoría.

Poco después del campeonato 1926-27, falleció el entusiasta *sportsman* que por dos veces había sido el alma del club. Ese doloroso acontecimiento y el tener don Roberto Ventura, tesorero, que alejarse del mismo, hizo que el club quedase por completo huérfano de directivos, lo que motivó que no se tomase parte en el campeonato 1926-27, por falta material de tiempo para prepararse.

C. D. OLÍMPIC

El bon paper del «F. C. Barcelona» a Anvers, aleshores de l'Olimpíada, suggerí a uns bons socis d'aquest club de celebrar-ho fundant-ne un altre que en portés el nom i que fos, per tant, un record vivent de la gesta. La fundació s'escaigué—cal dir-ho—l'any 1920.

El «C. D. Olímpic» ha pres part en els campionats del seu grup de les temporades següents: 1920-21, 1922-23, 1924-25, 1926-27 i en l'actual. En el campionat 1926-27 el seu segon equip quedà campió del seu grup, no perdent cap partit durant tot el campionat i portant 35 gols a favor per 5 en contra.

Actualment el seu Consell Directiu el formen:

Manuel Pinyes, president; Maties Benages, vice-president; Jacint Burgues, secretari; Joan Carné, vice-secretari; Francesc Blanco, tresorer; Jaume Mas, Sebastià Comas, Ramon Fernàndez i Domènec Serrate, vocals.

El buen papel del «F. C. Barcelona» en Amberes, cuando la Olimpíada, sugirió a unos socios de este club la idea de celebrarlo, fundando otro que llevase su nombre y que fuera, por lo tanto, un recuerdo viviente la hazaña. La fundación acaeció, ni que sea obvio decirlo, en el año 1920.

El «C. D. Olímpic» ha tomado parte en los campeonatos de su grupo en las temporadas siguientes: 1920-21, 1922--23, 1924-25, 1926-27 y en el actual. En el campeonato 1926-27 su segundo equipo quedó campeón de su grupo, no perdiendo ningún partido durante todo el campeonato y llevando 35 gols a favor por 5 en contra.

Actualmente su Consejo Directivo lo forman:

Manuel Pinyes, presidente; Matías Benages, vicepresidente; Jacinto Burgues, secretario; Juan Carné, vicesecretario; Francisco Blanco, tesorero; Jaime Mas, Sebastián Comas, Ramón Fernández y Domingo Serrate, vocales.

Equip 1926-27 Equipo 1926-27

Garcia, Cortinas, Fornas, Gòmez, Cambra, Vila, Cervera, Buisàn
Boxaca, Boada, Díaz

UNIÓ ATLÈTICA D'HORTA

A mitjans del mes d'abril de 1922 es fusionaren el «C. D. Autonomia», d'Horta, que ja actuava des de feia uns tres anys, i l'«Atlètic Basse-ball Club», de Barcelona, que tenia el camp de joc per les vessants de Montjuïc.

Aleshores nasqué oficiosament aquest club, al qual li posaren per nom «Unió Atlètica d'Horta», començant tot seguit a actuar amb una trentena de socis.

La barriada d'Horta no tardà pas molt a escollir una posició enfront del novell club, i de seguida prengué tals proporcions l'allistament dels nous socis, que els que fins aleshores havien fet de directius, jugadors, mossos, etc., ja foren impotents per resoldre-ho tot. Anaren a demanar ajut a persones actives, solvents i conegudes de la barriada. Ningú no escatimà la seva cooperació. I, en memorable Assemblea, celebrada en el local que fou del Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, quedà constituïda oficialment la «Unió Atlètica d'Horta».

Seria tasca llarga enumerar un per un tots els actes que ha celebrat i a què ha assistit el club —partits de futbol, particularment — curses de bicicletes, manifestacions deportives de tota mena.

Des del primer moment la «Unió Atlètica» formà part del grup de Promoció, i a l'any

A mediados del mes de abril de 1922 se fusionaron el «C. D. Autonomia», de Horta, que ya actuaba desde hacía unos tres años, y el «Atlètic Basse-ball Club», de Barcelona, que tenía el campo de juego por las vertientes de Montjuich.

Fué entonces cuando nació oficiosamente este club, al cual se puso por nombre «Unió Atlètica d'Horta», empezando inmediatamente a actuar con unos treinta socios.

No tardó mucho la barriada de Horta en escoger una posición frente del novel club, y en seguida tomó tales proporciones el alistamiento de nuevos socios, que los que hasta entonces habían cumplido las funciones de directivos, jugadores, mozos, etc., fueron ya impotentes para hacerlo todo. Fueron a pedir ayuda a personas activas, solventes y conocidas de la barriada. Nadie regateó su cooperación. Y, en memorable Asamblea, celebrada en el local que perteneció al «Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia», quedó constituída oficialmente la «Unió Atlètica d'Horta»,

Sería tarea prolija enumerar uno por uno todos los actos que ha celebrado y a que ha asistido el club—partidos de futbol, particularmente — carreras de bicicletas, manifestaciones deportivas de toda clase.

Desde el primer momento, la «Unió Atlètica» formó parte del grupo de Promoción, y al

Equip actual

Equipo actual

Guiu, Cruz, Muñoz, Campmany, Cañizares, Doñate, Cereza, Gomiz
Sala, Oloran, Lòpez

Equip primitiu — Equipo primitivo

Casanovas, Gubirons, Martí, Casals, Benejam, Fernandez, Uzcange, Duran
Muñoz, Marin, Fernàndez

quedà campió del seu grup i finalista del de Catalunya.

Primerament tenia el camp de joc en el lloc que hom coneix per «A ca l'Andalet». Després, provisionalment, a la Casa de Caritat d'Horta. Ara el té al carrer Feliu i Codina, havent-lo inaugurat el 8 de setembre de 1923.

Pel seu camp hi han passat la majoria de clubs de Catalunya i mantes vegades ha lluitat contra equips superiors, és a dir, de les categories «A» i «B».

año quedó campeón de su grupo y finalista del de Cataluña.

Primeramente tenía el campo de juego en el lugar que se conoce por «A ca l'Andalet». Después, provisionalmente, a la Casa de Caridad de Horta. Ahora lo tiene en la calle Feliu y Codina, habiéndolo inaugurado el 8 de septiembre de 1923.

Por su campo han pasado la mayoría de clubs de Cataluña y muchas veces ha luchado contra equipos superiores, es decir, de las categorías «A» y «B».

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

U. E. HOSTAFRANCS

Com totes les coses que són realitzades només amb bona voluntat, la «U. E. Hostafrancs» fou portada a la vida activa l'any 1921, sense comptar amb altres mitjans ni ajuda que els de la fe i l'amor dels seus fundadors.

En agost de 1922 una forta crisi econòmica l'obligà a pactar amb un cercle, sortint-ne altament airosa per haver aquest acatat incondicionalment el seu govern i disciplina. Des d'aquest moment, s'inicià una marxa altament progressiva en tots els ordres, fins que el 16 de juny de 1923 ja esdevenia constituïda i reconeguda per la Federació Catalana a l'ensems que en condicions per afrontar les lluites ja organitzades.

La seva acció esportiva s'inicià obertament l'any 1924, en el qual entrà per primera volta en el Campionat de Catalunya. Si algunes pàgines glorioses compta en el seu historial, la primera començà en la dita anyada. De bon començament anà ascendint fins a situar-se a la capdavantera dels altres cercles del seu grup, fins que obtingué 18 punts avalats per 41 gols al seu favor i 10 en contra sense haver perdut ni un sol encontre, la qual cosa li valgué la declaració de campió de Catalunya del grup «B» segona categoria. Durant el mateix any també portà a cap una acció expansiva per Catalunya i Balears

Como todas las cosas que se realizan con sólo buena voluntad, la «U. E. Hostafrancs» salió a la vida activa el año 1921, sin contar con otros medios y ayuda que los de la fe i el amor de sus fundadores.

En agosto de 1922 una gran crisis económica le obligó a pactar con un círculo, saliendo altamente airosa de ello, a causa de haber aquél acatado incondicionalmente su gobierno y disciplina. Desde aquel momento se inició una marcha altamente progresiva en todos los órdenes, hasta que el 16 de junio de 1923 ya quedaba constituída y reconocida por la Federación Catalana, al mismo tiempo que en condiciones para afrontar las luchas ya organizadas.

Su acción deportiva se inició abiertamente el año 1924, durante el cual entró, por primera vez, en el Campeonato de Cataluña. Si algunas páginas gloriosa cuenta su historial, la primera empieza en aquella fecha. Desde el primer momento fué ascendiendo hasta situarse al frente de los demás círculos de su grupo, hasta que obtuvo 18 puntos avalados por 41 gols a su favor y 10 en contra, sin haber perdido un solo encuentro, lo que le valió la declaración de campeón de Cataluña del grupo «B», segunda categoría. Durante el mismo año también llevó a cabo una acción expansiva por Cataluña y

Equip 1927-28 : Equipo 1927-28

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

efectuant 39 encontres, dels que n'eixí guanyador en 21, essent vençut en 13 i empatant en 5, apuntant-se al seu favor el nombre de 117 gols per 78 en contra.

Quan més tot semblava encarrilat, contínues divergències dels directius semblaren deturar la seva marxa ascendent i per segon cop, en 7 de juliol de 1925, hom va anar a una nova fusió.

Per fi; el 14 de gener de 1926 una nova alenada la desfé de tot lligam; lliure de pactes i fusions i sols confiant amb sí mateixa, tornà a redreçar-se gràcies a acertades orientacions que nous elements li assenyalaren.

Per tercera volta anà al Campionat de Catalunya (1926-27), en el qual féu un bon paper. El primer equip arribà a finalista i el segon a campió del grup «G», segona categoria.

Avui oficialment defensen els colors de l'entitat sis equips.

A més del que afecta al seu desenrotllament futbolista, ha creat una secció ciclista, que enguany ja ha donat resultats positius en classificació i trofeus conquerits, comptant-ne 36 entre copes, objectes i medalles. Tanmateix, corresponen a la secció ciclista i a la de futbol.

Posseeix dos camps d'esports, per als grans encontres l'un, i per a entrenaments i equips infantils l'altre.

Baleares, efectuando 39 encuentros, de los que ganó 21, saliendo vencido en 13 y empatando en 5, apuntándose 117 gols a su favor y 78 en contra.

Cuando todo parecía seguir el mejor camino, continuas divergencias de los directivos obstacularizaron su marcha ascendente y por segunda vez, en julio de 1925, se fué a una nueva fusión.

Por fin, el 14 de enero de 1926 nuevos alientos la dejaron libre de ataduras, de pactos y fusiones, y confiando solamente en sí misma volvió a su antigua senda merced a acertadas orientaciones que nuevos elementos le señalaron.

Por tercera vez fué al Campeonato de Cataluña (1926-27), en el que desempeñó un buen papel. Su primer equipo llegó a finalista y el segundo a campeón del grupo «G», segunda categoría.

Hoy defienden oficialmente los colores de la entidad seis equipos.

Además de lo que afecta a su desarrollo futbolístico, ha creado una sección ciclista, que en el presente año ya ha dado resultados positivos en clasificación y trofeos conquistados, contando 36 entre copas, objetos y medallas. Corresponden, claro está, a la sección ciclista y a la de futbol.

Posee dos campos de deportes, para los grandes encuentros el uno, y para los entrenamientos y equipos infantiles el otro.

U. E. POBLE NOU

Primer equip 1920-21

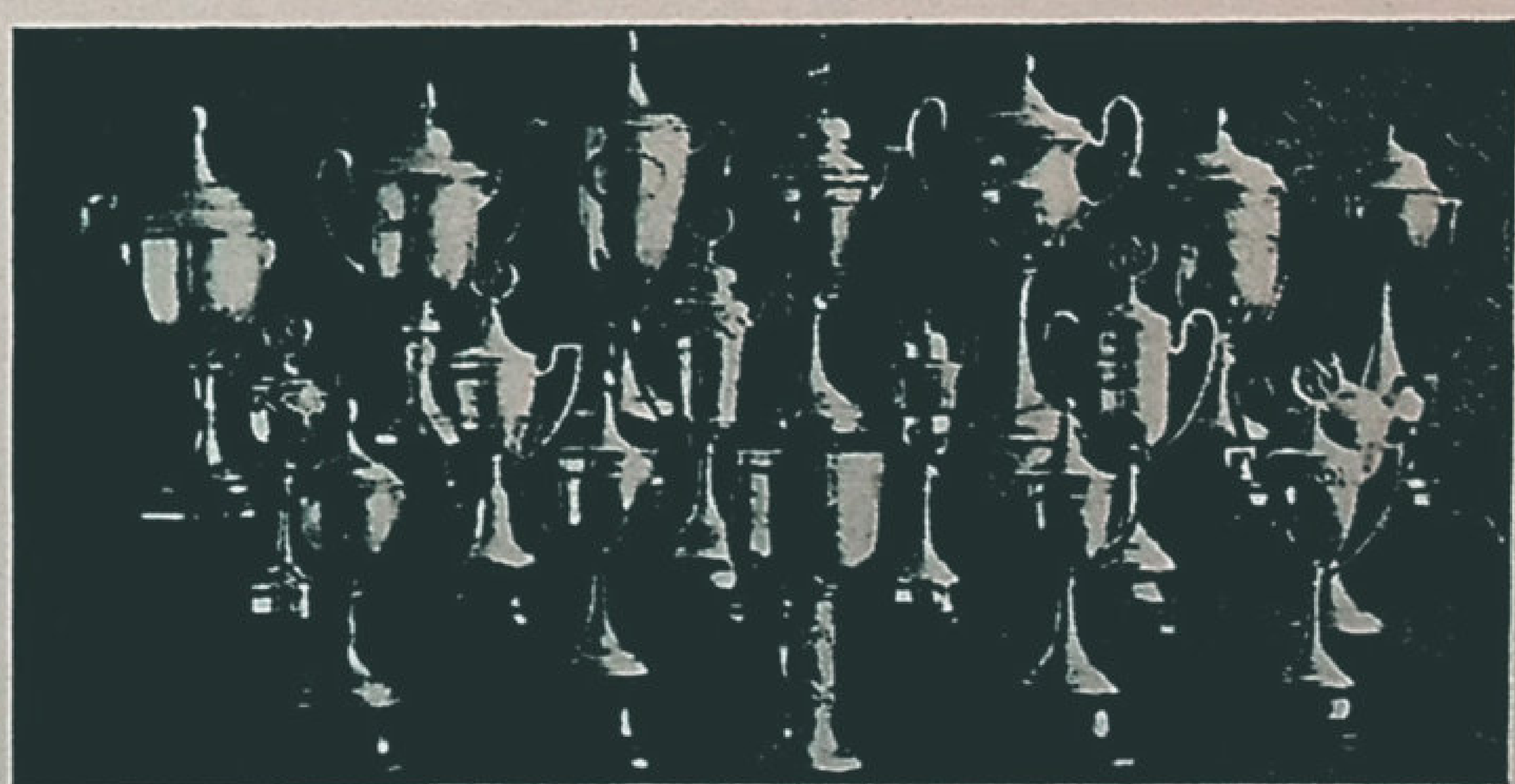
Primer equipo 1920-21

Va formar-se legalment aquest club l'any 1920, ingressant a la Lliga Cultural Deportiva, quedant campions la temporada 1920-21, jugant contra els clubs «Sarrianenc», «Gracienc», «New Catalònia», «Bonanova» i «Alerta».

El seu primer equip, que va assolir l'abans dit títol, estava format per: Casanovas II, Pla

Formóse legalmente este club el año 1920, ingresando en la Liga Cultural Deportiva, quedando campeones en la temporada 1920-21, jugando contra los clubs «Sarrianenc», «Gracienc», «New Catalonia», «Bonanova» y «Alerta».

Su primer equipo, que conquistó el antes dicho título, estaba compuesto: por Casanovas II,

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Equip primitiu : Equipo primitivo

II, Marques, Gràcia, Bros, Garcia, Rovira, Martí, Altayo, Casanovas I, Pla I.

Va ingressar a la Federación Catalana l'any 1921-22, quedant campió del grup de Promoció el 1924-25. Aquesta temporada va perdre la final amb el «Centre d'Esports», de Manresa, el qual ingressà en el grup «B», de primera categoria.

L'any 1927 es fusionà amb el «Baló Català», mantenint-se dignament en la categoria assolida i mostrant-se digne contrincant dels millors.

La Junta directiva fundadora la formaren els senyors Francesc Gràcia, president; Jacint Pla, vice-president; Tomàs Rectoret, secretari; Carles Casanovas, tresorer; Marià Cervera, contador; i Martí Bros i Cahué, vocals.

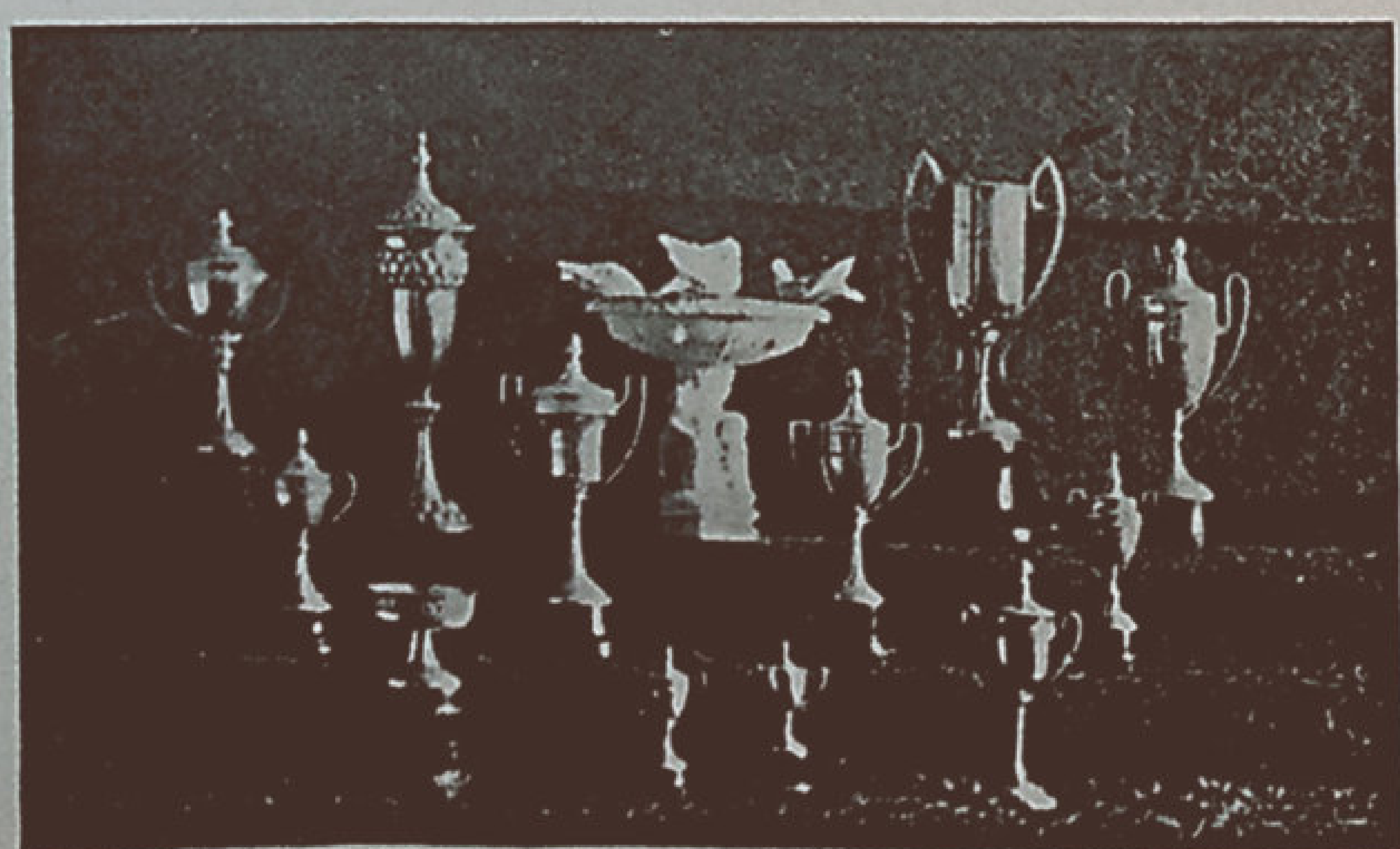
Pla II, Marqués, Gracia, Bros, García, Rovira, Martí, Altayo, Casanova I, Pla I.

Ingresó en la Federación Catalana el año 1921-22, quedando campeón del grupo de Promoción en 1924-25. En esta temporada perdió la final con el «Manresa», que ingresó en el grupo «B» de primera categoría.

En el año 1927, se fusionó con el «Baló Català», manteniéndose dignamente en la categoría alcanzada y mostrándose como adversario digno de los mejores.

La junta directiva fundadora del club la formaron los señores Francisco Gracia, presidente; Jacinto Pla, vicepresidente; Tomás Rectoret, secretario; Carlos Casanovas, tesorero; Mariano Cervera, contador, y Martín Bros y Cahué, vocales.

Els trofeus guanyats en diferents encontres

Los trofeos ganados en diferentes encuentros

U. E.
DE SANS

UNIÓ ESPORTIVA DE SANS

Va nèixer l'«Unió Esportiva de Sans» l'any 1922, de la fusió de les entitats futbolístiques d'aquesta populosa barriada «Internacional F. C.», perteneixent a la primera categoria, grup «A»; «Centre d'Esports de Sans», d'igual categoria, grup «B», i les entitats ciclistes «Club Ciclista de Sans» i «Velo Sport de Sans».

La rivalitat existent entre les dites Societats esportives, rivalitat que anava en augment i que fatalment portava a totes a la decadència, va fer necessària i precisa l'intervenció de sans i bons elements esportius, els quals, avantposant als egoismes partidistes i als mesquins interessos de club el seu immens amor al bon nom i progrés de l'eminentment esportiva barriada de Sans, varen acordar la fusió de les dites entitats en una sola, adoptant el nou nom de «Unió Esportiva de Sans», no sense tenir que doblegar fortes resistències i dificultats d'ordre sentimental i econòmic.

Els saludables i fructífers efectes de la fusió no trigaren en fer-se sentir, podent-se compro-

La «Unió Esportiva de Sans» nació en el año 1922, de la fusión de las entidades futbolísticas, domiciliadas en aquella populosa barriada, «Internacional F. C.», perteneciente a la primera categoría, grupo «A», «Centre d'Esports de Sans», de igual categoría que el anterior, grupo «B», y las entidades ciclistas «Club Ciclista de Sans» y «Velo Sport de Sans».

La rivalidad existente entre las citadas Sociedades deportivas, rivalidad que iba en aumento y que fatalmente conducía a todas ellas a la decadencia, hizo necesaria y precisa la intervención de sanos y buenos elementos deportistas, quienes, anteponiendo a los egoísmos partidistas y a los mezquinos intereses de club su inmenso amor al buen nombre y progreso de la eminentemente deportiva barriada de Sans, acordaron la fusión de las expresadas Sociedades en una sola, bajo la denominación de «Unió Esportiva de Sans», no sin antes tener que vencer fuertes resistencias y dificultades de orden sentimental y económico.

Los saludables y fructíferos efectos de la fusión no tardaron en hacerse notar, pudiéndose

Primer equip 1923 — Primer equipo 1923 — Premier équipe 1923 — First team 1923

Sancho, Helving, Barrachina, Vidal, Solà, Oliveras, Rini, Feliu, Pedret, Moltó, Costa

UNIÓ ESPORTIVA DE SANS

L'«Unió Esportiva de Sans», naquit l'an 1922, de la fusion des Sociétées de football domiciliées dans ce populeux quartier, «Internacional F. C.», appartenant à la première catégorie, groupe «A», «Centre d'Esports de Sans», de même catégorie que le précédent, groupe «B», et les Sociétées cyclistes «Club Ciclista de Sans» et «Velo Sport de Sans».

La rivalité qui existait entre les Sociétés précitées, rivalité qui allait en augmentant et qui fatalement les conduisait toutes à la décadence, eut pour résultat l'intervention nécessaire et précise d'éléments sportifs sains et bons, lesquels, interposant au devant d'égoismes de parti et à de mesquins intérêts de club, leur immense amour pour le bon renom et pour le progrés de l'éminent quartier sportif de Sans, décidérent de la fusion des dites Sociétées en une seule, sous la dénommination de «Unió Esportiva de Sans», non sans avoir eu à vaincre de fortes résistances et des difficultés d'ordre sentimental et économique.

The «Unió Esportiva de Sans» came into existence in the year 1922. It was a combination of several football and other clubs belonging to this populous district, the «Internacional F. C.», in the first division, groups «A», the «Centre d'Esports de Sans», also in the first division, group «B», and the cycling clubs «Club Ciclista» of Sans and the «Velo Sport» also of Sans.

The rivalry which existed between the above mentioned sporting societies was one which would have undoubtedly have brought them all to a state of decadence and imperatively called for the intervention of sound and sane sporting opinion. It was necessary to place, before the selfish and limited interests of each club, an intense zeal for the good name and sporting progress of the eminently sporting district of Sans. Thus it came about that a fusion took place of all the above clubs into one. This was called the «Unió Esportiva de Sans» but it was not accomplished without having to overcome much

Primer equip 1924 — Primer equipo 1924 — Premier équipe 1924

Costa, Oliveras, Moltó, Rini, Helving, Pons, Carulla, Solà, Pedret, Feliu, Sancho

Primer equip 1924-25 Primer equipo 1924-25 Premier équipe 1924-25 First team 1924-25

Saligó, Gularons, Perelló, Calvet, Pedret, Balasch, Rini, Campins, Feliu, Martinez, Monleón

var que, així com anteriorment cap d'aquelles entitats esportives había arribat a reunir en el seu sí més d'uns cinc cents associats, al cap d'un any de realitzada la fusió el nou cercle sobrepassava la respectable quantitat de quatre mil.

L'«Unió» dedica les seves activitats a tots els esports, però d'una manera especial al futbol i al ciclisme. Particularment en aquest darrer esport, per la seva activitat i excellent organització, i per les importantíssimes manifestacions que porta a cap, pot considerar-se com la primera entitat d'Espanya en qüestions ciclistes, essent famoses les seves «Vint-i-quatre hores a l'americana», prova que celebra anyalment en el seu velòdrom del carrer de Rolanda, i les «Voltes a Catalunya, ciclista».

Encara que no entra en els nostres propòsits retrotraure'ns en el present i breu historial de l'«Unió» a les memorables jornades en què els extinguits «Internacional F. C.» i «Centre d'Esports de Sans» varen aconseguir ressonants i brillantíssimes victòries i quals onzes eren un admirable i formós exemple d'entusiasme, esportivitat i pur amateurisme, ens creiem obligats, com just homenatge a la fructífera feina esportiva d'aquells modestíssims clubs, a consignar que en ells varen formar-se els millors jugadors de Catalunya i que dels seus rengles varen nodrir-se i completar-se els onzes dels clubs aleshores poderosos.

comprobar que así como anteriormente ninguna de aquellas entidades deportivas había logrado reunir en su seno más allá de unos quinientos socios, al cabo de un año de realizada la fusión la nueva entidad llegaba a sobrepasar la respetable suma de cuatro mil.

La «Unió» dedica sus actividades a todos los deportes, pero de un modo especial al futbol y al ciclismo. Particularmente en este último deporte, por su actividad y excelente organización, y por las importantísimas manifestaciones que ha llevado a cabo, puede considerarse como la primera entidad de España en cuestiones ciclistas, siendo famosas sus «Veinticuatro horas a la americana», prueba que celebra anualmente en su velódromo de la calle de Rolanda, y las «Vueltas a Cataluña, ciclista».

Aunque no entra en nuestros propósitos retrotraernos en el presente y breve historial de la «Unió» a las memorables jornadas en que los extinguidos «Internacional F. C.» y «Centre d'Esports de Sans» consiguieron resonantes y brillantísimas victorias y cuyos onces eran un admirable y bello ejemplo de entusiasmo, deportividad y puro amateurismo, nos creemos obligados, como justo homenaje a la fructífera labor deportiva de aquellos modestísimos clubs, a consignar que en ellos se formaron los mejores jugadores de Cataluña y que de sus filas se nutrieron y completaron los onces de los clubs entonces poderosos.

U.S.S.

U.S. DE SANS

Primer equip 1925-26 Primer equipo 1925-26 Premier équipe 1925-26 First team 1925-26

Gularons, Pedret, Martinez (M.), Feliu, Peidro, Soligó, Martinez (E.)
Moltó, Calvet, Balasch, Oliveras

Les saludables et fructueux effets de cette fusion ne tardèrent pas à se faire sentir, et l'on put constater que si antérieurement aucune des Sociétées sportives précitées n'avait réussi à réunir dans son sein plus de cinq cents sociétaires, au bout d'un an après avoir effectué cette fusion, la nouvelle Société arrivait à dépasser le chiffre respectable de quatre mille.

L'«Unió» consacra ses efforts à tous les sports, mais en particulier à ceux du football et du cyclisme. Spécialement dans ce dernier sport, par son activité, par son excellente organisation et par ses importantes manifestations, elle peut être considérée comme la première Société d'Espagne en questions de cyclisme ; ses «Vingt-quatre heures à l'américaine», épreuve qu'elle organise annuellement sur son vélodrome de la rue Rolanda, ainsi que les «Tours de la Catalogne cycliste», sont des épreuves fameuses.

Quoique nous ne nous proposions pas de revenir dans la présente et bréve histoire de l'«Unió», aux mémorables journées dans lesquelles les «Internacional F. C.» et le «Centre d'Esports de Sans», aujourd'hui disparus, obtinrent de résonnantes et très brillantes victoires, et dont les *onze* étaient un bel et admirable exemple d'enthousiasme sportif et purement amateur, nous nous croyons obligés, comme juste hommage au labeur fructueux de ces clubs modestes, de faire remarquer qu'ils formèrent les meilleurs joueurs de Catalogne et que de puissants clubs, nourrirent

resistance and many difficulties both of a sentimental and financial order.

The very wholesome and fruitful effects of this fusion were not long in showing themselves, one thing being that while formerly none of these sporting clubs were able to muster more than five hundred members a year after the merger had taken place the new club reached the respectable total of over four thousand.

The «Unió» goes in for all forms of sport but more especially to football and cycling. In this last sport especially, its activity and excellent oganization and the big events it has brought about, it is entitled to consider itself as the leading club in Spain, in all cycling matters. It is famous for its «American twenty four hours» a competition carried out annually in its velodrome in Rolanda-street and also its «Cycling run round Catalonia».

Although we do not intend to go back, in our present brief history of the «Unió» to the memorable days in which the now extinct «Internacional F. C.» and «Centre d'Esports de Sans» won their brilliant and resounding victories, with elevens who were a fine and admirable example of enthusiasm, sporting spirit and pure amateurism, we cannot help mentioning, as a just homage to the fruitful sporting work of those modest clubs, that in them were trained the best players of Catalonia and that their ranks were drawn upon to complete the elevens of the

Els trofeus guanyats en diferents encontres
Los trofeos ganados en diferentes encuentros

Trophées gagnés en différents partis
Trophies won in different matches

D'entre l'inacabable llista de jugadors famosos formats en els dits clubs de Sans hi formen: Lluís Bru, Montesinos, Torralba, Sancho, Samitier, Carulla, Piera, Cros, Olivella, Cabedo, Martí, Sanahuja, Solà, Bruguera, Pedret, Martínez, Bestit, etc., etc.

El mes de maig de 1925 va celebrar l'«Unió Esportiva de Sans» una excursió a Alemanya, que va resultar brillantíssima, puix dels cinc partits que va jugar a diferents ciutats, va guanyar en tres i empatar en els altres dos, retornant imbatut. Va ésser un dels primers equips d'Espanya que va sortir a jugar a l'estranger.

El 25 de setembre de 1927 va guanyar al «Real Unión de Irún», campió d'Espanya, per 4 a 1, i darrerament va empatar a un gol amb

De entre la interminable lista de jugadores famosos formados en los mencionados clubs sansenses figuran: Luis Bru, Montesinos, Torralba, Sancho, Samitier, Carulla, Piera, Cros, Olivella, Cabedo, Martí, Sanahuja, Solá, Bruguera, Pedret, Martínez, Bestit, etc., etc.

El mes de mayo de 1925 celebró la «Unió Esportiva de Sans» una excursión a Alemania, que resultó brillantísima, pues de los cinco partidos que jugó en diferentes ciudades venció en tres y empató en los dos restantes, regresando imbatido. Fué uno de los primeros equipos de España que salió a jugar al extranjero.

El 25 de septiembre de 1927 venció a la «Real Unión de Irún», campeón de España, por 4 a 1, y últimamente empató a un gol con

Vista panoràmica del camp d'esports

Vista panorámica del campo de deportes

Vue panoramique du stade

Wiew panoramique of the country

(Fot. Gaspar)

et complétèrent leurs *onze* dans leurs rangs. Parmi l'interminable liste des fameux joueurs formés par les clubs de Sans susdits, figurent : Lluís Brú, Montesinos, Torralba, Sancho, Samitier, Carulla, Piera, Cros, Olivella, Cabedo, Martí, Sanahuja, Solà, Bruguera, Pedret, Martínez, Bestit, etc., etc.

clubs which were then among the most powerful.

From the endless list of famous players trained in these clubs of Sans we will just mention: Lluís Bru, Montesinos, Torralba, Sancho, Samitier, Carulla, Piera, Cros, Olivella, Cabedo, Martí, Sanahuja, Solà, Bruguera, Pedret, Martínez, Bestit, etc., etc.

Copa "Lluís Piera"
(1925)

Copa "Lluís Piera"

Au mois de mai 1925, l'«Unió Esportiva de Sans» effectua une excursion en Allemagne, qui fut très brillante, car dans les 5 parties qu'elle joua dans différentes villes, elle vainquit dans trois et fut en ballottage dans les deux restantes, revenant sans avoir été battu. Ce fut une des premières équipes d'Espagne qui sortit pour aller jouer à l'étranger.

Le 25 Septembre 1927, l'«Unió Esportiva de Sans», vainquit le «Real Unión de Irún», champion d'Espagne, par 4 à 1, et dernièrement elle fut en ballottage par un goal, contra

In the month of May 1925 the «Unió Esportiva de Sans» made a tour in Germany. The result was most brilliant. Out of the 5 matches played in different cities, it won three and tied in the remaining two, returning home unbeaten. It was one of the first Spanish teams to play abroad.

On the 25th September 1927, it beat the «Real Unión de Irún», then champion of Spain, by 4-1 and finally it tied, one goal each, with the «Real Club Deportivo Español»» on the

JOSEP BESOLI

JOSEP CALVET

MIQUEL CASANOVAS

el «R. C. D. Español», el 22 de gener de 1928, en aquell famós partit en què l'«Español» va perdre el campionat i sotscampionat de Catalunya.

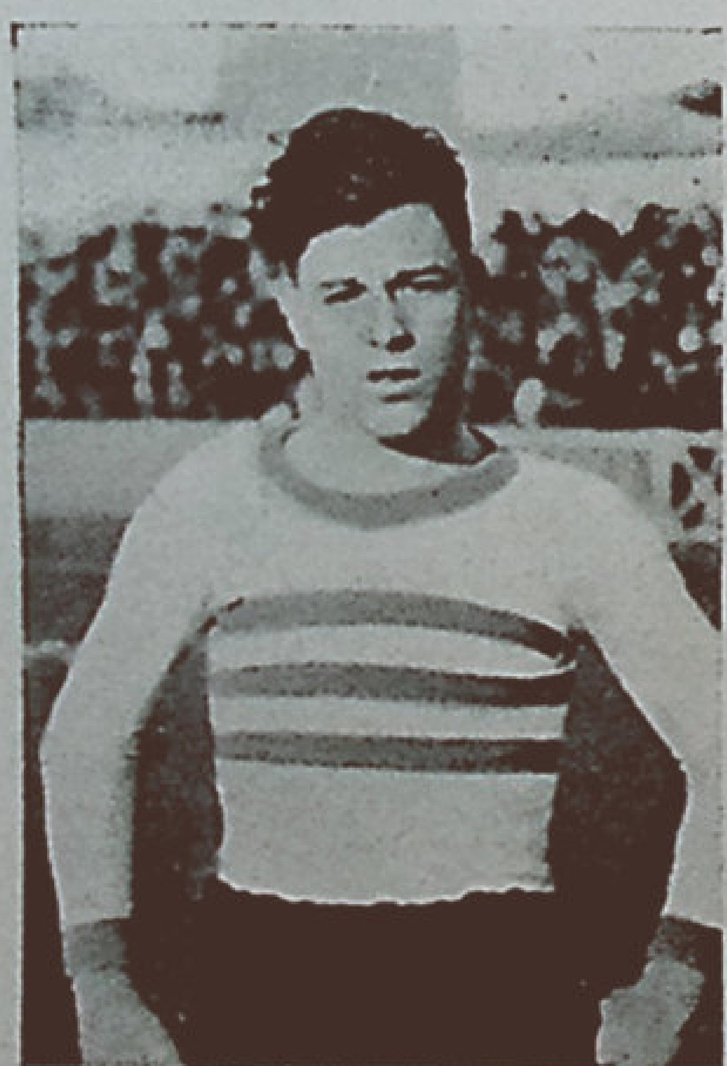
El primer equip el composen actualment: Casanovas, Perelló, Moliné, Soligó, Gularons, Calvet, Carpio, Gallart, Olivella, Creixells i Oliveras.

També en atletisme ha assolit el popular club de Sans excel·lents victòries en importants proves, tenint l'honor d'haver assolit una formosa copa d'or donada per S. M. el Rei Alfons XIII per a l'equip guanyador del campionat d'Espanya de 1922 de marxa atlètica.

el «Real Club Deportivo Español», el 22 de enero de 1928, en aquel famoso partido en que el «Español» perdió el campeonato y subcampeonato de Cataluña.

Su actual primer equipo lo forman: Casanovas, Perelló, Moliné, Soligó, Gularons, Calvet, Carpio, Gallart, Olivella, Creixells y Oliveras.

También en atletismo ha conseguido el popular club sansense grandes victorias en importantes pruebas, teniendo el honor de haber conquistado una hermosa copa de oro donada por S. M. el Rey Alfonso XIII para el equipo vencedor del campeonato de España de 1922 de marcha atlética.

JAUME CREIXELL

ANTONI DOMINGO

RICARD GALLART

JAUME GULARONS

JAUME PLANAS

le «Real Club Deportivo Español», le 22 Janvier 1928, dans le fameux match dans lequel l'«Español» perdit le championnat et le sous-championnat de Catalogne.

Sa première équipe actuelle est formée par : Casanovas, Perelló, Moliné, Soligó, Gularons, Calvet, Carpio, Gallart, Olivella, Creixells et Oliveras.

Egalement dans l'athlétisme, le populaire club de Sans a obtenu de grandes victoires, dans d'importantes épreuves, ayant eu l'honneur de conquérir une belle coupe en or, offerte par S. M. le Roi Alphonse XIII, à l'équipe qui serait vainqueur du championnat d'athlétisme d'Espagne en 1922.

22nd January 1928, in the famous match in which the «Español» lost the championship and sub-championship of Catalonia.

Its present team is composed of : Casanovas, Perelló, Moliné, Soligó, Gularons, Calvet, Carpio, Gallart, Olivella, Creixells and Oliveras.

In athletics also the popular Sans club has won many important events. It has the honour of having won the splendid Gold Cup, presented by His Majesty King Alphonso XIII for the team carrying off the championship of Spain in 1922 for athletic running.

FREDERIC SOLIGÓ

DOMINGO TORREDEFLOT

U. E. SANT JUST-ESPLUGUES

A finals de 1926, uns entusiastes de Sant Just Desvern s'ajuntaren i formaren un modest club que anomenaren «Sporting Club Santjustenc».

Passaren els mesos i cap a darrers d'abril de 1927 fou constituïda legalment la Societat, es

A últimos dei año 1926 unos entusiastas aficionados de San Justo Desvern se unieron y formaron un modesto club que titularon «Sporting Club Santjustenc».

Pasaron los meses y a últimos de abril de 1927 fué constituída legalmente la Sociedad,

Primer equip 1927-28 — Primer equipo 1927-28

Soteras, Borràs, Junqué, Sanmartin, Gil, Navinés, Roig, Cascales, Costa, Solis, Garcia

va nomenar una junta i fou elegit president l'entusiasta jove, ànima del club, En Josep Maria Modolell. Junt amb ell es nomenaren per a desempeyar els restants càrrecs de la Junta els senyors Viladoms, Angel Brun, Josep Santacana, Pere Coll, Carles Framis, Just Sèculi, Salvador Modolell i Salvador i Josep Colet.

Llavors el club va anar prosperant. Es disputaren formoses copes i trofeus, hi anaren poten-

nombrándose Junta directiva, siendo elegido presidente el entusiasta joven, alma del club, don José María Modolell. Junto con él fueron nombrados para desempeñar los otros cargos los señores Juan Viladoms, Angel Brun, José Santacana, Pedro Coll, Carlos Framis, Justo Séculi, Salvador Modolell y Salvador y José Colet.

Empezó entonces el club a prosperar. Disputáronse hermosas copas y trofeos, fué visitado

Vista del camp de joc — Vista del campo de juego

tíssims equips... El club, malgrat la seva infantesa, anava obrint-se pas...

El miracle s'havia realitzat i avui, mercès al gran entusiasme de la Junta que comanda el club, existeix a Sant Just una gran potencia esportiva que pot donar molts jorns de glòria a la riallera vila.

En agraïment a la continua collaboració rebuda dels entusiastes d'Esplugues, s'acordà transformar el «S. C. Santjustenc» en l'«Unió Esportiva Sant Just-Esplugues», fusionant-se amb el club d'ells i formant dos potents primers equips.

por potentísimos equipos... El club, a pesar de su reciente fundación, abríase rápidamente paso.

El milagro se había realizado y hoy, gracias al gran entusiasmo de la Junta que rige los destinos del club, existe en San Justo una gran potencia deportiva que puede dar muchos días de gloria a la riente villa.

En agradecimiento a la continua colaboración recibida de los entusiastas aficionados de Esplugas, acordaron transformar el «S. C. Santjustenc» en la «Unió Eportiva Sant Just-Esplugues», fusionándose con el club de ellos, formando dos potentes primeros equipos.

U. E. DE SANT GERVASI

Va fundar-se l'«Aguila F. C.» l'any 1913, formant el seu primer equip els jugadors Sanahuja, Colet, Nin, Galofre, Flores, Pla, Vives, Ventura, Fusté, Mumbrió i Parés.

El primer partit que va jugar va ésser contra el «Terrassa», que va guanyar per 3 a 2.

Fundóse el «Aguila F. C.» el año 1913, formando su primer equipo los jugadores Sanahuja, Colet, Nin, Galofre, Flores, Pla, Vives, Ventura, Fusté, Mumbrió y Parés.

Su primer partido fué contra el «Terrassa», que venció por 3 a 2. Al año siguiente jugó

Primer equip 1926-27 — Primer equipo 1926-27

(J. Flores), Vallès, Arís, Piqué, Gascón, Cucurull, Galofre, Sanabre, Granados, Cabré, Flores, Uria

L'any següent va jugar dos partits amb l'«Espanya», empatant el primer i guanyant el segon per 3 a 1.

En el camp de l'«Internacional» (avui «U. S. de Sans») va jugar amb aquell un partit que va acabar amb el resultat de 3 a 1 a favor de l'«Internacional».

L'any que el «C. D. Europa» va quedar campió de Catalunya va jugar l'«Aguila» amb el club gracienc, guanyant l'«Europa» per 3 a 1, en un suprem esforç, puix faltant vint minuts per acabar estaven 1 a 0 a favor de l'«Aguila».

dos partidos con el España, empatando el primero y venciendo en el segundo por 3 a 1.

En el campo del «Internacional» (hoy «U. E. de Sans») jugó con aquél un partido que terminó con el resultado de 3 a 1 a favor del «Internacional».

El año que el «C. D. Europa» quedó campeón de Cataluña jugó el «Aguila» con el club graciense, ganando el «Europa» por 3 a 1, en un supremo esfuerzo, pues faltando veinte minutos para terminar estaban 1 a 0 a favor del «Aguila».

Equip "Aguilas", any 1922 — Equipo "Aguilas", año 1922

Sanahuja, Cubet, Ventura, Galofre, Flores, Gresa, Fusté, Cardellac, Raich, Freixes, Vives

L'any 1922 va prendre part en el campionat organitzat per la «F. C. C. F.», perdent els cinc partits de primera volta i guanyant els cinc de la segona, donant un gran exemple de recuperació i moral.

El 1923 va empatar amb l'«Atlètic» pel títol, quedant en segon lloc de la classificació.

L'any 1926 es fusionà amb el «Gomis» i el «Centro Sport», de Sant Gervasi, adoptant el nom de «Unió Esportiva de Sant Gervasi».

Composen l'actual Junta directiva d'aquest cercle S. Martínez, J. Flores, Cabré, Cucurull, Vallès, Uria i Flores.

En 1922 tomó parte en el campeonato organizado por la «F. C. C. F.», perdiendo los cinco partidos de primera vuelta y ganando los cinco de la segunda, dando un gran ejemplo de recuperación y moral.

En 1923 empató con el «Atlétic» para el título, quedando en segundo lugar de la clasificación.

En 1926 se fusionó el «Aguila» con el «Gomis» y el «Centro Sport», de San Gervasio, adoptando el nombre de «Unió Esportiva de Sant Gervasi».

Forman la Junta actual de este club S. Martínez, J. Flores, Cabré, Cucurull, Vallés, Uria y Flores.